

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

ഏഴാംഘട്ടം

റിവിഷൻ ക്യാമ്പയിൻ 02
സുറത്തുൽ അഹ്സാബ്

2025 ഡിസംബർ 14 മുതൽ 2025 ഡിസംബർ 21 വരെ

Velicham Online

 velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്ലാഹി സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline

youtube.com/velichamsaudionline

سورة الأحزاب

33. സുറതുൽ അഹ്സാബ്

മദീനയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 73 - വിഭാഗം (റൂക്വ) 9

പരമ കാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

﴿1﴾ ഹേ, നബിയേ [പ്രവാചകാ], അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക. അവിശ്വാസികളെയും, കപടവിശ്വാസികളെയും നീ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും അഗാധജ്ഞനാകുന്നു.

﴿2﴾ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് നിനക്ക് 'വഹ്' [ദിവ്യബോധനം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെ നീ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാകുന്നു.

﴿3﴾ (എല്ലാ കാര്യത്തിലും) അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ നീ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി.

﴿1﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ أُولَئِكَ يَكْفُرُونَ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ الْمُؤْمِنِينَ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ أَوْلِيَا مِنْ دُونِ الْكَافِرِينَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ

الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

﴿٢﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ

وَكِيلًا ﴿٣﴾

ജന്മം 2 ﴿وَاتَّبِعْ﴾ നീ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുക مَا يُوحَىٰ (ദിവ്യബോധനം, സന്ദേശം) നൽകപ്പെടുന്നതിനെ إِنْ أَلَيْكَ إِلَّا نَذْرٌ നിന്റെ രക്ഷിതാവിൽനിന്ന് إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവൻ ﴿3﴾ وَتَوَكَّلْ നീ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുത്തു കയ്യിൽ മതി بِاللَّهِ അല്ലാഹുതന്നെ وَكِيلًا ഏൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവനായിട്ട്

മദനീ സുറത്തുകളിൽ പെട്ടതാണ് ഈ അദ്ധ്യായം. മദീനയിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളായിരുന്ന ജൂതന്മാരെയും, കപടവിശ്വാസികളെയും സംബന്ധിച്ച് ഈ സുറത്തിൽ പല പ്രസ്താവനകളും കാണാം. കൂടാതെ പ്രധാനപ്പെട്ട പല നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും, മറ്റ് സുറത്തുകളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത പല മതവിധികളും ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

‘തക്വ്വാ’ (تقوى) എന്ന ധാതുപദത്തിൽനിന്നുള്ള കൽപനക്രിയയാണ് ‘ഇത്തക്വ്വ’ (اتق) എന്ന വാക്ക്. ‘സൂക്ഷിക്കുക, കാക്കുക, പേടിക്കുക’ എന്നൊക്കെയാണ് ഭാഷാർത്ഥം. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിധികളും, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും അനുസരിക്കുകവഴി അവനോട് ഭയഭക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നതെ ‘തക്വ്വാ’ കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക എന്ന് പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്ന് അവിശ്വാസികളെയും, കപടവിശ്വാസികളെയും അനുസരിക്കരുതെന്നും, അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളെ പിൻപറ്റണമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്ന് തന്നെ ‘തക്വ്വാ’യുടെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കാം. ഇതേ അർത്ഥമാദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിത്തന്നെയാണ്, ഈ വാക്ക് ക്വർആനിലും ഹദീഥിലും സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതും.

ഈ കൽപനകൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി ﷺ യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ അവ സമുദായത്തിന് മുഴുവനും ബാധകമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് രണ്ടാം വചനത്തിൽ ‘നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാകുന്നു’ എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ശത്രുക്കളുടെ ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് വിധേയനായോ, അവരെ പ്രീണിപ്പിക്കാമെന്നുദ്ദേശിച്ചോ മതപ്രബോധനത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാനും, സത്യത്തെ മറച്ചുവെക്കാനും നബി ﷺ ഒരിക്കലും മുതിരുകയില്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. എങ്കിലും, അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അങ്ങനെയൊരു വ്യായാഹത്തിന്റെ കവാടംതന്നെ ഈ കൽപനകൾ മൂലം അല്ലാഹു അടച്ചുകളയുന്നു. സത്യവിശ്വാസികൾക്കൊക്കെ ഇത് കൂടുതൽ ധൈര്യവും, ദൃഢ മനസ്കതയും ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിലോ, പരോക്ഷത്തിലോ ഉള്ള യാതൊരു ശത്രുവിന്റെയും പ്രകോപനങ്ങൾക്കും, അഭീഷ്ടങ്ങൾക്കും വഴങ്ങാതെ- ജ്ജുവായ സത്യമാർഗത്തിൽനിന്ന് തരിമ്പുപോലും വ്യതിചലിക്കാതെ- സത്യപ്രബോധനം നടത്തുമ്പോൾ പലവിധ വിഷമങ്ങളും തരണം ചെയ്യേണ്ടിവരും. അത് സ്വാഭാവികമാണ്. അതിൽനിന്ന് മോചനം ലഭിക്കുവാനും, രക്ഷനേടുവാനുമുള്ള ഏകമാർഗമത്രെ ‘തവക്കുൽ’ (التوكل) അതെ, കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിക്കൽ. അതുകൊണ്ട് ‘തവക്കുലി’നെ പറ്റി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ സുറത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ ചിലതാണ് അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ കാണുന്നത്.

﴿4﴾ ഒരു മനുഷ്യനും തന്നെ അവന്റെ ഉള്ളിൽ അല്ലാഹു രണ്ട് ഹൃദയങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല; നിങ്ങൾ 'ളിഹാർ' (എന്ന വിവാഹമോചനം) ചെയ്യുന്ന നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ അവൻ നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല; നിങ്ങളുടെ ദത്തുപുത്രന്മാരെ അവൻ നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല. അതൊക്കെ നിങ്ങളുടെ വായകൊണ്ടുള്ള (നിരർത്ഥ) വാക്കുകളത്രെ. അല്ലാഹു യഥാർത്ഥം പറയുന്നു. അവൻ തന്നെ (ശരിയായ) മാർഗം കാട്ടിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നു.

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلِيلٍ فِي جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ

يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾

﴿4﴾ അല്ലാഹു ആക്കിയിട്ടില്ല, ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല لِرَجُلٍ ഒരു മനുഷ്യനും, പുരുഷനും مِّن قَلِيلٍ രണ്ട് ഹൃദയങ്ങളെ فِي جَوْفِهِ അവന്റെ ഉള്ളിൽ وَمَا جَعَلَ അവൻ ആക്കിയിട്ടുമില്ല أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ യാതൊരുവരായ تَظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ നിങ്ങളുടെ ഉമ്മമാർ وَمَا جَعَلَ അവൻ ആക്കിയിട്ടുമില്ല أَدْعِيَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ ദത്തുപുത്രന്മാരെ أَبْنَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാർ ذَٰلِكُمْ നിങ്ങളുടെ വാക്കാണ്, പറയുന്നതാണ് قَوْلُكُمْ നിങ്ങളുടെ വായകൾകൊണ്ട് وَاللَّهُ അല്ലാഹു يَقُولُ പറയുന്നു الْحَقَّ യഥാർത്ഥം, ന്യായമായത് وَهُوَ അവൻ يَهْدِي السَّبِيلَ മാർഗം കാട്ടിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നു

വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അതിനാസ്പദമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം-അഥവാ വിഷയത്തിനൊരു പിറിക- അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ആദ്യമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. 'ഏതൊരു മനുഷ്യനും തന്നെ അവന്റെ ഉള്ളിൽ അല്ലാഹു രണ്ട് ഹൃദയം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല' (مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلِيلٍ فِي جَوْفِهِ) എന്നുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ, ഒരേ കാര്യത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായ രണ്ടടിപ്രായങ്ങളോ, രണ്ട് ആശയഗതികളോ, രണ്ടുതരം സമീപനമോ ഒരേ സമയത്ത് ഒരാൾക്ക് ഉണ്ടായിക്കൂടാത്തതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ, ഒരേ വേളയിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ രണ്ട് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാനും മനുഷ്യന് സാധ്യമല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന് വിരുദ്ധമായി അറബികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന രണ്ട് സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു തുടർന്നു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഒരേ സ്ത്രീയിൽ ഭാര്യത്വവും, മാതൃസ്ഥാനവും കൽപിക്കലും, ഒരേ മനുഷ്യനിൽ പോറ്റുപുത്രന്റെ സ്ഥാനവും യഥാർത്ഥ പുത്രന്റെ സ്ഥാനവും കൽപിക്കലും. ഇതാണോ സമ്പ്രദായങ്ങൾ.

ഒരാൾക്ക് തന്റെ ഭാര്യയോട് വല്ല വെറുപ്പും നേരിടുമ്പോൾ അവൻ അവളോട് انت على كظهِرِ أُمِّي (നീ എനിക്ക് എന്റെ മാതാവിന്റെ മുതുക്പോലെയാണ്.) എന്ന് പറയും. എന്റെ മാതാവുമായി ഭാര്യാഭർത്സ്യബന്ധം നടത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തതുപോലെയാണ്

നിന്റെയും അവസ്ഥ എന്ന് താൽപര്യം. ഇതിന് 'ഇഹാർ' (إِطْر: മുതുകുപോലെയാക്കുക) എന്ന് പറയപ്പെടും. ഇതോടെ അവളുമായുള്ള സമീപനം നിഷിദ്ധമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ വാക്ക്മൂലം ഒരാളുടെ ഭാര്യ അവന്റെ മാതാവായിത്തീർന്നിട്ടില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഭാര്യയെ മാതാവിനെപ്പോലെ ഗണിക്കുന്നത് പാടില്ലാത്തതുമാണെന്നും അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. എനി, ഒരാൾ ഭാര്യയോട് അങ്ങനെ പറഞ്ഞുപോയാൽ, അതിന് പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തു മടക്കിയെടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് സൂറത്തുൽ മുജാദല: (الْمُدَاخِلَةِ)യിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെവെച്ച് കാണാം. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**

അന്യരുടെ മക്കളെ ദത്തെടുത്ത് സ്വന്തം മക്കളെപ്പോലെ പോറ്റി വളർത്തുകയും, സ്വന്തം മക്കൾക്കുള്ളതുപോലെ സ്വത്തവകാശം ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ അവകാശങ്ങളും വക വെച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായവും ഇസ്ലാമിന്മുമ്പ് അറബികളിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലും ഈ സമ്പ്രദായം അപരിചിതമല്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ദത്തുപുത്രനാണ് 'ദഇയ്' (دُعَى) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്. ഇതിന്റെ ബഹുവചനമാണ് 'അദ് ഇയാള്' (أَدْعَاءُ). ഈ കുർആൻ വാക്യം അവതരിക്കുന്നതുവരെ ഞങ്ങളെല്ലാം സൈദുബ്നു ഹാരിമയെ സൈദുബ്നു മുഹമ്മദ് എന്നല്ലാതെ വിളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, ഈ ആയത്ത് അവതരിച്ചപ്പോൾ റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ അദ്ദേഹത്തോട് നീ സൈദുബ്നു ഹാരിമത്ത്ബ്നു ശുറാഹിലാണ് (ശുറാഹിലിന്റെ മകനായ ഹാരിമയുടെ മകനാണ്) എന്ന് പറയുകയുണ്ടായെന്നും ഇബ്നുഉമർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയിലും മുസ്ലിമിലും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൈദുബ്നുഹാരിമ: (റ)യുടെ കഥ ഇതാണ്:-

കൽബ് ഗോത്രക്കാരനായ സൈദ് (റ) ഒരു യുദ്ധത്തിൽ ചിരപിടിക്കപ്പെട്ടു. അന്നദ്ദേഹം ചെറുപ്പമായിരുന്നു. ഹക്കീമുബ്നുഹുസാം (റ)ന്റെ അമ്മായിയായ ഖദീജ: (റ) കൂവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തെ വിലക്കുവാങ്ങി. റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ ഖദീജ: (റ)യെ വിവാഹം ചെയ്തശേഷം അവർ സൈദിനെ തിരുമേനി ﷺ ക്ക് സമ്മാനിച്ചു. പിന്നീട് സൈദ് (റ)ന്റെ പിതാവും, പിതൃവൃന്ദംകൂടി വന്ന് അദ്ദേഹത്തെ തങ്ങൾക്ക് വിട്ടുകൊടുപ്പാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളാൻ നബി ﷺ അദ്ദേഹത്തിന് സമ്മതം കൊടുത്തു. പക്ഷേ, നബി ﷺ യുടെ കൂടെ ജീവിക്കുവാനാണ് സൈദ് (റ) ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. അനന്തരം തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രനാക്കുകയും, ഒരു പോറ്റുപുത്രനായിക്കരുതുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സൈദ്ബ്നുമുഹമ്മദ് (മുഹമ്മദിന്റെ മകൻ സൈദ്) എന്ന് വിളിച്ചു വന്നു. സൈദിന്റെ ഭാര്യയായിരുന്ന സസൈനബ് (റ) വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെടുകയും, അനന്തരം നബി ﷺ അവരെ വിവാഹം ചെയ്യുകയുമുണ്ടായി. ഈ സംഭവം താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനെത്തുടർന്ന് 'മകന്റെ ഭാര്യയെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്ന് മുഹമ്മദ് പറയുന്നു. അവന്റെ മകന്റെ ഭാര്യയെ അവൻ വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന് ജന സംസാരമായി. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഈ ആയത്ത് അവതരിക്കുന്നത്. പോറ്റുമക്കൾക്ക് യഥാർത്ഥ മക്കളുടെ നിയമം ബാധകമല്ലെന്നത്രെ അത് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്. പോറ്റുമക്കളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെയും, അവരെ മക്കളെപ്പോലെ സ്നേഹിച്ചു വളർത്തുന്നതിനെയും ഈ വചനം നിരോധിക്കുന്നില്ലെന്നും.

വാക്കുകൾകൊണ്ട് യഥാർത്ഥ്യം മാറിപ്പോകുകയില്ലല്ലോ. എന്നിരിക്കെ 'നീ എന്റെ മാതാവിനെപ്പോലെയാണ്' എന്ന് ഒരാൾ ഭാര്യയോട് പറയുമ്പോഴേക്കും അവളെങ്ങിനെ മാതാവായിത്തീരും?! അഥവാ മാതാവിന്റെ നിയമം അവൾക്കെങ്ങനെ ബാധകമാകും?! അതുപോലത്തന്നെ ദത്തുമക്കളെക്കുറിച്ച് മക്കളെന്ന് പറയുമ്പോഴേക്കും അവരെങ്ങിനെ യഥാർത്ഥ മക്കളായിത്തീരും?! വാദംകൊണ്ടോ വാചകംകൊണ്ടോ യഥാർത്ഥമായ കൂടും

ബന്ധനം സ്ഥാപിതമാക്കുകയില്ലല്ലോ. ذلکم قولکم بأفواہکم (അതൊക്കെ നിങ്ങളുടെ വായ കൊണ്ടുള്ള വാക്കുകളാണ്) എന്ന വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് ഈ വസ്തുതയാകുന്നു. പോറ്റുമക്കളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു തുടർന്നുപറയുന്നു:-

﴿5﴾ അവരെ അവരുടെ പിതാക്കളിലേക്ക് ചേർത്ത് വിളിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. അതത്രെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഏറ്റവും നീതിയായിട്ടുള്ളത്. എനി, അവരുടെ പിതാക്കളെ നിങ്ങൾക്കറിയുകയില്ലെങ്കിൽ, അവർ മതത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരും, നിങ്ങളുടെ 'മൗലാ'ക്കളും [ബന്ധപ്പെട്ടവരും] ആകുന്നു.

നിങ്ങൾ അബദ്ധം ചെയ്തുപോയതിൽ നിങ്ങളുടെ മേൽ കുറ്റമില്ലതാനും. പക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കരുതിക്കൂട്ടിച്ചെയ്തതാണ് (കുറ്റകരം). അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ

وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

﴿5﴾ അവരുടെ പിതാക്കളിലേക്ക് (ചേർത്ത്) അതത്രെ ഏറ്റവും നീതിയായത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ എന്നി നിങ്ങൾക്കറിയുകയില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പിതാക്കളെ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളാണ് മതത്തിൽ നിങ്ങളുടെ മൗലാക്കളുമാണ്, ബന്ധപ്പെട്ടവരുമാണ് ഇല്ലതാനും നിങ്ങളുടെമേൽ ഇല്ലതാനും യാതൊന്നിൽ നിങ്ങൾ അബദ്ധംചെയ്ത, പിഴച്ച അതിൽ, അതിനെപ്പറ്റി പക്ഷേ നിങ്ങൾ കരുതിക്കൂട്ടിച്ചെയ്തതാണ് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അല്ലാഹു ആകുന്നു പൊറുക്കുന്നവൻ കരുണാനിധി

ദത്തുമക്കളെ അവരുടെ യഥാർത്ഥ പിതാക്കളോട് ചേർത്തു - ഇന്നയാളുടെ മകൻ, അല്ലെങ്കിൽ മകൾ എന്ന്- വിളിക്കുവാനും, പോറ്റുപിതാക്കളോട് ചേർത്തു വിളിക്കാതിരിക്കുവാനും ഈ വചനം കല്പിക്കുന്നു. എനി, യഥാർത്ഥ പിതാക്കൾ ആരാണെന്നറിയപ്പെടാത്തപക്ഷം അവരെ സഹോദരങ്ങളും 'മൗലാ' (ബന്ധു)ക്കളുമായി ഗണിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളെല്ലാം സഹോദരങ്ങളാണല്ലോ. (يا أيها المؤمنون اخوة). അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയുള്ളവരെ 'സഹോദര' (يا أيها) എന്നോ 'മൗലാ' (يا مولا) എന്നോ വിളിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതനുസരിച്ച് നബി ﷺ സൈദ് (റ)

നോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. انت أخوانا ومولانا (നീ നമ്മുടെ സഹോദരനും മൗലായുമാണ്.)

‘മൗലാ’ (مولى) എന്ന വാക്ക് പല അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള ഒരു പദമാകുന്നു. ഇതിന്റെ ബഹുവചനമാണ് ‘മവാലീ’ (موالي) ‘വലാഉ’ (ولا) എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. കുടുംബബന്ധം (قربة) എന്നും, അടുപ്പം (قرب) എന്നും അതിനർത്ഥമുള്ളതുകൊണ്ട് കുടുംബപരമായ ബന്ധമുള്ളവർക്കും, അടുത്ത സ്നേഹബന്ധമുള്ളവർക്കും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാം. ചില പ്രത്യേക കാരണത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന പാർശ്വബന്ധത്തി (قربة سببية)നും ഇസ്‌ലാമിൽ അംഗീകരണം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന് ‘മുവാലാത്ത’ (موالات) എന്നും ‘മുആഖാത്ത’ (مؤاخاة) എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. മൈത്രീബന്ധമെന്നും, സാഹോദര്യബന്ധമെന്നും അർത്ഥം. മദീനയിൽവെച്ച് മുഹാജിറുകളും അൻസാരികളും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം ഇതായിരുന്നു. സ്വത്തവകാശം തുടങ്ങിയ ചില നിയമങ്ങളൊഴിച്ച് മറ്റ് സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ അന്യോന്യം പങ്കുകാരാകത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഈ കൂട്ടുകെട്ട് എക്കാലത്തും മനുഷ്യർക്കിടയിൽ വളരെ ഉപകാരപ്രദംതന്നെയാണ്. അറബിഗോത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇത്തരം ‘മുവാലാത്ത’ മുമ്പ് നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നു. അതവർക്ക് സ്വൈരജീവിതവും, പ്രതാപവും, ശക്തിയും നേടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതനുസരിച്ചാണ് ചിലപ്പോൾ ആളുകളെക്കുറിച്ച് مولى بنى فلان (ഇന്ന ഗോത്രക്കാരുടെ മൗലാ) എന്ന് പറയപ്പെട്ടുകാണുന്നത്.

മറ്റൊരു തരത്തിലുള്ള ‘വലാആ’ണ് العناقة (അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് മോചിപ്പിച്ച ബന്ധം). ഒരാളോ ഒരു കുടുംബമോ ഒരു അടിമയെ സ്വതന്ത്രനാക്കി വിട്ടാൽ അവൻ അവന്റെ, അല്ലെങ്കിൽ ആ കുടുംബത്തിന്റെ മൗലയായിത്തീരുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, ഏതെങ്കിലും ഒരാളുടെ കൈക്ക് ഇസ്‌ലാമിൽ വന്ന ആളെക്കുറിച്ചും അയാളുടെ മൗലാ എന്ന് പറഞ്ഞുവരാറുണ്ട്. ഇമാം അബൂഹനീഫഃ (റ)യുടെ കുടുംബം ഇസ്‌ലാമിൽ വന്നപ്പോൾ അവർക്ക് ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് പ്രചോദനം നൽകിയ ആളുകളോട് ചേർത്തു ഇന്നവരുടെ മൗലാക്കൾ എന്ന് പറയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കാത്ത ചിലർ ഈ പ്രയോഗത്തെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു ഇമാം അബൂഹനീഫഃ (റ) അടിമവംശജനായിരുന്നുവെന്ന് ധരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്.

ചുരുക്കത്തിൽ ‘വലാഉ’ എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുള്ള ‘മൗലാ’ എന്ന വാക്ക് പല അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഏതർത്ഥത്തിലുള്ള മൗലാ ആയാലും ശരി, അറബികൾക്കിടയിൽ അങ്ങനെ മൗലാ എന്ന് സംബോധന ചെയ്യുന്നതിൽ അഭിമാനമല്ലാതെ- അപമാനമൊന്നും- ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. ഈ സമ്പ്രദായത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. കാരണം, അത് പരസ്പരം സ്നേഹബന്ധത്തിനും ഐക്യബോധത്തിനും ഉതകുന്നു. പല സ്വഹാബിമാരുടെയും പേരുകളോടൊപ്പം ഇന്ന ആളുടെ മൗലയാണദ്ദേഹം എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചുകാണുന്നത് മേൽപറഞ്ഞ അടിസ്ഥാനത്തിലാകുന്നു. ഏത് തരത്തിലുള്ള ‘വലാഉ’ -ആയിരുന്നാലും ശരി, അന്യോന്യം ബന്ധപ്പെട്ട ഇരുകക്ഷികൾക്കും ഈ (മൗലാ എന്നുള്ള) പേർ അന്വർത്ഥമാകുമെന്നും അറബികൾ അങ്ങനെ അത് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ചരിത്രപാരായണം ചെയ്യുന്നവർക്ക് വളരെ ആവശ്യമാകുന്നു.

മറ്റുചില സമുദായങ്ങളെപ്പോലെ അറബികളും തങ്ങളുടെ വംശപരമ്പരയും, കുടുംബപ്പേരും, നിലനിറുത്തുകയും പരിചയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് മുൻപിതാക്കളുടെ പേരുകളിലാകുന്നു. ഇസ്‌ലാമിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഈ വഴക്കത്തന്നെ. നമ്മുടെ നാട്ടിലേത് പോലെ, ഏതെങ്കിലും പറമ്പിന്റെയോ, പറയുടെയോ, ഇല്ലത്തിന്റെയോ, തൊടിയുടെയോ മറ്റോ പേരുകളിലല്ല. 'ഇന്ന പിതാമഹന്റെ വംശത്തിൽ ഇന്നിന്ന പിതാക്കളുടെ മകനായ ഇന്നവനാണ് തന്റെ പിതാവ്- അല്ലെങ്കിൽ മാതാവ്- എന്നായിരിക്കും അറബികൾ ഒരാളെ പരിചയപ്പെടുത്തുക. നാമാകട്ടെ, ഏതെങ്കിലും ഒരു തൊടിയുടെയോ മറ്റോ പേര് പറഞ്ഞായിരിക്കും കുടുംബത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. ഇന്ന ആളുടെ മകൻ ഇന്നവൻ എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇന്നേടത്തുവീട്ടിൽ ഇന്നവൻ എന്ന് പറയും. കൂടാതെ, പലപ്പോഴും ഈ വീട്ടുപേർ മാതൃകുടുംബത്തിന്റെതുമായിരിക്കും. മക്കളെ പിതാക്കളോട് ചേർത്തു വിളിക്കണമെന്ന കൂർആന്റെ ശാസനക്ക് നിരക്കാത്ത ഈ സമ്പ്രദായം, ഇന്ത്യൻ മുസ്‌ലിംകളിൽ ഇന്നും അവശേഷിപ്പുള്ള പല അനിസ്‌ലാമികാചാരങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. മുസ്‌ലിംകൾ കഴിവതും ഈ നില മാറ്റേണ്ടതുണ്ട്.

'മൗലാ' എന്ന വാക്കിന്റെയും 'വലാഇ'ന്റെയും അർത്ഥവ്യാപ്തിയും പ്രയോഗങ്ങളും ആലോചിക്കാതെയിരുന്നതിനാൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ കടന്നുകൂടിയ ആപത്തുകളും ചില്ലറയല്ല. മുൻകാലങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയെപ്പോലെയുള്ള ദുരരാജ്യങ്ങളിൽ പല മഹാൻമാരുടെ കൈക്കും ഇസ്‌ലാംമതപ്രചാരണം നടന്നപ്പോൾ ഇസ്‌ലാമിനെ ആശ്ലേഷിച്ചിരുന്ന ആളുകളെക്കുറിച്ച്- അതതുദേശത്തെ മതപ്രചാരകരുടെ പേരോട് ചേർത്തുകൊണ്ട്- ഇന്ന ആളുകളുടെ മൗലാക്കൾ എന്ന് പറയപ്പെട്ടിരുന്നു. മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള ഈ പാർശ്വബന്ധത്തെ കാലക്രമത്തിൽ കുടുംബബന്ധങ്ങളായി ചിലർ ചിത്രീകരിക്കുകയും, തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. അങ്ങനെ, തങ്ങൾ ആ മഹാൻമാരുടെ സന്തതികളിൽപ്പെട്ടവരാണെന്ന് പലരും അവകാശപ്പെട്ടു. നൂറുകണക്കിനുള്ള സയ്യിദ്കുടുംബങ്ങളും (തങ്ങളുമാരും), സിദ്ദീകുകളും, ഫാറൂഖികളും, ആയിരക്കണക്കിനുള്ള ഉദ്മാനീ കുടുംബങ്ങളുമെല്ലാം ഇന്ത്യയിൽ ഇന്ന് കാണപ്പെടുന്നത് ഇക്കാരണത്താലാകുന്നു. ഈ വംശവാദത്തിൽതന്നെ പല വ്യാജപരമ്പരയും, അവക്കിടയിൽ കക്ഷിവഴക്കുകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമിൽ പുതുതായി പ്രവേശിക്കുന്നവർ- അവർ എത്ര കുലീനകുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നവെങ്കിലും- ഒരു താണതരക്കാരായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായവും മിക്കവർക്കുമിടയിലും എങ്ങിനെയോ കടന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ പഴയ കുടുംബപ്പേർ മാറ്റിപ്പറയുവാൻ ഇതും ചിലർക്ക് പ്രോത്സാഹനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം പിതാക്കൾ അയോഗ്യരായതുകൊണ്ടും ചിലർ ഈ നില സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമികദൃഷ്ട്യം ഇതെല്ലാംതന്നെ വമ്പിച്ച തെറ്റാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

നബി ﷺ പറയുന്നു: 'ജാഹിലിയ്യത്തി'ൽ (ഇസ്‌ലാമിന് മുമ്പുള്ള അജ്ഞാനകാലത്ത്) നിങ്ങളിൽ ഉത്തമന്മാരായുള്ളവർ ഇസ്‌ലാമിലും നിങ്ങളിൽവെച്ച് ഉത്തമൻമാർതന്നെ- അവർ വിജ്ഞാനം നേടിയാൽ' (ബു; മു.) ഒരു ഹദീഥിൽ നബി ﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി കാണാം: 'നിങ്ങളുടെ കുടുംബബന്ധം ചേർക്കുമാറ് (പാലിക്കത്തക്കവണ്ണം) നിങ്ങളുടെ കുടുംബപരമ്പരയിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ പഠിച്ചിരിക്കുവിൻ.....' (തി.) വേറൊരു ഹദീഥിൽ ഇങ്ങനെ വന്നിരിക്കുന്നു: അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്റെ പിതാവല്ലാത്തവരോട് ചേർത്തിരിക്കാൻ (കുടുംബം) വാദിക്കുന്നവൻ അവിശ്വാസിയാകാതിരിക്കയില്ല.' (ഇബ്നുക്കഥീർ.)

﴿6﴾ നബി [പ്രവാചകൻ] സത്യ വിശ്വാസികളോട് അവരുടെ സ്വന്തം ദേഹങ്ങളെക്കാൾ ബന്ധപ്പെട്ട ആളാകുന്നു; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യമാരാകട്ടെ അവരുടെ മാതാക്കളുമാണ്; സത്യ വിശ്വാസികളിൽനിന്നും, 'മുഹാജിറു' കളിൽനിന്നും (പരസ്പരം) രക്തബന്ധമുള്ളവർ- അവരിൽ ചിലർ ചിലരോട് -അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ [നിയമമനുസരിച്ച്] കൂടുതൽബന്ധപ്പെട്ടവരുമാണ്; നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങൾക്ക് സമുചിതമായ വല്ലതും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതായാലൊഴികെ [അതിന് തടസ്സമില്ല]. ഇപ്പറഞ്ഞത് വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായിരിക്കുന്നു. [സ്ഥിരപ്പെട്ടനിയമമാണ്].

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ
أَنْفُسِهِمْ ۖ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۖ وَأُولُو
الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي
كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ
أَوْلِيَائِكُمْ مَّعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ
فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

﴿6﴾ നബി [പ്രവാചകൻ] ഏറ്റവും ബന്ധപ്പെട്ടവനാണ് സത്യവിശ്വാസികളുമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യമാരാകട്ടെ അവരുടെ മാതാക്കളാണ്, ഉമ്മമാരാണ് രക്തബന്ധമുള്ളവർ. അവരിൽ ചിലർ ചിലരുമായി, ചിലരോട് അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്നുള്ള മുഹാജിറുകളിൽനിന്നും നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതായാലല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളിലേക്ക് വല്ല സൽക്കാരവും, സമുചിതമായതിനെ, സദാചാരമായത് അതായിരിക്കുന്നു, ആകുന്നു **فِي الْكِتَابِ** വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ **مَسْطُورًا** രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത്

വളരെ പ്രധാനങ്ങളായ നാലഞ്ചുകാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഈ ആയത്ത് മുഖേന വിവരിക്കുന്നു:-

1) സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നബി ﷺ അവരോട് തങ്ങളെക്കാളും- മറ്റാരെക്കാളും -കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ട ആളാകുന്നു. (النبي أولى بالمؤمنين من أنفسهم) വളരെ കനത്ത ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ് അല്ലാഹു ഇത് മുഖേന ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഏതെല്ലാം വിഷയത്തിലാണ് ഈ ബന്ധം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതെന്നു പരിധി നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല; അതിനാവശ്യവുമില്ല. ഐഹികവും, പാരത്രികവും, മതപരവുമായ എല്ലാ തുറകളിലും അവിടുന്ന് സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതൃകയും, വഴികാട്ടിയും, ഗുണകാംക്ഷിയുമാണ്. ഓരോരുത്തനും തന്റെ ദേഹത്തെക്കാൾ തിരുമേനിയെ മാനിക്കണം, സ്നേഹിക്കണം, അവിടുത്തെ ആവശ്യത്തിനും തീരുമാനത്തിനും പ്രാധാന്യം നൽക

ണം, അവിടുത്തെ ദേഹത്തിനും, മാനത്തിനും മുൻഗണന നൽകണം, അവിടുത്തെ കൽപനകൾക്കോ നടപടി ക്രമങ്ങൾക്കോ യോജിക്കാത്തതൊന്നും സ്വീകരിച്ചുകൂടാ, ഇതെല്ലാം അതിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. സ്വഹാബികളുടെ ചര്യകൾ ഇതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ നന്മതിന്മകളെ ഒന്നൊഴിയാതെ വിവരിച്ചുതരുന്നതും, അങ്ങേയറ്റത്തെ വാൽസല്യത്തോടും കൂടിയോടുംകൂടി ശാശ്വതമോക്ഷത്തിലേക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുന്നതും, കാലാകാല ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് വിമുക്തരാകുന്നതിനുള്ള താക്കീതുകൾ കാലേക്കൂട്ടി നൽകുന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലായ തിരുമേനിയല്ലാതെ മറ്റാരാണ്?! സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നബി തിരുമേനി ﷺ യോടുള്ള കടപ്പാടെന്താണെന്നും, തിരുമേനി സത്യവിശ്വാസികളുമായി എത്ര മാത്രം ബന്ധപ്പെട്ട ആളാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് കുർആനിൽ ധാരാളം തെളിവുകൾ കാണാം. വിശേഷിച്ചും ഈ സൂറത്തിലെ പല വചനങ്ങളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ധാരാളം ഹദീസുകളും ഈ വിഷയകമായി ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് മാത്രം ചിലത് ഇവിടെ സ്മരിക്കുക:

നബി ﷺ പറയുന്നു: ‘എന്റെ ദേഹം യാതൊരുവന്റെ കൈവശമാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്ക് അവന്റെ ദേഹത്തെക്കാളും അവന്റെ ധനത്തെക്കാളും, സന്താനങ്ങളെക്കാളും, എല്ലാ മനുഷ്യരെക്കാളും കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവൻ ഞാനായിത്തീരുന്നവരെ അവൻ സത്യവിശ്വാസിയാകുകയില്ല.’ ഉമർ (റ) ഒരിക്കൽ തിരുമേനിയോട് പറഞ്ഞു: ‘എന്റെ ദേഹം ഒഴിച്ച് മറ്റെല്ലാവരെക്കാളും എനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ആൾ അങ്ങുന്നാകുന്നു.’ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ‘ഇല്ല- ഉമറേ- തനിക്ക് തന്നെക്കാളും ഇഷ്ടപ്പെട്ടവൻ ഞാനായിരിക്കാതെ ഒക്കുകയില്ല.’ അദ്ദേഹത്തിന് കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! അല്ലാഹു തന്നെയാണ്! നിശ്ചയമായും അങ്ങുന്ന് എല്ലാവരെക്കാളും അധികം എനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടവനാകുന്നു- എന്റെ സ്വന്തം ദേഹത്തെക്കാൾപോലും!’ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: **أَلَا يَاعُمَرُ** (ഇപ്പോൾ ശരി- ഉമറേ) നബി ﷺ ഒരിക്കൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂഹുറയ്റ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: ‘ഏതൊരു സത്യവിശ്വാസിയും തന്നെ, ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഞാനവനോട് മനുഷ്യരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ബന്ധപ്പെട്ടവനല്ലാതില്ല. വേണമെങ്കിൽ (ഇതിന് തെളിവായി) **النبي أولى بالمؤمنين من أنفسهم** (നബി സത്യവിശ്വാസികളോട് അവരുടെ സ്വന്തം ദേഹങ്ങളെക്കാൾ ബന്ധപ്പെട്ടവനാകുന്നു) എന്ന ആയത്ത് ഓതിക്കൊള്ളുക. ആകയാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു സത്യവിശ്വാസി വല്ല ധനവും വിട്ട് (മരിച്ചു) പോകുന്നപക്ഷം, അവന്റെ അവകാശികൾ ആരായാലും ശരി അതവർ അനന്തരമെടുത്തുകൊള്ളട്ടെ. ആരെങ്കിലും കടമോ അഗതികളെ (സന്താനങ്ങൾ മുതലായ പ്രാരാബ്ധങ്ങളെയോ) വിട്ടുപോകുന്നപക്ഷം എന്റെ അടുക്കൽ വരട്ടെ. ഞാനവന്റെ മൗലാ (ബന്ധു)യാകുന്നു.’ മറ്റൊരു നിവേദനത്തിലെ വാചകം: ‘സത്യവിശ്വാസികളിൽ ആരെങ്കിലും മരിക്കുകയും കടം ബാക്കി വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ, അത് വീട്ടുന്നത് എന്റെ ബാധ്യതയാണ്. ധനം വിട്ടുപോയാൽ അതവന്റെ അവകാശികൾക്കുമാകുന്നു’ എന്നാണ്. ഇസ്ലാമിന് വിജയങ്ങൾ കൈവരികയും, ‘ഗനീമത്ത്’ സ്വത്തുക്കൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്ത അവസരത്തിലാണ് തിരുമേനി ഈ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തത്. (ഈ ഹദീസുകളെല്ലാം തന്നെ ബുഖാരിയിലും മറ്റും കാണാം.)

2) നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ പത്നിമാർ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളാകുന്നു. (**وأزواجه أمهاتهم**) അഥവാ, മാതാക്കളെപ്പോലെ അവരെ ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യണം. തിരുമേനിക്ക് ശേഷം അവരെ ആർക്കും വിവാഹം ചെയ്യാനും പാടു

ഇളതല്ല. പക്ഷേ, പർദ്ദ ആചരിക്കുന്നതിൽ അവർ മറ്റുള്ള സ്ത്രീകളെപ്പോലെത്തന്നെ. 53-ാം വചനം നോക്കുക. നബി ﷺ യുടെ ഭാര്യമാരെ സംബന്ധിച്ച പല വിഷയങ്ങളും ഈ സൂറത്തിൽ താഴെ കാണാവുന്നതാണ്.

3) രക്തച്ചാർച്ചയുള്ള കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിലാണ് കുടുതൽ ബന്ധമുള്ളത്. മദീനഃ ഹിജ്റയെത്തുടർന്ന് മക്കയിൽ നിന്ന് ഹിജ്റ വന്ന സ്വഹാബികളും, മദീനയിലെ 'അൻസാരി' കളാകുന്ന സ്വഹാബികളും തമ്മിൽ ഒരു പ്രത്യേക സാഹോദര്യബന്ധം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവല്ലോ. ഹിജ്റയുടെയും, മതസാഹോദര്യത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു അത്. ഇസ്ലാമിലെ അനന്തരാവകാശനിയമം അന്ന് നടപ്പാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രസ്തുതബന്ധം അനുസരിച്ച് മുഹാജിറുകൾക്ക് അൻസാരികളുടെ സ്വത്തിൽ അനന്തരാവകാശംപോലും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ (രക്തബന്ധമുള്ളവർ പരസ്പരം കുടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരാണ്) എന്ന വാക്യം ഇത്തരത്തിലുള്ള അനന്തരാവകാശ സമ്പ്രദായത്തെ നിറുത്തലാക്കുകയും സ്വത്തവകാശത്തിനുള്ള അർഹത കുടുംബബന്ധമാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. فِي كِتَابِ اللَّهِ (അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ- അഥവാ നിയമപ്രകാരം) എന്ന വാക്ക് ഈ നിയമത്തിന് സ്ഥിരത നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ (സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നും മുഹാജിറുകളിൽ നിന്നും- അഥവാ മതവിഷയത്തിൽ സ്വരാജ്യം ത്യജിച്ച് അഭയാർത്ഥികളായി വന്നവരിൽ നിന്നും-) എന്ന് പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഹിജ്റയുടെയോ മതത്തിന്റെയോ പേരിലുള്ള മൈത്രിബന്ധം നിമിത്തം ഇനിമേലിൽ സ്വത്തവകാശമില്ലെന്ന സൂചന ഇതിൽ കാണാം. ഒരു മുസ്ലിമിന്റെ സ്വത്തവകാശം ലഭിക്കുന്നതിന് അയാളുമായുള്ള കുടുംബബന്ധത്തിന് പുറമെ മതവിശ്വാസത്തിലും യോജിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഈ വാക്കിൽ നിന്ന് ധ്വനിക്കുന്നു. ഇത് ഒരു ഹദീഥിൽ നബി ﷺ ഇങ്ങനെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്: لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ - مَثَقٌ عَلَيْهِ (മുസ്ലിം കാഫിറിനെയും- അവിശ്വാസിയെയും- കാഫിർ മുസ്ലിമിനെയും അനന്തരമെടുക്കുകില്ല.- (ബു; മു.)

4) രക്തബന്ധമില്ലാത്ത ബന്ധുക്കൾക്ക് -അവർ സത്യവിശ്വാസികളോ, മുഹാജിറുകളോ, മറ്റുതരത്തിൽ മൈത്രിയുള്ളവരോ എന്ന നിലക്ക്- വസ്വിയത്തായോ മറ്റ് വിധത്തിലോ വല്ല ഉപകാരവും ചെയ്യുന്നതിന് ഈ നിയമം ഒരിക്കലും തടസ്സമാകുന്നില്ല (لَا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا) അനന്തരാവകാശികളെന്ന നിലക്ക് നിയമപരമായ അവകാശമൊന്നും അവർക്കില്ലെന്ന് മാത്രം. നിയമപരമായി സ്വത്തവകാശത്തിന് അർഹരായ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് വസ്വിയത്തിന്റെ ആവശ്യം സാധാരണമായി നേരിടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഹദീഥിൽ അത് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എനി വല്ല പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതിയിലും അവകാശികളിൽ ചിലർക്ക് പ്രത്യേകം വസ്വിയത്ത് ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ അത് മറ്റുള്ള അവകാശികളുടെ അനുമതിയോടുകൂടി ചെയ്യാവുന്നതുമാണ്.

5) ഇത് വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട നിയമമാകുന്നു. (كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا) അപ്പോൾ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ഈ നിയമത്തിൽ ഒരു ഭേദഗതിയും ഒരിക്കലും വരുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല; ഖണ്ഡിതമായ നിയമമാണത്. 'മരുമക്കത്തായ'ക്കാരും, സാക്ഷാൽ സ്വത്തിനവകാശികളായ ആളുകൾക്കും മുഴുവനായോ ഭാഗികമായോ -സ്വത്ത് ലഭിക്കാതിരിക്കാൻ കൃത്രിമ രേഖകളോ കൈമാറ്റമോ നടത്തുന്നവരും അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ നിയമത്തെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ലംഘിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇത്രയും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞ ഈ നിയമം പുറംതള്ളുന്നവർ അവന്റെ കടുത്ത ശിക്ഷക്ക് തികച്ചും അർഹരായിരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അല്ലാഹു രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

﴿7﴾ (നബിയെ) പ്രവാചകൻമാരിൽനിന്ന്- നിന്നിൽനിന്നും, നൂഹ്, ഇബ്രാഹീം, മൂസാ, മര്യമിന്റെ മകൻ ഈസാ എന്നിവരിൽനിന്നും തന്നെ- നാം തങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് വാങ്ങിയ സന്ദർഭം (ഭാർക്കുക)! അവരിൽനിന്ന് നാം ഗൗരവപ്പെട്ട ഉറപ്പ് വാങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ
وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ۖ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ

مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾

﴿8﴾ സത്യവാൻമാരോട് അവരുടെ സത്യതയെക്കുറിച്ച് അവൻ (അല്ലാഹുവിന്) ചോദ്യം ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു (അത്). അവിശ്വാസികൾക്ക് അവൻ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

لَيَسْأَلَنَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ
وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾

﴿7﴾ നാം വാങ്ങിയ (എടുത്ത) സന്ദർഭം നബിമാരിൽനിന്ന് മِيثَاقُهُمْ അവരുടെ ഉറപ്പ്, ഉടമ്പടി وَمِنْكَ നിന്നിൽനിന്നും وَمِنْ نُوحٍ നൂഹിൽനിന്നും وَإِبْرَاهِيمَ നൂഹിൽനിന്നും ഇബ്രാഹീമിൽനിന്നും وَمُوسَىٰ മൂസായിൽനിന്നും ഈസായിൽനിന്നും وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ മര്യമിന്റെ മകനായ ഈസാ. وَأَخَذْنَا നാം വാങ്ങുകയും ചെയ്തു مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് مِيثَاقًا ഉറപ്പ് غَلِيظًا ഗൗരവപ്പെട്ട, ശക്തമായ ﴿8﴾ لَيَسْأَلَنَّ അവൻ ചോദിക്കുവാൻ (ചോദ്യം ചെയ്യാൻ) الصَّادِقِينَ സത്യവാൻമാരോട് عَنْ صِدْقِهِمْ അവരുടെ സത്യത്തെ (സത്യതയെ)പ്പറ്റി وَأَعَدَّ അവൻ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷ

നബിമാരിൽനിന്നും അല്ലാഹു വാങ്ങിയ ഈ ഉറപ്പിനെ- കരാറിനെ ഇവിടെ വിശദീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, സൂ: ആലൂ ഇംറാനിലും മറ്റും 'പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് നമുക്ക് ഏതാണ് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. അല്ലാഹു പറയുന്നു: (സാരം: നിങ്ങൾക്ക് വല്ല വേദഗ്രന്ഥമോ, വിജ്ഞാനമോ ഞാൻ നൽകുകയും, പിന്നീട് നിങ്ങളുടെ വശമുള്ളതിനെ സത്യമായി സ്ഥാപിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും റസൂൽ നിങ്ങൾക്ക് വരുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, നിങ്ങൾ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അല്ലാഹു നബിമാരോട് കരാറു വാങ്ങിയ സന്ദർഭം.)* അവൻ ഷത്തു 'നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുകയും അതിന്റെ മേൽ എന്നോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്ത ഭാരം

(*) (ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഈ പരാമർശത്തെ സന്ദർഭത്തിൽ നിന്ന് അടർത്തിയെടുത്ത് സൂറ: ആലൂ ഇംറാനിലെ 81-ാം സൂക്തത്തിലും ഇവിടെയും പറഞ്ഞ കരാറുകൾ ഒന്നുതന്നെയാണെന്നും. ഇത് തന്നെയാണ് ബഹു: അമാനി മൗലവിയുടെ അഭിപ്രായമെന്നും പൊതുജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുവാൻ ഖാദിയാനികൾ സാധാരണ ശ്രമം നടത്താറുണ്ട്. ഖാദിയാനി പ്രവാചകത്വം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഇക്കൂട്ടർ ചെയ്തു വരാറുള്ള ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണിത്. സൂറ: ആലൂ ഇംറാനിലെ 81-ാം സൂക്തത്തിന്റെ അർത്ഥവും അതിന് അമാനി മൗലവി നൽകിയ വിവരണവും പരിശോധിക്കുക.

ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തുവോ?!” അവൻ പറഞ്ഞു: ‘ഞങ്ങൾ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു’ (ആലുഇംറാൻ 81) ഏഴാം വചനത്തിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞ അതേ അഞ്ച് പ്രവാചകന്മാരോട് കൽപിച്ച വസ്വിയുത്തായിക്കൊണ്ട് സുറ: ശൂറാ 13 ൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. (നിങ്ങൾ മതത്തെ നിലനിറുത്തുവിൻ, അതിൽ ഭിന്നിക്കരുത്).

അല്ലാഹു നബിമാർക്ക് ‘രിസാലത്താ’കുന്ന ദിവ്യദൗത്യം നൽകുന്നതുതന്നെ കരാറാണ് എന്ന് പറയാം, അത് ശരിക്കും നിറവേറ്റാൻ അവർ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. അതവർ നിർവ്വഹിക്കുമെന്ന് ഏറ്റുപറയുമ്പോൾ ആ ബാധ്യത കൂടുതൽ ഗൗരവപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

‘പ്രവാചകന്മാരിൽനിന്ന് കരാർ വാങ്ങി’ എന്ന് ആദ്യം പൊതുവിൽ പറഞ്ഞശേഷം അഞ്ച് പ്രവാചകന്മാരുടെ പേർ പ്രത്യേകം അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിങ്കലും, ലോകചരിത്രത്തിലും അവർക്കുള്ള പ്രത്യേക പദവിയാണത് കുറിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഈ അഞ്ച് പ്രവാചകവര്യന്മാർക്ക് **أولو العزم** (ദൃഢചിത്തതയുള്ളവർ) എന്ന കീർത്തിനാമം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതും. നൂഹ് (അ), ഇബ്രാഹീം (അ), മൂസാ (അ), ഈസാ (അ) എന്നീ നബിമാരുടെ പേരുകൾ അവരുടെ കാലക്രമം അനുസരിച്ചുതന്നെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ, ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ പ്രവാചകവര്യനായ മുഹമ്മദ് തിരുമേനി ﷺ യുടെ പേര് പറഞ്ഞിട്ടില്ല ‘നിന്നിൽനിന്നും’ (ومنك) എന്ന വാക്കിലൂടെ സംബോധനാരുപത്തിൽ- ഒന്നാമനായിത്തന്നെ- എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. പ്രവാചകന്മാരിൽ വെച്ച് നബി തിരുമേനി ﷺ ക്കുള്ള ഏറ്റവും ഉൾക്കൂപ്പ് പദവിയെ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പ്രവാചകന്മാർ തങ്ങളുടെ കൃത്യം നിറവേറ്റുന്നതിലും, സമുദായങ്ങൾ തങ്ങളുടെ കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും സത്യത പാലിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് അല്ലാഹു പരിശോധിക്കുകയും, അതിനെപ്പറ്റി കീയാമത്ത്നാളിൽ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചും, പ്രവാചകന്മാരുടെ ദൗത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചും ഉള്ള താക്കീതാണ് 8-ാം വചനത്തിലുള്ളത്. (الْأَعْرَافِ-6). (യാതൊരു കൂട്ടരിലേക്ക് റസൂൽ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവരോട് നിശ്ചയമായും നാം ചോദ്യം ചെയ്യും. റസൂലായി അയക്കപ്പെട്ടവരോടും നിശ്ചയമായും നാം ചോദ്യം ചെയ്യും. (സു: അഅ്റാഫ് 6.)

വിഭാഗം - 2

﴿9﴾ ഹേ, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരേ! നിങ്ങളുടെമേൽ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തതിനെ ഓർക്കുവിൻ; അതായത്; നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കുറെ സൈന്യങ്ങൾ വരുകയും, എന്നിട്ട് നാം അവരിൽ ഒരു (ശക്തിമത്തായ) കാറ്റിനെയും, നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത കുറെ സൈന്യങ്ങളെയും അയക്കുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭം. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു കണ്ടറിയുന്നവനായിരുന്നു.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾

‘നിങ്ങൾ കാണാത്ത സൈന്യങ്ങളും’ (وجنودا لم تروها) എന്ന് പറഞ്ഞത് മലക്കുക്കളെ കുറിച്ചാകുന്നു. ഈ കാറ്റിലും , അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവവികാസങ്ങളിലും മലക്കുകൾക്കും, അവരുടെ അദ്ധ്യശ്ചമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും പങ്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് സാരം. ‘നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു കണ്ടറിയുന്നവനായിരുന്നു’ (وكان الله بما تعملون بصيرا) എന്ന വാക്യം സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വമ്പിച്ച ഒരു സന്തോഷവാർത്തകൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. അവർ അനുഭവിച്ച വിഷമങ്ങളും, അവർ വരിച്ച

ത്യാഗങ്ങളും അല്ലാഹു ശരിക്കും കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിന് അവൻ തക്ക പ്രതിഫലം നൽകുകതന്നെ ചെയ്യും എന്ന് സാരം. യുദ്ധത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്ത രൂപം ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അതിലെ ചില വശങ്ങളെ താഴെ ആയത്തുകളിൽ പ്രത്യേകം എടുത്ത് വിവരിക്കുന്നു:-

﴿10﴾ അതായത്, അവർ [ആസൈന്യങ്ങൾ] നിങ്ങളുടെ മുകളിൽകൂടിയും, താഴ്ഭാഗത്ത്കൂടിയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ! കണ്ണുകൾ നില തെറ്റിപ്പോകുകയും, ഹൃദയങ്ങൾ തൊണ്ടകളിൽ [കണ്ഠനാളങ്ങളിൽ] എത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ!! നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് പല (തെറ്റ്) ധാരണകൾ ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും (ചെയ്തപ്പോൾ)!!

﴿11﴾ അവിടെവെച്ച് സത്യവിശ്വാസികൾ പരീക്ഷണം ചെയ്യപ്പെടുകയും, അവർ കഠിനമായ വിറ വിറപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا

هَٰذَا لِكِ ابْتِلَآئِ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا

﴿10﴾ അവർ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മുകളിൽ കൂടി **مِّن فَوْقِكُمْ** നിങ്ങളുടെ, നിങ്ങളിൽനിന്ന് **وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ** നിങ്ങളുടെ, നിങ്ങളിൽനിന്ന് **وَزَاغَتِ** നില തെറ്റിപ്പോകുകയും **وَبَلَغَتِ** കണ്ണുകൾ, ദൃഷ്ടികൾ **وَبَلَغَتِ** എത്തുകയും (ചെയ്തപ്പോൾ) **وَتَظُنُّونَ** ഹൃദയങ്ങൾ **وَتَظُنُّونَ** തൊണ്ടകളിൽ, കണ്ഠനാളങ്ങളിൽ **وَتَظُنُّونَ** നിങ്ങൾ ധരിക്കുകയും, വിചാരിക്കുകയും (ചെയ്തപ്പോൾ) **وَتَظُنُّونَ** അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി **وَتَظُنُّونَ** ധാരണകളെ, ഊഹങ്ങളെ **وَتَظُنُّونَ** അവിടെവെച്ച് **وَتَظُنُّونَ** പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട **وَتَظُنُّونَ** സത്യവിശ്വാസികൾ **وَتَظُنُّونَ** അവർ വിറപ്പിക്കപ്പെടുക (കിടുകിടക്കപ്പെടുക)യും ചെയ്തു **وَتَظُنُّونَ** ഒരു വിറ, കിടുകിടക്കൽ **وَتَظُنُّونَ** കഠിനമായ

മദീനയുടെ കിഴക്ക് ഭാഗത്തെ കുന്നിൻപ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടിയും, പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തുള്ള താഴ്ന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽകൂടിയും വന്നു ശത്രുക്കൾ മദീനയെ ഉപരോധം ചെയ്തു. സർവ്വ സജ്ജീകരണങ്ങളോടുകൂടി വമ്പിച്ച ഒരു ശത്രുസൈന്യം രാജ്യത്തെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുക, സാമ്പത്തികവിഷമവും ഭക്ഷണദൗർലഭ്യവും നിമിത്തം ജനങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക; പുറത്തേക്കുള്ള ഗതാഗതം തടസ്സപ്പെട്ടിരിക്കുക; ആക്രമിച്ചു കടക്കുവാൻ ശത്രുസൈന്യം തക്ക പാർത്തും സംഘട്ടനങ്ങൾ നടത്തിയും കൊണ്ടിരിക്കുക; ഇതിനെല്ലാം പുറമെ കപടവിശ്വാസികളും ദുർബ്ബലഹൃദയൻമാരുമായ ആളുകൾ ഭീതിയും ഭയാശങ്കകളും പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുക; ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ചുറ്റുപാടിൽ മുസ്ലിംകളുടെ പൊതുനില എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ഏറെക്കുറെ ഊഹിക്കാമല്ലോ. ഇതിന്റെ ഒരു ചിത്രീകരണമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ,

അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ അവർ വിറവിറച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളിലാണല്ലോ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസവും നാമമാത്ര വിശ്വാസവും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുക. കപടവിശ്വാസികളുടെയും, ദുർബ്ബല വിശ്വാസികളുടെയും നിലപാട് ഈ അവസരത്തിൽ എന്തായിരുന്നുവെന്നും, അവർ നിമിത്തം ജനങ്ങളിൽ ഉളവായ കോളിളക്കം എത്രമാത്രമായിരുന്നുവെന്നും താഴെ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

﴿12﴾ കപടവിശ്വാസികളും, ഹൃദയങ്ങളിൽ രോഗമുള്ളവരും പറഞ്ഞിരുന്ന സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക): ‘അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും നമ്മോട് വഞ്ചനയല്ലാതെ (ഒന്നുംതന്നെ) വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടില്ല.’

﴿13﴾ അവരിൽ നിന്നും ഒരു വിഭാഗം (ആളുകൾ) പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): ‘യഥ്‌രിബുകാരേ! നിങ്ങൾക്ക് (എനി) യാതൊരു നിലനിൽപ്പുമില്ല; ആകയാൽ നിങ്ങൾ മടങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ!’

അവരിൽനിന്നും ഒരു സംഘം (ആളുകൾ അണിവിട്ടുപോകാൻ) നബിയോട് അനുവാദം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു! അവർ പറയുന്നു: ‘നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളുടെ വീടുകൾ (ഭദ്രതയില്ലാത്ത) നഗങ്ങളാണ്’ എന്ന്! അവയാകട്ടെ, നഗമൊന്നുമല്ല; ഓടിപ്പോകുക എന്നല്ലാതെ, (മറ്റൊന്നും) അവർ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല.

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۝

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۝

وَيَسْتَعْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ۝

﴿12﴾ പറഞ്ഞിരുന്ന സന്ദർഭം الْمُنَافِقُونَ കപടവിശ്വാസികൾ യാതൊരു കൂട്ടരും فِي قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ട് (ഒരുതരം) രോഗം مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും വഞ്ചന (ചതി) അല്ലാതെ ﴿13﴾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്നൊരു വിഭാഗം يَا أَهْلَ يَثْرِبَ ഹേ, യഥ്‌രിബുകാരേ لَا مُقَامَ لَكُمْ നിലനിൽപ്പില്ല നിങ്ങൾക്ക് فَارْجِعُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ മടങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ وَيَسْتَعْذِنُ അനുവാദം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു فَرِيقٌ مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്നൊരു സംഘം, കക്ഷി النَّبِيَّ നബിയോട് يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളുടെ വീടുകൾ നഗമാണ്, ഭദ്രതയില്ലാത്തതാണ് وَمَا هِيَ അവ അല്ലതാനും بِعَوْرَةٍ നഗമായത് إِن يُرِيدُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല إِلَّا فِرَارًا ഓടിപ്പോകുന്നതിനെല്ലാതെ

സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു സഹായിക്കും, ഒടുവിൽ അവർക്കാണ് വിജയം കൈവരുക എന്നൊക്കെയുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളും, പേർഷ്യയും റോമായും മുസ്ലിംകൾ ജയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലം വിദൂരമല്ല എന്നും മറ്റുമുള്ള നബി ﷺ യുടെ വാഗ്ദാനങ്ങളും നമ്മെ വഞ്ചിക്കുവാൻവേണ്ടി മാത്രമുള്ളതാണ്; അതിലൊന്നും യാഥാർത്ഥ്യമില്ല. എന്നൊക്കെ മുന്നാഹികൾ പറഞ്ഞു പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഹൃദയദൗർബ്ബല്യമാകുന്ന രോഗം പിടിപെട്ടവർ അത് ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്തു. ഇത്രയും വമ്പിച്ച ശത്രുസൈന്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുവാനോ, അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തി ഈ നാട്ടിൽതന്നെ വാസം തുടരുവാനോ ഈ രാജ്യക്കാർക്ക് എന്തിനാണിത്? അതുകൊണ്ട് വേഗം യുദ്ധം പിൻവലിച്ച് അണികളിൽനിന്ന് പിൻവാങ്ങണം എന്നിങ്ങനെ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യ് പോലെയുള്ള മുന്നാഹികൾ തലവൻമാർ മുസ്ലിംകളെ ഭീതിപ്പെടുത്തി. 'ഞങ്ങളുടെ വീടുകൾ സുരക്ഷിതങ്ങളല്ല; അവ കെട്ടുറപ്പില്ലാത്തവയാണ്; ശത്രുക്കൾ നിഷ്പ്രയാസം വന്നു കൊള്ളയും കവർച്ചയും നടത്തിക്കളഞ്ഞേക്കാം; അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് അണിവിട്ടു വീടുകളിലേക്ക് പോകാൻ സമ്മതം തരണം' എന്ന് നബി ﷺ യോടപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് വേറൊരു വിഭാഗം ആളുകൾ ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇത്തരക്കാരുടെ യഥാർത്ഥ നിലപാടെന്തായിരുന്നുവെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണാം.

മദീനയുടെ പഴയ പേരാണ് 'യഥ്രിബ്' (يَثْرِب). മദീനയുടെ ഒരു ഭാഗത്തിന് മാത്രമായിരുന്നു ആ പേരുണ്ടായിരുന്നതെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. 'നിങ്ങൾ മടങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ' (اِرْجِعُوا) എന്ന വാക്കിന്റെ താൽപര്യം യുദ്ധഅണികളിൽ നിന്ന് പിൻവാങ്ങിക്കൊള്ളണമെന്നും, ഇസ്ലാമിനെ വിട്ട് പഴയപടി ശിർക്കിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങിക്കൊള്ളണമെന്നും ആകാവുന്നതാണ്. **اللَّهُ اعْلَم**

﴿14﴾ അതിന്റെ ഭാഗങ്ങളിൽകൂടി (ശത്രുക്കൾക്ക്) അവരുടെമേൽ പ്രവേശനമുണ്ടായിരിക്കുകയും, എന്നിട്ട് അവരോട് കൂഴപ്പത്തിന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തെന്ന് വരികിൽ, നിശ്ചയമായും അവർ അത് ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്; അല്പ (മാത്ര)മല്ലാതെ അവർ അതിന് താമസം വരുത്തുകയുമില്ല.

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُلِّوا أَلْفِئَةً لَا تَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا فِيهَا إِلَّا يَسِيرًا

﴿14﴾ അതിൽ പ്രവേശിക്കപ്പെട്ടാൽ അവരുടെമേൽ അതിന്റെ ഭാഗങ്ങളിൽ കൂടി പിന്നീട്, എന്നിട്ട് അവരോട് ചോദിക്കപ്പെടുക (ആവശ്യപ്പെടുക)യും കലഹം **لَا تَوْهَا** അവരത് ചെയ്യുന്നതാണ്, ചെയ്തുകൊടുക്കും **وَمَا تَلَبَّثُوا** അവർ താമസം വരുത്തുകയില്ല, പിന്നിനിൽക്കുകയില്ല **فِيهَا** അതിന്, അതിൽ **إِلَّا يَسِيرًا** അല്പമല്ലാതെ, കുറച്ചൊഴികെ

ശത്രുവിഭാഗക്കാർ തങ്ങളുടെ വീടുകൾക്കിടയിലുകൂടി -അല്ലെങ്കിൽ മദ്യീനയുടെ ഏതെങ്കിലും വശങ്ങളിൽ കൂടി- നാട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, എന്നിട്ട് അവരോട്: കുറുമാറിയോ, മതപരിവർത്തനം ചെയ്തോ കൂഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാനാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ, ഒട്ടും താമസിയാതെ അവർ അതിന് മുതിരുന്നതാണെന്ന് സാരം. ഇതായിരുന്നു അവരുടെ മനഃസ്ഥിതി. ഇതിൽനിന്നാണ് മേൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകളും ആവശ്യങ്ങളും പുറത്തുവന്നത്.

﴿15﴾ (യുദ്ധവേളകളിൽ) തങ്ങൾ പിൻതിരിഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല എന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് അവർ മുമ്പ് ഉടമ്പടി ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഉടമ്പടി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّوهُ إِلَّا دَبْرًا وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا

﴿15﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا അവർ ഉടമ്പടിചെയ്യുക (ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്) اللَّهُ അല്ലാഹുവിനോട് مِنْ قَبْلُ മുമ്പ് لَا يُؤَلُّوهُ അവർ തിരിക്കുകയില്ലെന്ന് إِلَّا دَبْرًا പിൻഭാഗം وَكَانَ ആകുന്നു عَهْدُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ (അല്ലാഹുവിനോടുള്ള) ഉടമ്പടി مَسْئُولًا ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്

ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ ബനുഹാരിമഃ (بنو حارثة) ഗോത്രക്കാർ യുദ്ധക്കളം വിട്ടോടിപ്പോകുകയും, അനന്തരം ഖേദിച്ചു മടങ്ങി മേലിൽ അങ്ങനെ ചെയ്കയില്ലെന്ന് കരാർ ചെയ്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇവരാണ് പ്രധാനമായും ഖൻദക് യുദ്ധത്തിൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം യുദ്ധഅണികൾ വിട്ട് പിൻവാങ്ങുവാൻ അനുവാദം തേടിയിരുന്നത്. ബദർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതിരുന്ന ചിലർ, അന്ന് മുസ്ലിംകൾക്ക് അപ്രതീക്ഷിതമായ വിജയം ലഭിച്ചുകണ്ടപ്പോൾ, മേലിൽ തങ്ങൾ എല്ലാ യുദ്ധത്തിലും ശരിക്ക് പങ്കെടുക്കുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കരാറും ഉടമ്പടിയും ശരിക്ക് പാലിക്കപ്പെടാത്തപക്ഷം, അത് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും, അതിന് തക്ക നടപടി എടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന താക്കീതാണ് അവസാനത്തെ വാക്യത്തിലുള്ളത്.

﴿16﴾ (നബിയേ) പറയുക: ‘മരണത്തിൽനിന്നോ, കൊലയിൽ നിന്നോ നിങ്ങൾ പേടിച്ചോടുന്നപക്ഷം, (ആ) ഓട്ടം നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനം ചെയ്യുന്നതേയല്ല. (പ്രയോജനപ്പെട്ടു) എങ്കിൽതന്നെ, അല്പ(മാത്ര)മല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് (ജീവിത) സുഖം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല.’

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا

﴿17﴾ പറയുക: 'വല്ല തിന്മയും അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളിൽ വല്ല കാര്യവും ഉദ്ദേശിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവനിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ തടുക്കുവാൻ ആരാണുള്ളത്?!' അല്ലാഹുവിനുപുറമെ, ഒരു കൈകാര്യകർത്താവിനെയാകട്ടെ, ഒരു സഹായകനെയാകട്ടെ അവർക്ക് കിട്ടുകയില്ല.

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ
إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ
رَحْمَةً ۖ وَلَا تَجِدُونَ لَهُم مِّنْ دُونِ
اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾

﴿16﴾ قُلْ പറയുക لَنْ يَنْفَعَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്നതേയല്ല ഓടിപ്പോകൽ, പേടിച്ചു പിൻവാങ്ങൽ إِنْ فَرَرْتُمْ നിങ്ങൾ ഓടിപ്പോയാൽ مِنَ الْمَوْتِ മരണത്തിൽനിന്ന് أَوْ الْقَتْلِ അല്ലെങ്കിൽ കൊലയിൽനിന്ന് وَإِذَا എങ്കിൽതന്നെ, അപ്പോഴും قُلْ ﴿17﴾ അൽപമല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് സുഖം നൽകപ്പെടുകയില്ല إِلَّا قَلِيلًا അങ്ങനെയുള്ള ഒരുവൻ يَعْصِمُكُمْ നിങ്ങളെ തടുക്കുന്നു, مَنْ ആരാണ് الَّذِي ذَا ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരുവൻ بِكُمْ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങളെക്കൊണ്ട് أَوْ أَرَادَ അല്ലെങ്കിലവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ بِكُمْ നിങ്ങളിൽ رَحْمَةً വല്ല കാര്യവും وَلَا يَجِدُونَ അവർക്ക് കിട്ടുകയില്ല, അവർ എത്തിക്കുകയില്ല لَهُمْ തങ്ങൾക്ക് مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനുപുറമെ وَلِيًّا ഒരു രക്ഷകർത്താവിനെയും وَلَا نَصِيرًا ഒരു സഹായകനെയും ഇല്ല

അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച കാലാവധി വിട്ടുകടന്നു മരണത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. ചില സന്നിഗ്ദ്ധഘട്ടങ്ങളിൽ പേടിച്ചോടിപ്പോയതുകൊണ്ട് തൽക്കാലം രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്ന് തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ തന്നെ ആ കാലാവധിവരെമാത്രമേ ഇവിടെ ജീവിക്കുവാനും സുഖിക്കുവാനും ആർക്കും സാധിക്കയുള്ളൂ.

﴿18﴾ നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള പിൻതിരിപ്പൻമാരെ [ലക്ഷ്യം മുടക്കുന്നവരെ]യും, 'ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് വരു' എന്ന് തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരോട് പറയുന്നവരെയും അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ട്. അവർ അല്പമായിട്ടല്ലാതെ പടക്കുവരുകയും ചെയ്യുന്നതല്ല;.....

﴿١٨﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ
وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا ۚ وَلَا
يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾

﴿19﴾ (അതുംതന്നെ) നിങ്ങളിൽ പിശുക്കൻമാരായുംകൊണ്ട്! എന്നിട്ട് (യുദ്ധ)ഭയം വന്നെത്തിയാൽ, അവർ നിന്റെ അടുക്കലേക്ക് നോക്കുന്നതായി നിനക്ക് കാണാം; മരണം നിമിത്തം ബോധക്ഷയം ബാധിക്കുന്നവനെപ്പോലെ, അവരുടെ കണ്ണുകൾ ചുറ്റിക്കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ, (യുദ്ധ)ഭയം പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവർ, മുർച്ചയേറിയ നാവുകളാൽ നിങ്ങളെ സ്വൈര്യം കെടുത്തുകയും ചെയ്യും; നന്മയിൽ (ദുർമോഹം പുണ്ട) പിശുക്കൻമാരായും കൊണ്ട്. അക്കൂട്ടർ (വാസ്തവത്തിൽ) വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ അല്ലാഹു അവരുടെ കർമ്മങ്ങളെ നിഷ്ഫലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അത് അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഒരു നിസ്സാരകാര്യമാകുന്നു.

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ
رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ
أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ
الْمَوْتِ ۖ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ
سَلَقُواكُمْ بِالْسِنَةِ ۖ حَدَادٍ أَشِحَّةً
عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا
فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ

عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢٠﴾

﴿18﴾ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അറിയുന്നു പിൻതിരിപ്പൻമാരെ, ലക്ഷ്യം മുടക്കുന്നവരെ مِنْكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള وَالْقَائِلِينَ പറയുന്നവരെയും لَا خَوْفٌ لَهُمْ പരയുന്നവരെയും അവർ وَلَا يَأْتُونَ. هَلُمَّ إِلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് വരുവുന്നതുമല്ല. أَلْبَاسٍ പടയ്ക്ക്, കാഠിന്യത്തിങ്കൽ إِلَّا قَلِيلًا അൽപമായിട്ടല്ലാതെ. ﴿19﴾ أَشِحَّةً പിശുക്കൻമാരായിക്കൊണ്ട്, ദുർമോഹികളായിട്ട് عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ يَنْظُرُونَ എന്നിട്ടുവന്നാൽ الْخَوْفُ ഭയം رَأَيْتَهُمْ നിനക്കവരെ കാണാം, നീ കാണും تَدُورُ നിന്നിലേക്ക് ചുറ്റിക്കൊണ്ട്. أَعْيُنُهُمْ അവരുടെ കണ്ണുകൾ كَالَّذِي യാതൊരുവനെപ്പോലെ يُغْشَىٰ عَلَيْهِ അവന് ബോധക്ഷയം ബാധിക്കുന്നു (അങ്ങനെയുള്ള) مِنَ الْمَوْتِ മരണത്താൽ, മരണം നിമിത്തം فَإِذَا ذَهَبَ അങ്ങനെ പോയാൽ الْخَوْفُ ഭയം, പേടി سَلَقُواكُمْ അവർ നിങ്ങളെ സ്വൈര്യം കെടുത്തും, കുത്തിപ്പറയും, പ്രഹരിക്കും بِالْسِنَةِ നാവുകളാൽ حَدَادٍ മുർച്ചയുള്ള أَشِحَّةً പിശുക്കൻമാരായിക്കൊണ്ട്, ദുരാഗ്രഹികളായിട്ട് عَلَى الْخَيْرِ നന്മയിൽ, നല്ലതിന് أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ لَمْ يُؤْمِنُوا വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല فَأَحْبَطَ اللَّهُ അതിനാൽ അല്ലാഹു നിഷ്ഫലമാക്കി أَعْمَلَهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ, കർമ്മങ്ങളെ وَكَانَ ذَٰلِكَ അതാകുന്നു عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹു വിന്റെമേൽ يَسِيرًا നിസ്സാരമായത്

കപടവിശ്വാസികളുടെ മറ്റ് ചില സ്വഭാവങ്ങളാണിത്. അവർ തങ്ങളെപ്പോലെ മറ്റുള്ളവരെയും യുദ്ധത്തിൽ നിന്ന് പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, പ്രചാരണം നടത്തുകയും ചെയ്തുവന്നു. യുദ്ധത്തിൽ അവർ പങ്കെടുക്കുന്നുവെങ്കിൽതന്നെ, അത് കേവലം നാമമാത്രമായിരിക്കും. മുസ്ലിംകളെ സഹായിക്കുന്നതിലും അവരുമായി സഹകരിക്കുന്നതിലും ലവലേശം സന്നദ്ധത കാണിക്കാത്തവണ്ണം കടുത്ത പിശുക്കൻമാരാണവർ. അതേ സമയത്ത് തനി ഭീരുക്കളും! യുദ്ധഭീതി വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ അന്ധാളിച്ചു തുറിച്ചു നോക്കുകയും, മരണവേളയിലെമ്പോഴും പരിഭ്രമിച്ചു കണ്ണുരുട്ടുകയും ചെയ്യും. യുദ്ധഭീതി അവസാനിച്ചുകഴിഞ്ഞാലോ? സത്യവിശ്വാസികളുടെ നേരെ കടുത്തതും ഉറത്തതുമായ ശരവർഷങ്ങൾ നടത്തുകയായി. യുദ്ധാനന്തരം ലഭിച്ചേക്കുന്ന ('ഗനീമത്ത്' മുതലായ) നേട്ടങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ അതിന് ആർത്തിയും ദുർമോഹവും പ്രകടമാക്കുകയും ചെയ്യും. ബാഹ്യത്തിൽ മുസ്ലിംകളാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവരെ വിശ്വാസം തീണ്ടിയിട്ടില്ല എന്നതാണ് ഇതിനെല്ലാം കാരണം. വിശ്വാസം കൂടാതെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യവുമല്ല.

شحيح (ശഹീഹ്) എന്ന വാക്കിന്റെ ബഹുവചനമാണ് اشحة (അശിഹ്ഹത്) 'പിശുക്കൻമാർ, ലുബ്ധന്മാർ' എന്നൊക്കെയാണ് സാധാരണ അതിന് അർത്ഥം പറയാറുള്ളത്. പക്ഷേ, കൈവശമുള്ളതിൽ പിശുക്ക് കാണിക്കുന്നതോടൊപ്പം മറ്റുള്ളവരുടെ പക്കലുള്ളതിൽ ദുരാഗ്രഹവുംകൂടി ഉള്ളവർ എന്നത്രെ ഈ വാക്കിന്റെ താൽപര്യം. ആകയാൽ, സന്ദർഭമനുസരിച്ച് 'പിശുക്കൻമാർ' എന്നും 'ദുർമോഹികൾ' എന്നും ഇതിന് അർത്ഥം കൽപിക്കാവുന്നതാണ്. ഭീരുത്വത്തിൽനിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്നതാണ് ലുബ്ധത. മാന്യമല്ലാത്ത അധമനഃസ്ഥിതിയിൽ നിന്നാണ് ദുർമോഹം ഉളവാകുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഒരാളെക്കുറിച്ച് شحيح എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവനിൽ ഈ നാല് ദുർഗുണങ്ങളും ഏറെക്കുറെ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുമെന്ന്കരുതാം. മൂനാഹികളുടെ ഭീരുത്വത്തിന്റെ കാഠിന്യം നോക്കുക:

﴿20﴾ (സഖ്യ) കക്ഷികളെക്കുറിച്ച് അവർ (സ്ഥലംവിട്ടു) പോയിട്ടില്ലെന്ന് അവർ വിചാരിക്കുന്നു! (സഖ്യ)കക്ഷികൾ (വീണ്ടും) വരുകയാണെങ്കിലോ, അവർ കൊതിച്ചേക്കും: നിങ്ങളുടെ [സത്യവിശ്വാസികളുടെ] വൃത്താന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ചോദിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് തങ്ങൾ 'അഅ്റാബി'കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മരുഭൂവാസികളായിരുന്നെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു എന്ന്! അവർ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാലും, അൽപ(മാത്ര)മല്ലാതെ അവർ യുദ്ധം നടത്തുകയില്ലതാനും.

مَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوْدُوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُوا فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾

﴿20﴾ لَمْ يَذْهَبُوا أَلَا حَزَابٌ كക്ഷികളെ, സംഘങ്ങളെ **يَوْمَئِذٍ** അവർ പോയിട്ടില്ലെന്ന് **وَإِنْ يَأْتِ** വരുന്നപക്ഷം **أَلَا حَزَابٌ** (സൈന്യ)കക്ഷികൾ അവർ കൊതിക്കും, മോഹിക്കും **لَوْ أَنَّهُمْ** അവരായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് **بَادُونَ** മരുഭൂവാസികൾ **عَنْ أَنْبَاءِكُمْ** 'അഅറാബി'കളിൽ **يَسْتَلُونَ** തങ്ങൾ ചോദിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് **فِي الْأَعْرَابِ** നിങ്ങളുടെ വൃത്താന്തങ്ങളെപ്പറ്റി **وَلَوْ كَانُوا** അവർ ആയിരുന്നെങ്കിൽ, ആയിരുന്നാലും **مَا قَاتَلُوا** നിങ്ങളിൽ **إِلَّا قَلِيلًا** അൽപമല്ലാതെ

മരുപ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന കൂടാരവാസികളായ അറബികളാണ് 'അഅറാബ്' എന്ന് പറയുന്നത്. 'ബദു'ക്കൾ (*) എന്നും ഇവരെപ്പറ്റി പറയപ്പെടുന്നു. ആയത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:

ശത്രുസംഘങ്ങൾ അവർക്ക് ബാധിച്ച കൊടുങ്കാറ്റും, തണുപ്പും നിമിത്തം ചിന്നിച്ചിതറി സ്ഥലം വിട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, കപടവിശ്വാസികൾക്ക് -അവരുടെ ഭീരുത്വവും പരിഭ്രമവും നിമിത്തം- അത് വിശ്വാസമായിട്ടില്ല. ഒരുപക്ഷേ, തൽക്കാലം ഒന്ന് സ്ഥലം വിട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവർ യുദ്ധം നിറുത്തിപ്പോയിട്ടില്ലെന്നും, ഉടനെ വീണ്ടും വന്നു യുദ്ധം തുടരുന്നെന്നുമാണവരുടെ ധാരണ. എനി, ശത്രുക്കൾ വീണ്ടും മടങ്ങിവന്നുവെന്ന് സങ്കല്പിക്കുക, അപ്പോൾ ഇവരുടെ നിലപാടെന്തായിരിക്കും? 'അയ്യോ! ഈ നാട്ടിലല്ലാതെ വല്ല വെളിപ്രദേശത്തും ബദുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ താമസിക്കുന്നവരായിരുന്നു തങ്ങളെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനേ! എന്നാൽ ഈ വിധത്തിലുള്ള ആപത്തുകളിൽ ഭാഗഭാക്കാര്യം കേണ്ടിവരുമായിരുന്നില്ലല്ലോ! മുസ്ലിംകളുടെ വർത്തമാനങ്ങളെപ്പറ്റി അവിടെ ഇരുന്നു അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് വരുമായിരുന്നില്ലല്ലോ! മുസ്ലിംകളുടെ വർത്തമാനങ്ങളെപ്പറ്റി അവിടെ ഇരുന്ന് അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാൽ മതിയായിരുന്നു!' ഇതായിരിക്കും അവരുടെ മോഹം. എനി, ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധം നടക്കുമ്പോൾ അവർ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടെന്ന് വിചാരിക്കുക. എന്നാലും അതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നതല്ല. കാരണം, മനുഷ്യർക്കും അതിൽ പങ്കുവഹിക്കുകയോ, ഫലപ്രദമായ വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുകയോ അവർ ചെയ്കയില്ലതന്നെ.

വിഭാഗം - 3

﴿21﴾ നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിൽ നല്ലതായ മാതൃകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; അതായത്: അല്ലാഹുവിനെയും, അന്ത്യനാളിനെയും പ്രതീക്ഷിച്ചു (ഭയപ്പെട്ടു) കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു വരുന്നവർക്ക്.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ

حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ

الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾

﴿21﴾ തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരുന്നു, ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് **لَكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് **لِمَن** അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിൽ **أُسْوَةٌ** മാതൃക, പിൻതുടർച്ച **حَسَنَةٌ** നല്ലതായ **كَانَ** യാതൊരുവർക്ക് **يَرْجُوا** പ്രതീക്ഷിച്ചു (ഭയപ്പെട്ടു) കൊണ്ടിരിക്കുന്ന **اللَّهُ** അല്ലാഹുവിനെ

(*) Bedouins

وَالْيَوْمَ الْآخِرَ അന്ത്യനാളിനെയും وَذَكَرَ ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്ത اللَّهُ അല്ലാഹുവിനെ
ധാരാളം, വളരെ

ഒട്ടും ഭീരുത്വമോ, പരിഭ്രമമോ കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ യുദ്ധത്തിൽ ആദ്യന്തം പങ്കെടുത്തും നേതൃത്വം നൽകിയും കൊണ്ടിരുന്നു. കൊടുങ്കാറ്റും, അതിശൈത്യവും, പെരുമഴയും ഒന്നിനുമീതെ മറ്റൊന്നെന്നോണം അസഹ്യമായിരുന്ന ആ രാത്രിയിൽ -അശേഷം ധൈര്യക്ഷയം ബാധിക്കാതെ- അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, അതിനപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഒരു ഉയർന്ന (*) സ്ഥലത്തുവെച്ച് തിരുമേനി നമസ്കാരത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്. ശത്രുക്കളുടെ തിരക്കും ബഹളവും കേട്ടു, 'അവിടെച്ചെന്ന് അവരുടെ വിവരം അറിഞ്ഞുവരാൻ ആരുണ്ട്?' എന്ന് രണ്ടുപ്രാവശ്യം അവിടുന്ന് വിളിച്ചുചോദിച്ചു. 11-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, മുസ്ലിംകൾ വമ്പിച്ച പരീക്ഷണത്തിന് വിധേയരായിരിക്കയാണല്ലോ. അസഹ്യമായ വിശപ്പും, കഠോരമായ തണുപ്പും, മനുഷ്യസഹജമായ ഭയപ്പാടും എല്ലാവരെയും ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ആരും മുന്നോട്ട് വന്നുകാണുന്നില്ല. കൂട്ടത്തിൽ ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽ യമാനി (റ)യും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു തിരുമേനി ചോദിച്ചു: 'ഹുദൈഫാ! ഞാനീ പറയുന്നത് താങ്കൾ കേട്ടില്ലേ?' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: തിരുമേനീ ആപത്തും അതിശൈത്യവും അങ്ങേക്ക് മറുപടി നൽകുവാൻ എന്നെ സമ്മതിക്കാതിരുന്നതാണ്.' (مَنْعَنِ اجْبِيكَ الضَّرَّ وَالْقَرْ) ശത്രുക്കളുടെ വിവരം ഗൂഢമായി അറിഞ്ഞുവരുവാൻ തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തെ ഏൽപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് രക്ഷക്ക്വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുമേനി പ്രാർത്ഥന തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. താമസിയാതെ ജിബ്രീൽ (അ) വന്ന് വിജയത്തിന്റെ സന്തോഷവാർത്ത നബി ﷺ യെ അറിയിച്ചു. തിരുമേനി അല്ലാഹുവിനെ നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: شَكَرًا كَمَا رَحِمْتِي وَرَحِمْتَ أَصْحَابِي (നന്ദി! എനിക്കും എന്റെ സ്വഹാബികൾക്കും നീ കരുണ ചെയ്തതിന് നന്ദി!!) ഹുദൈഫ: (റ) മടങ്ങിവന്നു ശത്രുസൈന്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

9 മുതൽ 11 കൂടിയ ആയത്തുകളിൽ മുസ്ലിംകളെപ്പറ്റി മൊത്തത്തിലായിരുന്നു പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നത്. 12 മുതൽ 20 കൂടിയ വചനങ്ങളിൽ കപടവിശ്വാസികളെയും, ദുർബ്ബലഹൃദയൻമാരെയും കുറിച്ചായിരുന്നു സംസാരം. പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങൾ നേരിടുമ്പോഴാണല്ലോ ഈ രണ്ട് തരക്കാരുടെയും യഥാർത്ഥ നിലപാടുകൾ പ്രത്യക്ഷമായിക്കൊണ്ടുവരും. ചന്ദ്രികയുടെ യുദ്ധത്തിൽ അത് അതിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ തന്നെ അവരിൽ പ്രകടമാകുകയും ചെയ്തു. ഇതേ അവസരത്തിൽ, യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികളും ദുഃഖമനസ്കരായ സത്യവിശ്വാസികളുടെ നിലപാടെന്തായിരുന്നു? പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങളെയും, ആപൽസന്ധികളെയും അവരെങ്ങനെ തരണം ചെയ്തു? എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിവരങ്ങൾ 22, 23 ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇടക്കുവെച്ച് ഈ (21-ാം) വചനത്തിൽ, മൗലികപ്രധാനമായ ഒരു വിഷയം- കപടവിശ്വാസികളും ദുർബ്ബലവിശ്വാസികളും ഇത്രയും അധമാവസ്ഥയിൽ പതിക്കുവാനും, സത്യവിശ്വാസികളും ദുഃഖമനസ്കരായ ആളുകൾ താഴെ പറയുംപ്രകാരം അങ്ങേയറ്റം പ്രശംസനീയവും മാതൃകാപുരുഷൻമാരായി പുരോഗമിക്കുവാനുമുള്ള അടിസ്ഥാനകാരണം- ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ യുടെ മാതൃക സ്വീകരിക്കാത്തതാണ് എല്ലാ പരാജയത്തിന്റെയും അധഃപതനത്തിന്റെയും കാരണം; അവിടുത്തെ മാതൃക സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് എല്ലാ വിജയത്തിന്റെയും ഉന്നമനത്തിന്റെയും നിദാനം; പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും അന്ത്യനാളിനെക്കുറിച്ചും ബോധവും ഭയപ്പാടും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണശരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരേ ആ മാതൃക അനുസരിക്കുവാൻ തയ്യാറാവുകയുള്ളൂ; അവർക്കുമാത്രമേ അത് പ്രയോജനപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്ന് സാരം.

(*) ഇപ്പോൾ 'മസ്ജിദുൽ ഫത്ഹ്' (مسجد الفتح) അഥവാ വിജയത്തിന്റെ പള്ളി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് ഈ കുന്നിലാണ്.

‘നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിൽ മാതൃകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്’ എന്ന് ആദ്യം പൊതുവിൽ പറഞ്ഞശേഷം, ‘അതായത്, അല്ലാഹുവിനെയും അന്ത്യദിനത്തെയും പ്രതീക്ഷിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം സ്തരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക്’ എന്ന് പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നത് വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഖൻദക് യുദ്ധത്തിലെ പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ സ്വീകരിച്ച നിലപാട് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത് നോക്കുക:

﴿22﴾ സത്യവിശ്വാസികൾ (സഖ്യ) കക്ഷികളെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ‘അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും നമ്മോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ് ഇത്. അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും സത്യമത്രെ പറഞ്ഞത്.’ അവർക്ക് സത്യവിശ്വാസത്തെയും, അനുസരണത്തെയും മല്ലാതെ അത് വർദ്ധിപ്പിച്ചതുമില്ല.

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ
قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَمَا زَادَهُمْ

إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

﴿22﴾ കണ്ടപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികൾ സഖ്യകക്ഷികളെ, സംഘങ്ങളെ അഥവാ പറഞ്ഞു ഇത് നമ്മോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തതാണ് അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും അല്ലാഹു സത്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും അതവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചതുമില്ല വിശ്വാസത്തെയല്ലാതെ അനുസരണത്തെയും

സത്യവിശ്വാസികൾ പല പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും വിധേയരായേക്കും: ഒടുവിൽ വിജയം അവർക്കുതന്നെയായിരിക്കും എന്നിങ്ങനെ അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും ചെയ്തിട്ടുള്ള വാഗ്ദാനങ്ങളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. (*) ശത്രുക്കൾ അതിശക്തിയോടെ വന്നുവലയം ചെയ്യുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പ്രസ്തുത വാഗ്ദാനങ്ങൾ ഓർമ്മവരുകയും, അതവരുടെ വിശ്വാസവും അനുസരണസന്നദ്ധതയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പൂർവ്വാധികം ധീരതയും ആവേശവും ഉളവാക്കി.

﴿23﴾ സത്യവിശ്വാസികളിലുണ്ട് ചില പുരുഷന്മാർ: തങ്ങൾ ഏതൊരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവുമായി ഉടമ്പടി ചെയ്തിരുന്നുവോ അതവർ (നിറവേറ്റി) സത്യമാക്കി. അങ്ങനെ, അവരിൽ ചിലർ തന്റെ നേർച്ച [കർത്തവ്യം] നിറവേറ്റിയവരുണ്ട്; അവരിൽ (മറ്റ്) ചിലർ (അതിനവസരം) പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. അവർ (ഉടമ്പടിക്കു) യാതൊരു വിധ മാറ്റവും വരുത്തുകയും ചെയ്തില്ല.

مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا
عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ ۖ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ
نَحْبَهُ ۖ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ ۚ وَمَا بَدَّلُوا

تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

(*) സൂറ: അൽബകറ: 214; അൻകബൂത്ത് 2, 3 ആലുഇംറാൻ 140- 142; വസ്സാഹ്ഫാത്ത് 171- 173 മുതലായ ക്വർആൻ വചനങ്ങളിലും, പല നബിവചനങ്ങളിലും നോക്കുക.

﴿23﴾ **صَدَقُوا** ചില പുരുഷന്മാർ **مِنَ الْمُؤْمِنِينَ** സത്യവിശ്വാസികളിലുണ്ട് **عَاهَدُوا اللَّهَ** അവർ അല്ലാഹുവിനോട് ഉടമ്പടി ചെയ്തിരിക്കുന്നു **عَلَيْهِ** അതിന്റെമേൽ **فَمِنْهُمْ** അങ്ങനെ അവരിലുണ്ട് **مَنْ قَضَىٰ** നിർവ്വഹിച്ചവർ **نَحْبَهُ** തന്റെ നേർച്ച, ആവശ്യം (കർത്തവ്യം) **وَمِنْهُمْ** അവരിലുണ്ട് **مَنْ يَنْتَظِرُ** നോക്കിപ്പാർക്കുന്നവർ, കാത്തിരിക്കുന്നവർ **وَمَا بَلَّوْا** അവർ മാറ്റം വരുത്തിയതുമില്ല **تَبَدَّلَا** ഒരു മാറ്റം വരുത്തലും

ഇസ്‌ലാമിന് വേണ്ടി ദേഹവും ധനവും ബലിയർപ്പിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ- ഈ പ്രതിജ്ഞ തികച്ചും നിറവേറ്റി ധർമ്മയുദ്ധത്തിൽ രക്തസാക്ഷി (شهيد)കളായി മരണമടഞ്ഞവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് **من قضى** (നേർച്ച നിറവേറ്റിയവർ) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഒരാൾ തനിക്ക് ചെയ്യാനുള്ളതെല്ലാം ചെയ്തുതീർത്തു അഥവാ മരണപ്പെട്ടു- എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ ഈ വാക്യം അറബിഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതാണ്. രക്തസാക്ഷിയായി വീരമരണം പ്രാപിക്കുവാൻ ഇത്വരെ അവസരം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിലും, അവസരം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം അതിന് തക്ക പാർത്തും സന്നദ്ധരായിക്കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് **من ينتظر** (അവസരം പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഹഈസ് (റ), മുസ്അബ് (റ) മുതലായ പല മഹാൻമാരും ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിലും, ഉമ്മാൻ (റ), താൽഹഃ (റ) മുതലായ പല മഹാൻമാരും രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടവരാകുന്നു. നബി ﷺ ഒന്നിച്ച് യുദ്ധം നടത്തേണ്ടുന്ന അവസരം നേരിട്ടാൽ മരണം വരെ സധീരം പോരാടുമെന്ന് പലപ്പോഴും പല സ്വഹാബികളും വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ നബി ﷺ യോട് ഉടമ്പടി ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

അനസ് (റ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: 'എന്റെ പിതൃവ്യൻ അനസുബ്നു നദ്ദർ (انس بن النضر رضي) ബദർ യുദ്ധത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അത് അദ്ദേഹത്തിന് അസ്വാസ്ഥ്യമായിത്തോന്നി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ ഒന്നാമതായി സംബന്ധിച്ച യുദ്ധത്തിൽ ഞാൻ പങ്കെടുത്തില്ലല്ലോ! എനി, തിരുമേനിയൊന്നിച്ച് അല്ലാഹു എന്നിക്കൊരു രംഗം കാട്ടിത്തന്നാൽ തീർച്ചയായും ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് (ധീരമായി സമരം ചെയ്യുന്നത്) അല്ലാഹുവിന് കാണുമാറാകും.' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം ഉഹദ് യുദ്ധത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. മുസ്ലിം സൈന്യം പിന്തിരിഞ്ഞൊടുമ്പോൾ അദ്ദേഹം മുന്നോട്ട് കുതിച്ചു. അപ്പോൾ സഅദുബ്നു മുആദ് (سعد بن معاذ رضي) അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: 'താങ്കൾ എങ്ങോട്ടാണ്?' അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്: **واها لريح الجنة اجدها دون احد** (ഹാ! സ്വർഗത്തിന്റെ പരിമളം! ഉഹദ് മലയുടെ ഇപ്പുറത്ത് നിന്ന് അതാ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു!) അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം കൊല്ലപ്പെടുന്നത്വരെ യുദ്ധം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ വെട്ടും, കുത്തും, മറ്റുമായി എൺപതിൽപരം പരുക്കുകൾ പറ്റിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. **من المؤمنين رجال** എന്ന ഈ വചനം (ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്) അവതരിക്കുകയും ചെയ്തു.' (മു; അ; തി; ന.)

അഹ്സാബ് യുദ്ധത്തിലേതുപോലുള്ള പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങൾ അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ആവശ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും എന്താണെന്ന് അടുത്ത വചനം കാട്ടിത്തരുന്നു:-

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ
وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ
يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا

رَحِيمًا

കപടവിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ നിലയിൽ മാറ്റമൊന്നും വരുത്താത്തപക്ഷം അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കും. അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നപക്ഷം അല്ലാഹു അത് സ്വീകരിക്കുകയും അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ - സു: ആലുഇംറാനിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ -നല്ലവരെയും, ചീത്തയായവരെയും വേർതിരിച്ചുകാട്ടുകയാണ് പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ

عَلَى الْغَيْبِ - آل عمران: ١٧٩

സാരം: നിങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്ന ഈ അവസ്ഥയിൽ -നല്ലതിൽനിന്ന് ചീത്തയായതിനെ വേർതിരിക്കാതെ- സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു വിട്ടുകളയുവാൻ തയ്യാറില്ല. അദ്യശ്യകാര്യത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരുവാൻ അവൻ തയ്യാറില്ല. (ആലുഇംറാൻ)

സത്യവിശ്വാസികൾ, കപടവിശ്വാസികൾ, വിശ്വാസദൗർബല്യമുള്ളവർ എന്നിവരെ സംബന്ധിച്ച് പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം ശത്രുപക്ഷക്കാരായ അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു:

﴿ 25 ﴾ അവിശ്വസിച്ച് ഉള്ളവരെ അവരുടെ (മന:) ക്ലേശത്തോടെ - യാതൊരു ഗുണവും നേടാതെ - അല്ലാഹു മടക്കുകയും ചെയ്തു. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു യുദ്ധം മതിയാക്കി [ആവശ്യമില്ലാതാക്കി] കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു ശക്തനും പ്രതാപശാലിയുമാകുന്നു.

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ
يَنَالُوا خَيْرًا ۚ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
الْقِتَالَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا

﴿25﴾ **وَرَدَّ اللَّهُ** അല്ലാഹു മടക്കുകയും (തടയുകയും) ചെയ്തു **الَّذِينَ كَفَرُوا** അവിശ്വസിച്ചവരെ **بِغِيظِهِمْ** അവരുടെ ക്ലേശത്തോടെ, കോപത്തോടെ **لَمْ يَنَالُوا** അവർ നേടാതെ, അവർ പ്രാപിച്ചില്ല **خَيْرًا** ഒരു ഗുണവും **وَكَفَى اللَّهُ** അല്ലാഹു മതിയാക്കുക (തടയ്ക്കുകയും) ചെയ്തു **الْمُؤْمِنِينَ** സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് **الْقِتَالَ** യുദ്ധം **وَكَانَ اللَّهُ** അല്ലാഹു ആകുന്നു **عَزِيزًا قَوِيًّا** ശക്തൻ പ്രതാപശാലി

ഇസ്ലാമിനെയും, മുസ്ലിംകളെയും ഈ പ്രാവശ്യം അടിയോടെ നിഷ്കാസനം ചെയ്തുമെന്ന ചങ്കുറ്റത്തോടും തികച്ചും ശുഭപ്രതീക്ഷയോടും കൂടിയാണ് സഖ്യസൈന്യങ്ങൾ മദീനയെ ഉപരോധം ചെയ്തത്. പക്ഷേ, ഫലം നേരെമറിച്ചാണ് സംഭവിച്ചത്. കുപിതരും, രോഷാകുലരുമായിക്കൊണ്ട് ദാരുണമാംവണ്ണം അവർ യുദ്ധക്കളം വിട്ടോടേണ്ടിവന്നു. മുസ്ലിംകൾക്കൊക്കെ കുറേ പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങൾക്ക് ശേഷമെങ്കിലും- ഒരു പോരാട്ടമോ പൊതുസംഘട്ടനമോ ആവശ്യമായി വരാതെ യുദ്ധം വളരെ ശുഭകരമായി പര്യവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അതെ, 9-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, അല്ലാഹു കൊടുങ്കാറ്റും, കാണപ്പെടാത്ത സൈന്യങ്ങളെ (മലക്കുകളെ)യും നിയോഗിച്ചതുവഴി മുസ്ലിംകൾക്ക് യുദ്ധാവശ്യം നിറവേറ്റിക്കൊടുത്തു.

വിജയാനന്തരം അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ ഈ അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് വിനയത്തോടും, കൃതജ്ഞതയോടും കൂടി നബി ﷺ പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക: വിഷമഘട്ടങ്ങളിലും ഓരോ മുസ്ലിമിനും അതിൽ പാഠവും, മനസ്സമാധാനത്തിന് വകയും കാണാം. തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: **وَنَصْرُ اللَّهِ وَوَعْدُهُ**, **صَدَقَ وَعْدُهُ**, **إِلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ**, **عَبْدُهُ**, **وَاعِزُّ جُنْدُهُ**, **وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ**, **فَلَا شَيْءَ بَعْدَهُ** - **مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ** (സാരം: അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല, അവൻ ഏകനത്രെ. അവൻ തന്റെ വാഗ്ദാനം സത്യമായി പാലിച്ചു. അവന്റെ അടിയാനെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ സൈന്യത്തിന് പ്രതാപം നൽകുകയും ശത്രുക്കളെ അവൻ ഒറ്റയ്ക്ക്തന്നെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവൻശേഷം മറ്റൊന്നില്ലതന്നെ. (ബു. മു.)

വൻദക് യുദ്ധം കഴിഞ്ഞശേഷം, മുസ്ലിംകളുടെനേരെ ഇങ്ങനെ ഒരു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുവാൻ ക്വറൈശികൾ പിന്നീട് ധൈര്യപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നത് സ്മരണീയമാണ്. നബി ﷺ പ്രസ്താവിച്ചതായി സുലൈമാനുബ്നു സ്വറദ് (سليمان بن صرد رضى) പറയുന്നു: **الآن نغزوهم ولا يغزونا نحن ففسير إليهم - البخارى** (എനി, നാം അവരോട് പടയെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; അവർ നമ്മോട് പടയെടുത്തുവരികയില്ല; നാം അങ്ങോട്ട് പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. (ബു.) ക്വറൈശികളും, ഇതരവംശക്കാരുമായ ശത്രുവിഭാഗത്തെപ്പറ്റി പൊതുവിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അതിലുണ്ടായിരുന്ന യഹൂദികളെക്കുറിച്ച് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുന്നു:-

﴿26﴾ **وَعَدَ اللَّهُ** വേദകാരിനിന്നും അവർക്ക് പിന്തുണ നൽകിയവരെ തങ്ങളുടെ കോട്ടകളിൽനിന്ന് അവൻ ഇറക്കി അയക്കുകയും ചെയ്തു; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഭീതി ഇട്ടേക്കുകയും ചെയ്തു; (അവരിൽ) ഒരു വിഭാഗത്തെ നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തുകയും, ഒരു വിഭാഗത്തെ നിങ്ങൾ തടങ്ങലിലാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു!

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا

﴿27﴾ അവരുടെ ഭൂമിയും, അവരുടെ വീടുകളും, അവരുടെ സ്വത്തുക്കളും, നിങ്ങൾ (കാലെടുത്ത്) ചവിട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത ഭൂമിയും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
وَأَرْضًا لَّمْ تَطْطُوهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

﴿26﴾ അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ അവർക്ക് പിൻതുണ നൽകിയവരെ, സഹകരിച്ചവരെ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദജ്ഞിയിൽ നിന്നുള്ള مَنْ صِيَاصِيهِمْ അവരുടെ അനുയായികളിൽ നിന്ന് وَقَذَفَ അവൻ ഇടുകയും ചെയ്തു فِي قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഭീതി, ഭയപ്പാട് فَرِيقًا ഒരു വിഭാഗത്തെ, സംഘത്തെ تَقْتُلُونَ നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തുന്നു وَتَأْسِرُونَ നിങ്ങൾ തടങ്ങലിലാക്കുക (ചിരപിടിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു وَفَرِيقًا ഒരു വിഭാഗത്തെ ﴿27﴾ وَأَوْرَثَكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ അവകാശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു وَأَمْوَالَهُمْ അവരുടെ ഭൂമി وَدِيَارَهُمْ അവരുടെ വീടുകളും, ഭവനങ്ങളും أَرْضَهُمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കളും وَأَرْضًا ഒരു ഭൂമിയും لَّمْ تَطْطُوهَا നിങ്ങളിൽ ചവിട്ടിയിട്ടില്ല അവരുടെ അല്ലാഹു ആകുന്നു عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും قَدِيرًا കഴിവുള്ളവൻ

സഖ്യകക്ഷികളെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന 'ബനുകുരൈദഃ (بنو قريظة) ഗോത്രക്കാരായ യഹൂദികൾ നബി ﷺ യുമായി സമാധാനസഖ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ സഹോദര ഗോത്രമായ ബനുമുദ്ദീന (بنو النضير)ന്റെ പ്രേരണയനുസരിച്ചാണ് അവർ സഖ്യം ലംഘിച്ചത്. അറബിഗോത്രങ്ങൾ ഏകോപിച്ച് നടത്തുന്ന ഈ മഹായുദ്ധം വഴി മുഹമ്മദിനെയും കൂട്ടരെയും നാമാവശേഷമാക്കാമെന്നും, അതിന് ഇതിനെക്കാൾ നല്ല ഒരവസരം ലഭിക്കാനില്ലെന്നും നബിന്റെ തലവനായ ഹുയയ് (حي) സമർത്ഥിച്ചു. കൂരൈദയുടെ നേതാവായ കഅ്ബ് (كعب) ആദ്യം വിസമ്മതിക്കുകയും ഈ സന്ധിഗുഹനത്തിന്റെ ഫലം എന്നെന്നേക്കുമുള്ള അപമാനമായിത്തീർന്നേക്കാമെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും, ഒടുക്കം ഹുയയ്സിന്റെ വലയിൽ കഅ്ബും അകപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്.

ഖൻദക് യുദ്ധം ശുഭകരമായി പര്യവസാനിച്ച ഉടനെത്തന്നെ കൂരൈദയുടെ നേരെ പോയിക്കൊള്ളുവാൻ നബി ﷺ ക്ക് വഹ്ദ് കിട്ടി. അല്പമാത്രം നാഴിക ദൂരമേ മദീനയ്ക്കും കൂരൈദയ്ക്കും ഇടയിലുള്ളൂ. 'ബനുകുരൈദയിൽ വെച്ചല്ലാതെ ആരും അസ്ർ നമസ്കരിക്കരുത്!' എന്ന് നബി ﷺ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. വഴി മദ്ധ്യേ അസ്റിന്റെ സമയം വന്നു. സ്വഹാബികൾ ചിലർ വഴിക്ക്വെച്ചുതന്നെ നമസ്കാരം നടത്തി. മറ്റുചിലർ അവിടെ എത്തിയശേഷമേ നമസ്കരിച്ചുള്ളൂ. രണ്ടുകൂട്ടരെയും തിരുമേനി ആക്ഷേപിക്കുകയുണ്ടായില്ല. (ആദ്യത്തെവർ ആ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും തത്വവും പരിഗണിച്ചു. രണ്ടാമത്തെവർ അക്ഷരപ്രതി അതനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ട് കൂട്ടരുടെയും ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയിൽ സംശയിക്കുവാനില്ലല്ലോ.)

നബി ﷺ യും സ്വഹാബികളും കൂരൈദയിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും യഹൂദികൾ

ഭയപ്പെട്ടു കോട്ടകളിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ഇരുപത്തഞ്ച് ദിവസത്തോളം മുസ്ലിംകൾ കോട്ടകളെ ഉപരോധം ചെയ്തു. യഹൂദികൾ അങ്ങേയറ്റം വിഷമിച്ചു. ഒടുക്കം നബി ﷺ യുടെ തീരുമാനം നിരുപാധികം അനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന നിശ്ചയത്തിന്മേൽ അവർ കോട്ടകളിൽനിന്ന് പുറത്തുവന്നു. സഅ്ദുബ്നു മുആദ് (سعد بن معاذ رضي) ചെയ്യുന്ന തീരുമാനം സ്വീകരിക്കുമെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ തങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനാക്കാമെന്നും അവർ അറിയിച്ചു. കുറേദൂരെയുമായി സഖ്യമുണ്ടായിരുന്ന ഔസ് (اوس) ഗോത്രത്തിലെ നേതാവായിരുന്നു സഅ്ദ് (റ). അതുകൊണ്ടാണ് അവർ അദ്ദേഹത്തെ മദ്ധ്യസ്ഥനാക്കുവാൻ തയ്യാറായത്. തിരുമേനിയും ഇത് സമ്മതിച്ചു. ഖൻദക് യുദ്ധത്തിൽവെച്ച് അബ് പറ്റുക നിമിത്തം അദ്ദേഹം മദീനപള്ളിയിൽ ശുശ്രൂഷയിലിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം സന്ധിലംഘനവും ചതിയും നടത്തി ശത്രുതയുടെയും വിശ്വാസവഞ്ചനയുടെയും പാരമ്പര്യം പുലർത്തിവന്ന അവരുടെ കാര്യത്തിൽ അവർ സ്വയം തിരഞ്ഞെടുത്ത മദ്ധ്യസ്ഥനായ സഅ്ദ് (റ) തീരുമാനം ചെയ്തത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: 'യുദ്ധപ്രായമായവരെ വധിക്കുക, സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും ചിരപിടിക്കുക, സ്വത്തുക്കൾ മുസ്ലിംകൾക്കധീനമാക്കുക.' ഇവരിൽ അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും വിധി ഇതുതന്നെയാണെന്ന് നബി ﷺ മുആദ് (റ)നോട് പറയുകയുണ്ടായി. ഈ വിധി നടപ്പാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തങ്ങൾ സ്വയംതന്നെ തങ്ങളുടെമേൽ വരുത്തിവെച്ച ഈ വിധിക്ക് വഴങ്ങുവാൻ യഹൂദികൾ സന്നദ്ധരായതിൽനിന്ന് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഇട്ടുകൊടുത്ത ഭീതി എത്രമാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് ഊഹിക്കാം.

നിങ്ങൾ കാലെടുത്തു ചവിട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത ഭൂമിയും (وأرضالم تطأوها) എന്ന് പറഞ്ഞത് പിന്നീട് മുസ്ലിംകൾക്ക് ചൈബർ അധീനമായതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും; അതല്ല, അനന്തരം ജയിക്കപ്പെട്ട മറ്റ് പ്രദേശങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള വാഗ്ദാനമാണെന്നും ക്വർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ഇമാം ഇബ്നുജരീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ ഇത് രണ്ടും ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല.

അഹ്സാബ് യുദ്ധത്തിന്ശേഷം കുറേദൂരെയുടെയും നദീരിന്റെയും സ്വത്തുക്കൾ മുസ്ലിംകൾക്കധീനമായല്ലോ. ഇതുവഴി നബി തിരുമേനി ﷺ ക്ക് കുറേ മൂലധനം കൈവന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ധരിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ പത്നിമാർ തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, റോമായിലെ കൈസറിന്റെയും, പേർഷ്യായിലെ കൊസ്രുവിന്റെയും പെൺമക്കൾക്ക് ആഭരണങ്ങൾ, വസ്ത്രങ്ങൾ, വേലക്കാർ, ഭൂതൃന്മാർ എന്നിവരെല്ലാമുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ഇല്ലായ്മയും, വല്ലായ്മയും അങ്ങേക്കറിയാമല്ലോ!' ഇത് തിരുമേനിയുടെ ഹൃദയത്തിന് അധികമായ വേദനയുണ്ടാക്കി. ഇതിനെത്തുടർന്ന് അവരോട് ഇപ്രകാരം പറയുവാൻ അല്ലാഹു നബി ﷺ യോട് കൽപിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം - 4

﴿28﴾ ഹേ, നബിയേ! നിന്റെ ഭാര്യമാരോട് പറയുക: 'നിങ്ങൾ ഐഹികജീവിതവും, അതിന്റെ അലങ്കാരവും ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ വരുവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ 'മുത്അത്ത' [മോചനവിഭവം] നൽകുകയും, നിങ്ങളെ ഭംഗിയായ വിട്ടയക്കൽ തരുകയും ചെയ്യാം.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

﴿29﴾ 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും, പരലോകഭവനത്തെയും ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എന്നാൽ നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളിൽനിന്ന് പുണ്യവതികളായുള്ളവർക്ക് അല്ലാഹു മഹത്തായ പ്രതിഫലം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.'

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ
لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا

﴿28﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ هേ നബിയേ قُل നീ പറയുക لَا زَوَاجَكَ തന്റെ ഭാര്യമാരോട്
إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ تُرِيدُونَ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുക
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ഐഹികജീവിതം أَمْ تَمْتَمِعُونَ നിങ്ങൾ വരുക
أَمْ تَمْتَمِعُونَ അതിന്റെ അലങ്കാരവും, മോടിയും فَتَعَالَيْنَ എന്നാൽ നിങ്ങൾ വരുക
നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ മുതൽത്തന്നെ നൽകാം, മോചനവിഭവം തരാം وَأُسْرِحْكُمْ നിങ്ങളെ വിട്ട
യച്ചു (വേർപ്പെടുത്തി) തരുകയും ചെയ്യാം سَرَّاحًا ഒരു വിട്ടയക്കൽ جَمِيلًا ഭംഗിയായ, നല്ല
﴿29﴾ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ അല്ലാഹു നിങ്ങളാണെങ്കിൽ تُرِيدُونَ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു
وَالدَّارَ الْآخِرَةَ പരലോകഭവനത്തെയും എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു
أَعَدَّ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു لِلْمُحْسِنَاتِ പുണ്യവതികൾക്ക്, നന്മ
ചെയ്യുന്നവർക്ക് مِنْكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് أَجْرًا عَظِيمًا വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം

വിവാഹമോചനം (طلاق) നടത്തുമ്പോൾ ഭാര്യക്ക്- ഒരു മനസ്സമാധാനവും, തൽക്കാലാശ്വാസവും എന്ന നിലക്ക് ഒരു പാരിതോഷികം കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിനാണ് 'മുതൽത്തന്നെ' (مَتَاعًا) എന്ന് പറയുന്നത്. (കൂടുതൽ വിവരം 49-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ കാണാം.) ഐഹികസുഖമാണ് തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ തങ്ങളെ വളരെ നല്ല നിലയിൽ വിവാഹമോചനം നൽകി വിട്ടയച്ചുതരാം; അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും പ്രീതിയും പരലോകസൗഖ്യവുമാണ് തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ തങ്ങൾ സമർപ്പിച്ച ആവശ്യങ്ങൾ അതിന് അനുയോജ്യമായതല്ല; ഐഹികമായ ആഡംബരമോഹവും പാരത്രികഗുണങ്ങളുംകൂടി സമ്മേളിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പക്ഷേ, ഇവിടെ വെച്ച് നന്മയും പുണ്യവും ചെയ്യുന്നവർക്ക് നബി ﷺ യുടെ ഭാര്യമാർ എന്ന നിലക്ക് വിശേഷിച്ചും- വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നുമുണ്ട്; അതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ടിൽ ഏതാണ് തങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തണം എന്നത്രെ ഈ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം. ആകയാൽ ഈ വചനങ്ങൾക്ക് التخيير (അഭിപ്രായത്തിന് വിട്ടു കൊടുക്കുന്ന ആയത്ത്) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ചോദ്യത്തിലടങ്ങിയ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കുവാൻ യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പ്രയാസമുണ്ടാവുകയില്ലല്ലോ.

ഒമ്പത്പേരാണ് ഈ അവസരത്തിൽ നബി ﷺ യുടെ പത്നിമാരായി ഉണ്ടായിരുന്നത്; കൂറൈശീഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട ആഇശഃ, ഹഫ്സഃ, ഉമ്മുഹബീബഃ, സൗദഃ, ഉമ്മുസലമഃ എന്നിവരും, അസദ് വംശക്കാരിയായ സൈനബ്, ഹിലാൽ ഗോത്രക്കാരിയായ മൈമൂനഃ, നദീർ വംശത്തിൽപ്പെട്ട സ്വഹീയഃ, മുസ്തലക് ഗോത്രക്കാരിയായ

ജുവൈരിയും എന്നിവരും **رضي الله عنهم** ആയിരുന്നു അവർ. (*) ഈ വചനം കേൾക്കേണ്ട താമസം: അവരെല്ലാവരും ഏകസ്വരത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും, പരലോകത്തെയും തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. **الحمد لله**

മുസ്ലിം (റ), അഹ്മദ് (റ) മുതലായവർ ജാബിർ (റ) വഴി നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം അറിയുന്നത് സന്ദർഭോചിതമാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: അബൂബക്ർ (റ) നബി ﷺ യുടെ വാതിൽക്കൽ വന്ന് പ്രവേശനത്തിന് അനുമതി ചോദിച്ചു. വാതിൽക്കൽ കുറെ ആളുകൾ കൂടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സമ്മതം കിട്ടിയില്ല. പിന്നീട് ഉമറും (റ) വന്ന് സമ്മതം തേടി. ആദ്യം സമ്മതം ലഭിച്ചില്ല. കുറേ കഴിഞ്ഞശേഷം രണ്ട് പേർക്കും അകത്ത് കടക്കുവാൻ അനുമതി കിട്ടി. തിരുമേനി മൗനമായിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഭാര്യമാർ ചുറ്റുപുറവും കൂടിയിട്ടുണ്ട്. ഉമർ (റ) പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നബി ﷺ യോട് സംസാരിക്കും- അവിടുന്ന് ചിരിച്ചേക്കാം!' അദ്ദേഹം നബിയോട്: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, സൈദിന്റെ മകൾ (എന്റെ ഭാര്യ) അൽപം മുമ്പ് എന്നോട് ചിലവിന് കൊടുക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടു: അപ്പോൾ ഞാനവളുടെ കഴുത്തിന് കൊടുത്ത ഇടി അങ്ങുന്ന് കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ!' ഇത് കേട്ടപ്പോൾ തിരുമേനി അവിടുത്തെ അണപ്പല്ലുകൾ കാണപ്പെടുമാറ് ചിരിച്ചുപോയി! തിരുമേനി തുടർന്ന് പറഞ്ഞു: 'ഇവരിതാ ചിലവിനുള്ള വക ചോദിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ ചുറ്റുപാടും വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നു!' അപ്പോൾ അബൂബക്ർ (റ), ആഇശ: (റ)യുടെയും, ഉമർ (റ) ഹഫ്സ:യുടെയും നേരെ തിരിഞ്ഞു അവരെ അടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും 'റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ യുടെ കൈവശം ഇല്ലാത്തതിന് ആവശ്യപ്പെടുകയാണോ നിങ്ങൾ?' എന്ന് അവരെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുമേനി അവരെ തടഞ്ഞു. ഈ അവസരത്തിൽ നബി ﷺ യുടെ ഭാര്യമാർ, തിരുമേനിയുടെ പക്കൽ ഇല്ലാത്തത് ഇനിമേലിൽ ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുകയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു. പിന്നീട് ആയത് അവതരിച്ചു. ആദ്യമായി തിരുമേനി ആഇശ: (റ)യോട്, 'ഞാൻ നിന്നോടൊരു കാര്യം പറയുന്നു; നിന്റെ മാതാപിതാക്കളോട് ആലോചന ചെയ്യാതെ ബദ്ധപ്പെട്ടു അതിന് മറുപടി പറയരുത്' എന്ന് ഉണർത്തിക്കൊണ്ട് **قل يا أيها النسي** എന്ന് (തുടങ്ങുന്ന ഈ വചനം) ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു. ആഇശ: (റ) ഉടനെ മറുപടി നൽകി: 'അവിടുത്തെ കാര്യത്തിലാണോ ഞാൻ മാതാപിതാക്കളോട് ആലോചന നടത്തുന്നത്.?! ഞാനിതാ അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനെയും തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ള ഭാര്യമാരോട് ഈ വിവരം (ഞാൻ പറഞ്ഞത്) അറിയിക്കരുത് എന്ന് അങ്ങയോട് പേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു'. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു എന്നെ പരൂഷസ്വഭാവിയായിട്ടില്ല; സൗമ്യമായി പെരുമാറുന്ന അദ്ധ്യാപകനായിട്ടാണ് നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. നീ എന്ത് തിരഞ്ഞെടുത്തുവെന്ന് എന്നോട് ആർ ചോദിച്ചാലും ഞാനത് പറയാതിരിക്കയില്ല.' (**أحمد ومسلم وغيرهما**)

വിശ്വാസം, ഭയഭക്തി, നബി ﷺ യോടുള്ള സ്നേഹബഹുമാനം ആദിയായവയിലെല്ലാം തന്നെ, നബി ﷺ യുടെ പത്നിമാർ മറ്റ് സ്ത്രീകളെ അപേക്ഷിച്ച് എത്രയോ ഉയർന്ന പടിയിലാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മറ്റ് സ്ത്രീകൾക്കില്ലാത്ത ഉന്നതപദവികൾ അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽതന്നെ ഇതിന് പല തെളിവുകളും കാണാം. അവർ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളും സമുദായത്തിന്റെ മാതൃകാവനിതകളുമാണ്. നബി ﷺ അവരുടെ ഭർത്താവും, തങ്ങൾ അവിടുത്തെ ഭാര്യമാരുമെന്ന നിലക്ക്- മനുഷ്യസഹജവും സ്ത്രീസഹജവുമായ നിലയിൽ- ഇത്തരം ചില പെരുമാറ്റങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ പ്രകടമായേക്കുന്നതിൽ അൽഭുതപ്പെടുവാനില്ല. അതേസമയത്ത് പല പാഠം

عائشة , حفصة , أم حبيبة , سودة , أم سلمة , زينب , ميمونة , صفية , جويرية رضي الله عنهم (*)

ങ്ങളും അവർ മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. എത്രയോ ഇസ്‌ലാമിക നിയമങ്ങൾക്കും, ഉപദേശങ്ങൾക്കും ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ കാരണമായിട്ടുണ്ടെന്ന് ക്വർആനും നബിചര്യയും പരിശോധിക്കുന്നവർക്കറിയാം. ഇവയിൽ പ്രധാനമായ ഈ സൂറത്തിൽ കാണാവുന്നതുകൊണ്ടും നബി ﷺ യുടെ പത്നിമാരെ സംബോധന ചെയ്തു കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿30﴾ നബിയുടെ പത്നിമാരേ! നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും വ്യക്തമായ വല്ല ചീത്ത വൃത്തിയും കൊണ്ടു വരുന്ന [പ്രവർത്തിക്കുന്ന]തായാൽ, അവൾക്ക് രണ്ടിരട്ടിയായി ശിക്ഷ ഈ ടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അത് അല്ലാഹു വിന്റെ മേൽ നിസ്സാരമായതാകുന്നു.

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ مَنِ يَأْتِ مِنْكُنْ بِفَحِشَةٍ مُّبَيَّنَةٍ يُضَعَّفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

﴿30﴾ يَا نَبِيَّ النَّبِيِّ നബിയുടെ സ്ത്രീകളേ (പത്നിമാരേ) مَنْ ആരെങ്കിലും നിങ്ങളിൽനിന്ന് بِفَاحِشَةٍ مُّبَيَّنَةٍ വല്ല ചീത്തവൃത്തിയുംകൊണ്ട് വ്യക്തമായ, പ്രത്യക്ഷമായ يُضَاعَفُ ഇരട്ടിയാക്കപ്പെടും لَهَا അവൾക്ക് الْعَذَابُ ശിക്ഷ ضِعْفَيْنِ രണ്ടിരട്ടി وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ അതാകുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ നിസ്സാരമായത്

പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ ചീത്തയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും فَاحِشَةٌ مُّبَيَّنَةٌ (വ്യക്തമായ ചീത്തവൃത്തി)യിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. നബി ﷺ യെ വെറുപ്പിക്കൽ, മഹാപാപങ്ങൾ മുതലായവയെല്ലാം ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതുപോലെ, വഹ്യിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ ജീവിച്ചു വരുന്ന അവർ ഇതരസ്ത്രീകളെക്കാൾ പലനിലക്കും ഉന്നത പദവിയുള്ളവരാണ്. എന്നിരിക്കെ, മറ്റാരെപ്പോലെയും തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ വരാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ബാധ്യസ്ഥരായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ അവർ. അല്ലാഹു അവരോട് ഈ താക്കീത് നൽകുവാനുള്ള കാരണം അതാണ്. കൂടുതൽ അറിവും പദവിയും ഉള്ളവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെ കൂടുതൽ ഭയപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

വ്യഭിചാരത്തെ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് فَاحِشَةٌ (ചീത്തവൃത്തി) എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഇവിടെയും അതാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ ചില മഹാൻമാരുടെ അഭിപ്രായം. പക്ഷേ, തിരുമേനിയുടെ പത്നിമാരിൽ നിന്ന് ആ മഹാപാപം സംഭവിച്ചേക്കാൻ ഇടയുണ്ടെന്ന നിഗമനത്തിലല്ല ഈ താക്കീത്. ശിർക്കിനെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യാനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ യോട്: 'നീ ശിർക്ക് ചെയ്താൽ നിശ്ചയമായും നിന്റെ കർമ്മം നിഷ്ഫലമാകുകതന്നെ ചെയ്യും' (لَنْ اَشْرَكَتَ لِيَحْطُنَ عَمَلُكَ) എന്നും മറ്റും അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അതുപോലെ, കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം മറ്റു ഉള്ളവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ് ഇത്തരം താക്കീതുകളുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം. ആയത്തിന്റെ അവസാന വാചകം നോക്കുക. എത്ര മഹാൻമാരായാലും ശരി, കുറ്റം ചെയ്തവർക്ക് ശിക്ഷ കൊടുക്കുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു മടിയും പക്ഷഭേദവുമില്ല; സത്യത്തിനും നീതിക്കും മുമ്പിൽ എല്ലാവരും അവന്റെ അടുക്കൽ സമൻമാരാണ് എന്ന് ആ വാക്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്.

ജുസ്ഉ - 22

﴿31﴾ അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും നിങ്ങളിൽനിന്ന് ആർ വിനയം (അഥവാ ഭക്തി) കാണിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, അവൾക്ക് അവളുടെ പ്രതിഫലം രണ്ട് പ്രാവശ്യം നാം നൽകുന്നതാകുന്നു. അവൾക്ക് മാന്യമായ ഉപജീവനം നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَمَنْ يَّقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ

وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ

وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾

﴿31﴾ **وَمَنْ يَّقْنُتْ مِنْكُنَّ** ആർ ഭക്തി (വിനയം) കാണിക്കുന്നുവോ **مِنْكُنَّ** നിങ്ങളിൽനിന്ന് **اللَّهِ** അല്ലാഹുവിനോട്, **وَرَسُولِهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിനോടും **وَتَعْمَلْ** അവൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും **صَالِحًا** സൽക്കർമ്മ **نُؤْتِهَا** അവൾക്ക് നാം കൊടുക്കും **أَجْرَهَا** അവളുടെ പ്രതിഫലം **مَرَّتَيْنِ** രണ്ട് പ്രാവശ്യം **وَأَعْتَدْنَا** നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു **لَهَا** അവൾക്ക് **رِزْقًا كَرِيمًا** മാന്യമായ ഉപജീവനം, ആഹാരം

ദുർവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നപക്ഷം സാധാരണക്കാരെ അപേക്ഷിച്ച് നബി ﷺ യുടെ പത്നിമാർക്ക് കൂടുതൽ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നപോലെത്തന്നെ, ഭക്തിയോടും അച്ചടക്കത്തോടും കൂടി ഇരിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അവർക്ക് കൂടുതൽ പ്രതിഫലവും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ആഡംബരജീവിതവും ഐഹികസുഖസൗകര്യങ്ങളും ത്യജിച്ചുകൊണ്ട് നബി തിരുമേനി ﷺ യോന്നിച്ച് ക്ഷമാപൂർവ്വം ജീവിക്കുന്നതിന് പകരം പരലോകത്ത് വെച്ച് മാന്യമായ ഉപജീവനം അല്ലാഹു അവർക്ക് തയ്യാറാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് സന്തോഷവാർത്തയും അറിയിക്കുന്നു.

﴿32﴾ നബിയുടെ പത്നിമാരേ, നിങ്ങൾ ഭയഭക്തി (അഥവാ സൂക്ഷ്മത) കാണിക്കുന്ന പക്ഷം നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളിൽപെട്ട (മറ്റ്) ഒരാളെപ്പോലെയുമല്ല, അതിനാൽ, നിങ്ങൾ വാക്കിൽ [സംസാരത്തിൽ] താഴ്മ കാണിക്കരുത്. (കാരണം) അപ്പോൾ ഹൃദയങ്ങളിൽ വല്ല രോഗവുമുള്ളവന് മോഹം തോന്നിത്തക്കതാകും.

നിങ്ങൾ മര്യാദപ്പെട്ട വാക്ക് പറഞ്ഞുകൊള്ളുകയും ചെയ്യണം.

يٰۤاَيُّهَا النِّبِيُّ لَسْتُ كَأَحَدٍ مِّنَ

النِّسَاءِ ۚ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ

بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ

مَرَضٌ

وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٢﴾

﴿32﴾ كَأَحَدٍ لَّسْتُنَّ نബിയുടെ സ്ത്രീകളേ (പത്നിമാരേ) നിങ്ങളല്ല **إِنْ أَتَقَيْتُنَّ** നിങ്ങൾ ഭയഭക്തി (സൂക്ഷ്മത) പാലിച്ചാൽ **فَلَا تَخْضَعْنَ** അതിനാൽ നിങ്ങൾ താഴ്മ കാണിക്കരുത് **بِالْقَوْلِ** വാക്കിൽ സംസാരം കൊണ്ട് **فَيَطْمَعَ** അപ്പോൾ മോഹിക്കും **الَّذِي** യാതൊരുവൻ **فِي قَلْبِهِ** തന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ട് **مَرَضٌ** (ഏതെങ്കിലും) രോഗം **وَقُلْنَ** നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യുക **قَوْلًا** വാക്ക് മാര്യാദപ്പെട്ട, നല്ല, സദാചാരപ്രദമായ

ان اتقين (നിങ്ങൾ ഭയഭക്തി-അഥവാ സൂക്ഷ്മത- പാലിക്കുന്ന പക്ഷം) എന്ന വാക്ക് അതിന്റെ മുമ്പുള്ള വാക്യത്തോട് ചേർന്നതായും, അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള വാചകത്തോട് ചേർന്നതായും വരാവുന്നതാണ്. മുൻ വാചകത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്ന് വെക്കുമ്പോൾ വാചകത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും. നിങ്ങൾ ഭയഭക്തിയുള്ളവരാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മറ്റേത് സ്ത്രീകളെപ്പോലെയുമായിരിക്കയില്ല. - എല്ലാവരെക്കൊണ്ടും ഉപരിയായ ഒരു സ്ഥാനം നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. ആകയാൽ നിങ്ങൾ വാക്കിൽ താഴ്മ കാണിക്കരുത്.... പിന്നീടുള്ള വാചകത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് ആ വാക്കെന്ന് വെക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെ സാരം വരും. നിങ്ങൾ മറ്റേതൊരു സ്ത്രീയെ പോലെയുമല്ല; നിങ്ങൾ ശരിക്ക് സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയാണെങ്കിൽ വാക്കിൽ താഴ്മ കാണിക്കരുത്. ഈ രണ്ട് വിധത്തിലും ഇവിടെ അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, ഓരോന്നിനും ചില ന്യായ വശങ്ങളുണ്ട് ഇവിടെ അത് വിസ്തരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. ഏതായാലും മനുഷ്യന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയുടെയും യോഗ്യതയുടെയും സാക്ഷാൽ മാനദണ്ഡം അല്ലാഹുവിന്റെയടുക്കൽ തക്വാ (ഭയഭക്തിയാകുന്ന സൂക്ഷ്മത), തന്നെ **إن أكرمكم عند الله أتقاكم** (നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ആദരണീയൻ നിങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും തക്വയുള്ളവനാണ്) എന്നത് പോലെയുള്ള കുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അത് സ്പഷ്ടമാണ്. തക്വയോടൊപ്പം മറ്റുതരത്തിലുള്ള വല്ല യോഗ്യതകളും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് പരിഗണിക്കപ്പെടുമെന്ന് മാത്രം. **فقها** (ജാഹിലിയ്ക്കു കാലത്ത് ഉത്തമൻമാരായുള്ളവർ ഇസ്ലാമിലും ഉത്തമൻമാരാണ്- അവർ കാര്യം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ) (മു.) എന്ന ഹദീഥിൽ നിന്നും മറ്റും ഇത് മനസ്സിലാക്കാം.

അന്യപുരുഷൻമാരുമായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ നബി ﷺ യുടെ ഭാര്യമാർ അനുവർത്തിക്കേണ്ട നയമാണ് ആയത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ഭാഗം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. സംസാരത്തിൽ താഴ്മയും വിനയവും പ്രകടമാക്കരുത്., അതേസമയത്ത് മര്യാദയോടും സദാചാരനിഷ്ഠയോടും കൂടിയിരിക്കുകയും വേണമെന്നത്രെ അത്. ജനങ്ങൾ കപടവിശ്വാസികളും സദാചാരമര്യാദകളിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവരും ഉണ്ടായിരിക്കും. മാത്രമല്ല നബി ﷺ യുടെ പത്നിമാരെക്കുറിച്ച് വല്ല ആരോപണങ്ങൾക്കും അവസരം ലഭിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ചില കുബുദ്ധികളും അന്ന് മദീനയിലുണ്ടായിരുന്നു. ആഇശ: (റ)യുടെ പേരിൽ അവർ നിർമിച്ചുണ്ടാക്കിയ അപരാധം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. സ്ത്രീകൾ അന്യപുരുഷൻമാരോട് സംസാരിക്കുന്നത് വളരെ താഴ്മയോടും മാർദ്ദവത്തോടും കൂടിയാകുമ്പോൾ അതിന് ഒരു പ്രത്യേക ആകർഷകത്വമുണ്ടാവുക സ്വാഭാവികമാണ്. ചില സ്ത്രീകളുടെ ശബ്ദം തന്നെ പ്രത്യേകം ആകർഷകമായെന്ന് വരും. ശ്രോതാവ് ദുർബല ഹൃദയനോ, അശുദ്ധ ഹൃദയനോ ആണെങ്കിൽ അവൻ ആ സംസാരം മൂലം അനാവശ്യ വിചാര വികാരങ്ങൾക്ക് വിധേയനായേക്കുകയും ചെയ്യും. അശുഭകരമായ ഇത്തരം സംഗതികൾക്ക് ഇടയാക്കരുതെന്നാണ് ഈ കൽപനയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ സൂറത്ത് നബി ﷺ യുടെ പത്നിമാരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള മിക്ക വിധികളും മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾക്ക് എല്ലാം തന്നെ ബാധകമായതാണെന്ന് ഓർക്കേണ്ടതാകുന്നു.

﴿33﴾ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ആദ്യത്തെ 'ജാഹിലിയ്യത്തി'ന്റെ (അജ്ഞാനകാലത്തെ) സൗന്ദര്യ പ്രദർശനം (പോലെ) നിങ്ങൾ സൗന്ദര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും അരുത്. നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നില നിർത്തുകയും സക്കാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം. അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

നിങ്ങളിൽ നിന്ന്- (പ്രവാചകന്റെ) വീട്ടുകാരെ-മാലിന്യം നീക്കിക്കളയുവാനും, നിങ്ങളെ ഒരു (നല്ല) ശുദ്ധീകരണം ശുദ്ധീകരിക്കുവാനും മാത്രമാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ
تَبْرُجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ ۖ وَأَقِمْنَ
الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾

﴿33﴾ നിങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുക **وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ** നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ **وَلَا تَبَرَّجْنَ** നിങ്ങൾ സൗന്ദര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കരുത് **تَبْرُجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ** ജാഹിലിയ്യത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കൽ ആദ്യത്തെ (മുമ്പത്തെ) **وَأَقِمْنَ** നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക **الصَّلَاةَ** നമസ്കാരം **وَآتِينَ** നിങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക **الزَّكَاةَ** സക്കാത്ത് **وَأَطِعْنَ** നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുക **اللَّهُ** അല്ലാഹുവിനെ **وَرَسُولَهُ** അവന്റെ റസൂലിനെയും **إِنَّمَا يُرِيدُ** നിശ്ചയമായും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുള്ള **اللَّهُ** അല്ലാഹു പോക്കുവാൻ, നീക്കിക്കളയുവാൻ (മാത്രം) **عَنْكُمُ** നിങ്ങളിൽ നിന്ന് **الرِّجْسَ** മാലിന്യം, വൃത്തികേട് **أَهْلَ الْبَيْتِ** വീട്ടുകാരെ **يُطَهِّرَكُمْ** നിങ്ങളെ ശുദ്ധീയാക്കുവാനും **تَطْهِيرًا** ഒരു ശുദ്ധീയാക്കൽ

ശരീരത്തിൽ മറക്കേണ്ടുന്ന ഭാഗം മുഴുവൻ മറക്കാതിരിക്കുക, ശരീരഭാഗങ്ങൾ പുറമെ കാണത്തക്ക ലോലമോ, നേർത്തതോ ആയ വസ്ത്രം ധരിക്കുക, ദേഹം മറച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പുരുഷൻമാരെ ആകർഷിക്കുമാറുള്ള വേഷം അണിയുക, വശ്യമായ നിലയിലുള്ള സൗന്ദര്യ സാമഗ്രികൾ ഉപയോഗിക്കുക മുതലായതെല്ലാം സൗന്ദര്യ പ്രദർശനത്തിൽ (تبرج) ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇസ്ലാമിന് മുമ്പുള്ള അജ്ഞാനകാലത്തിനും, അന്ന് നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ദുരാചാരങ്ങൾക്കും പറയപ്പെടുന്ന വാക്കാണ് ജാഹിലിയ്യത്ത് (جاهلية). മാലിന്യം (رجس) എന്ന് പത്തത്തിൽ സ്ഥലത്തു നങ്ങൾക്ക് ക്ഷതം ബാധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും, പാപങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു.

ജാഹിലിയ്യത്തിലെ സ്ത്രീകളെപ്പോലെയുള്ള വേഷ സംവിധാനങ്ങളും, സൗന്ദര്യ പ്രകടനങ്ങളും, പുരുഷ സമ്പർക്കങ്ങളും നബി ﷺ യുടെ പത്നിമാരായ നിങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും

യോജിച്ചതല്ല. അതെല്ലാം നിങ്ങൾ വർജ്ജിക്കണം, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ അടങ്ങിയിരുന്ന് നിങ്ങളുടെ അന്തസ്സും മാനുതയും പാലിക്കണം എന്നാക്കെയാണ് അല്ലാഹു അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നത്. അച്ചടക്ക സംബന്ധമായ നിർദ്ദേശങ്ങളെ തുടർന്നുകൊണ്ട് നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയും സക്കാത്തിനെ പറ്റിയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അവസാനം ഇതിനെല്ലാം നിദാനമായി നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു കാര്യം-അതെ, എല്ലാ വിഷയത്തിലും അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കണമെന്ന്- കൽപിക്കുന്നു. ഇത്രയും വ്യക്തമായും ശക്തമായും ഉപദേശിക്കുന്നത് യാതൊരു വിധത്തിലും നിങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ല. നേരെമറിച്ച് പ്രവാചകന്റെ വീട്ടുകാരായ നിങ്ങൾ എല്ലാ നിലക്കും മറ്റേത് സ്ത്രീകളെക്കാളും പരിശുദ്ധരും നിർമലരുമായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിന് വേണ്ടി മാത്രമാണ് എന്ന് സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നബി ﷺ പ്രസ്താവിച്ചതായി ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്.-

ان المرأة عورة فإذا خرجت من بيتها إستشرفها الشيطان وأقرب ما تكون من رحمة ربها وهي في وقربيتها - الترمذى والبخارى

(സാരം. നിശ്ചയമായും സ്ത്രീ ഗോപ്യമായി വെക്കപ്പെടേണ്ടവളാണ്. അവൾ അവളുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങിയാൽ പിശാച് അവളെ വെളിക്ക് വരുത്താൻ ശ്രമിക്കും. അവളുടെ റബ്ബിന്റെ കാരൂണ്യത്തോട് അവൾ കൂടുതൽ അടുത്തവളായിരിക്കുക അവൾ അവളുടെ വീടിനുള്ളിലായിരിക്കുമ്പോഴാണ്). (തി, ബസ്താർ)

സ്ത്രീകൾ വീട്ടിൽ അടങ്ങിയിരിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവൾ ഒരിക്കലും, ഒരു കാര്യത്തിനും പുറത്തിറങ്ങിക്കൂടാ എന്നുദ്ദേശ്യമില്ല. നബി ﷺ യുടെ കാലത്ത് സ്ത്രീകൾ പള്ളിയിൽ നമസ്കാരത്തിനും ജുമുഅക്കും പോയിരുന്നതും, യുദ്ധയാത്രകളിൽ പുരുഷന്മാരെ അനുഗമിച്ചിരുന്നതും മറ്റും പ്രസിദ്ധമാണ്. സ്ത്രീകൾ പള്ളിയിൽ പോകുന്നത് തടയരുതെന്നും പെരുന്നാളിന്റെ പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിൽ അവരെ പങ്കെടുപ്പിക്കണമെന്നുമുള്ള നബിവാചനങ്ങളും പ്രസ്താവ്യമത്രെ. ചുരുക്കത്തിൽ, അത്യാവശ്യ കാര്യങ്ങൾക്കല്ലാതെ പുറത്തിറങ്ങുക, അടുത്തബന്ധുക്കളോട് കൂടിയല്ലാതെ യാത്രചെയ്യുക, അന്യപുരുഷന്മാരുമായി സമ്പർക്കത്തിനിടയാകുന്ന രംഗങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുക ഇതാക്കെയാണ് വിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

‘വീട്ടുകാരേ’ (أهل البيت) എന്ന് സംബോധന ചെയ്തത് നബി ﷺ യുടെ വീട്ടുകാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണല്ലോ. നബി ﷺ യുടെ പത്നിമാരെല്ലാവരും അതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. തിരുമേനിയുമായി അടുത്ത കുടുംബബന്ധമുള്ളവരും, അവിടുത്തോടൊന്നിച്ച് താമസിച്ച് വരുന്നവരുമായ ആളുകളും ‘വീട്ടുകാരിൽ’ (‘അഹ്ലുൽ ബൈത്തി’ൽ) ഉൾപ്പെടും. തിരുമേനി ഒരിക്കൽ, പ്രിയപുത്രിയായ ഫാതിമ (റ), അവരുടെ മക്കളായ ഹസൻ (റ), ഹുസൈൻ (റ), ഭർത്താവായ അലി (റ) എന്നിവരെയെല്ലാം ചേർത്തുകൊണ്ട് ‘എന്റെ വീട്ടുകാർ’ (أهل بيتي) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചത് അതുകൊണ്ടാകുന്നു. മേൽ വചനങ്ങളിൽ പലേടത്തും നബി ﷺ യുടെ പത്നിമാരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഉപയോഗിച്ച സാമാന്യനാമം (ضمير) സ്ത്രീലിംഗം (كن) ആയിരുന്നു. അതേസമയത്ത് ഇവിടെ ‘അഹ്ലുൽ ബൈത്തി’നെ സംബോധനചെയ്തുകൊണ്ട് ഉപയോഗിച്ച സർവ്വനാമം പുല്ലിംഗം (كم) ആകുന്നുവെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഈ വാക്കിനെക്കുറിച്ചും, ഇതിന്റെപേരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പല തെറ്റിദ്ധാരണകളെക്കുറിച്ചും സു: ശുറാ 23ന്റെ വിശദീകരണത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം. ان شاء الله

നബി ﷺ യുടെ പത്നിമാരോട് വീട്ടിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുവാനും മറ്റും ഉപദേശിച്ചശേ

ഷം, അവർ വീട്ടിൽ വെച്ച് നിത്യേന ശ്രദ്ധ പതിക്കേണ്ടതുളളതും, ഇതരവീടുകളിൽവെച്ച് ലഭിക്കാറില്ലാത്തതുമായ ചില കാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:-

﴿ 34 ﴾ അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തുക'ളായും വിജ്ഞാനമായും നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽവെച്ച് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനെ നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിഗൂഢജ്ഞാളായതും സൂക്ഷ്മജ്ഞാളായതുമായവനാകുന്നു.

وَأَذْكُرَنَّ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ

مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ

كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾

﴿34﴾ وَأَذْكُرَنَّ നിങ്ങൾ ഓർക്കുകയും ചെയ്യുക, സ്മരിക്കുക مَا يُتْلَى ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്, പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് فِي بُيُوتِكُنَّ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളായി وَالْحِكْمَةِ വിജ്ഞാനമായും إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു كَانَ ആകുന്നു لَطِيفًا നിഗൂഢജ്ഞാൻ, സൗമ്യശീലൻ خَبِيرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞാൻ

കുർആൻ വചനങ്ങളും, അല്ലാത്തവയുമായ ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ (വഹ്യാകൾ) നബി ﷺ ക്ക് സാധാരണ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. നബി ﷺ അപ്പപ്പോൾ അവ പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും, മറ്റുള്ളവർക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. തിരുമേനിയുടെ തിരുവായിൽനിന്ന് നിത്യേന പുറത്തുവരുന്ന വിജ്ഞാനമൊഴികൾ ഇതിന് പുറമെയും. ഇതെല്ലാം മിക്കപ്പോഴും അവിടുത്തെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ചാണല്ലോ സംഭവിക്കുന്നത്. അവ കാണുവാനും, കേൾക്കുവാനും, ഗ്രഹിക്കുവാനും, മറ്റുള്ളവർക്ക് പഠിപ്പിക്കുവാനും നബി ﷺ യുടെ പത്നിമാരെക്കാളധികം മറ്റാർക്കാണ് ഭാഗ്യം ലഭിക്കുക?! ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കണമെന്നത്രെ ഈ വചനം അവരെ ഉണർത്തുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളും, മാതൃകാവനിതകളുമായ അവർ അതിന് കൂടുതൽ ബാധ്യതയുള്ളവരുമാണല്ലോ. ഹൃദയത്തിൽ വക്രതയോ രോഗമോ ഉള്ള ചില മുസ്‌ലിംനാഥാരികളും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ വിരോധികളും എന്തെന്നെ പറഞ്ഞാലും ശരി, ഈ ബാധ്യത മുസ്‌ലിംകളുടെ മാതാക്കളായ അവർ തികച്ചും നിറവേറ്റുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ നമുക്ക് സംശയമില്ല. الحمد لله

വിശുദ്ധ കുർആന് പുറമെ, ജനങ്ങളിൽ പ്രബോധനം ചെയ്യേണ്ടുന്ന വേറെ ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളൊന്നും നബി ﷺ ക്ക് ലഭിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല- അഥവാ 'രിസാലത്തിന്റെ വഹ്യാ' (وحى الرسالة) എന്ന ദിവ്യസന്ദേശം കുർആൻ മാത്രമാണുള്ളത്- എന്നും, കുർആനല്ലാതെ നബി ﷺ ക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ വഹ്യാകളും കേവലം 'ഇൽഹാം' (അന്തർബോധനം) വഴി മാത്രം ലഭിച്ചതാണ്-അഥവാ മലക്ക് മുഖേനെ ലഭിച്ച വഹ്യാ കുർആൻ മാത്രമേയുള്ളൂ- എന്നും, 'ഇൽഹാം' വഴി ലഭിക്കുന്ന വഹ്യാകളിൽ തെറ്റായതും, ശരിയായതും ഉണ്ടാവാമെന്നും, അവയൊന്നുംതന്നെ തിരുമേനിയുടെ ദൗത്യസന്ദേശങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവയല്ലെന്നും മറ്റും ഇപ്പോൾ ചില പുത്തൻവാദങ്ങൾ കേൾക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. (*)

ഇത് തികച്ചും തെറ്റായ വാദമാണെന്ന് ഈ ആയത്തിൽനിന്നും മറ്റുചില ആയത്തുകൾ ഉൾപ്പെടെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

നബി ﷺ യുടെ വീട്ടിൽവെച്ച് ജനങ്ങളെ കേൾപ്പിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾ മാത്രമല്ല; വിജ്ഞാനമാകുന്ന ‘ഹിക്മത്തും’ അവരെ കേൾപ്പിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. (അല്ലാഹുവിന്റെ ‘ആയത്തു’കളിൽ നിന്നും ‘ഹിക്മത്തി’ൽ നിന്നും നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. സൂ: നിസാത് 112 ൽ, നബി ﷺ യോട്: **وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ** (അല്ലാഹു നിനക്ക് കിത്താബും ഹിക്മത്തും ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു) എന്നും, സൂ: ബകറ 231 ൽ, സത്യ വിശ്വാസികളോട്: **وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ** (വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും, ഹിക്മത്തിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്ക് അവൻ- അല്ലാഹു- ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതും ഓർക്കുവിൻ. അത്മുഖേന അവൻ നിങ്ങൾക്ക് സദുപദേശം നൽകുന്നു.) എന്ന് പറയുന്നു. അപ്പോൾ:

(1) പാരായണത്തിലും, സദുപദേശത്തിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾക്ക് പുറമെ ‘ഹിക്മത്തി’നും പങ്കുണ്ടെന്നും,

(2) നബി തിരുമേനി ﷺ ക്ക് വേദഗ്രന്ഥം -കുർആൻ- മാത്രമല്ല, അതിന് പുറമെ ‘ഹിക്മത്തും’ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും

(3) സത്യവിശ്വാസികൾ വേദഗ്രന്ഥത്തിന് പുറമെ ‘ഹിക്മത്തും’ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. എനി, കുർആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥമോ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും മാകുന്ന ആയത്തുകളോ അല്ലാത്ത മറ്റ് വല്ലതും നബി ﷺ ജനങ്ങളിൽ പ്രബോധനം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ എന്നാണ് നമുക്ക് അറിയാനുള്ളത്.

സൂ: മാഇദ 71 ൽ **يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ بَلِّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ** (ഹേ, റസൂലേ, നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് നിനക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിനെ നീ എത്തിച്ചു- പ്രബോധനം ചെയ്തു- കൊടുക്കുക. നീ അത് ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ നീ അവന്റെ ‘രിസാലത്ത്’ - ദൗത്യം- എത്തിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല.) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. നബി ﷺ ക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ വേദഗ്രന്ഥം ഒറ്റക്കല്ലെ ഉള്ളതെന്നും, ഹിക്മത്തും കൂടി ഉണ്ടെന്നും നാം കണ്ടുവല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, കുർആനും, ഹിക്മത്തും പ്രബോധനം ചെയ്തെങ്കിലേ തിരുമേനിയുടെ റിസാലത്താകുന്ന ദൗത്യനിർവ്വഹണം പൂർത്തിയാകുകയുള്ളുവെന്നും ഈ ആയത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്.

സൂ: ജുമഅയിലെ ഒരു ആയത്തിൽ നബി ﷺ യുടെ കർത്തവ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് അങ്ങനെ: **يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ** (അവർക്ക് തന്റെ- അല്ലാഹുവിന്റെ -ആയത്തുകൾ ഓതിക്കൊടുക്കുകയും, അവർക്ക് സംസ്കാരം- ആത്മപരിശുദ്ധി- ഉണ്ടാക്കുകയും, അവർക്ക് വേദഗ്രന്ഥവും ഹിക്മത്തും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു റസൂലിനെ അവരിൽനിന്ന് അവൻ നിയോഗിച്ചു) വേദഗ്രന്ഥത്തെപ്പോലെത്തന്നെ നബി ﷺ ഹിക്മത്തും പഠിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഈ വചനം കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. ‘ഹിക്മത്ത്’

(*) ഇസ്ലാമിലെ അംഗീകൃത പ്രമാണങ്ങൾ, മൗലികസിദ്ധാന്തങ്ങൾ, അനുഷ്ഠാനകർമ്മങ്ങൾ, നിയമങ്ങൾ ആദിയായ തുറകളിൽ, ഇന്നത്തെ ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടാത്ത വശങ്ങളെല്ലാം നീക്കം ചെയ്യപ്പെടുകയോവാനും, ബഹുജനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കി ഇസ്ലാമിൽനിന്ന് അവർ സ്വയം അകന്നുപോകുവാനും വേണ്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു പരിപാടിയിുടെ പല ഇനങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണ് ഈ വാദം. തൽകർത്താക്കളുടെ പുത്തൻ യുക്തിവാദങ്ങൾ മുഴുവൻ രൂപംകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, മതബോധവും ദീർഘദൃഷ്ടിയും ഉള്ളവർക്ക് അവരുടെ ലക്ഷ്യവും മാർഗ്ഗവും അജ്ഞാതമല്ല.

എന്നാൽ 'വിജ്ഞാനം, യുക്തി, തത്വജ്ഞാനം' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. നബി ﷺ യിൽ നിന്ന് കൂർആന് പുറമെ ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ ജ്ഞാനങ്ങളും ഹിക്മത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. തിരുമേനിയുടെ ചര്യകളും വചനങ്ങളുമാകുന്ന സുന്നത്താണ് അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ.

വിഭാഗം - 5

നബി ﷺ യുടെ പത്നിമാരെ സംബന്ധിച്ച് പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, മൊത്തത്തിൽ പുരുഷൻമാരെയും സ്ത്രീകളെയും സംബന്ധിച്ചാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇതുവരെയുള്ള വചനങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ, നബി ﷺ യുടെ പത്നിമാരല്ലാത്ത സ്ത്രീകൾക്ക് തങ്ങളെപ്പറ്റിയും കൂർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടാകുമല്ലോ. മാത്രമല്ല, കൂർആന്റെ പല പ്രസ്താവനകളും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പുരുഷൻമാരെ അഭിമുഖീകരിച്ചായിരിക്കും കാണുക. ആ നിലക്കും മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾക്ക് അങ്ങനെ ആഗ്രഹം തോന്നുവാൻ ഇടയുണ്ട്. ചില സ്ത്രീകൾ ഇതിനെപ്പറ്റി നബി ﷺ യോട് ചോദിക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. 'അൻസാരി'ക്കാരായ ഉമ്മുഅമ്മാറഃ

(أُمُّ عِمَارَةَ رَضِيَ)യും നബി ﷺ യുടെ പത്നി ഉമ്മുസലമഃ (أُمُّ سَلَمَةَ رَضِيَ)യും നബി ﷺ യോട് ഇതിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അനന്തരം താഴെ കാണുന്ന വചനം അവതരിച്ചുവെന്നും ഹദീഥുകളിൽ കാണാം. (*) അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿ 35 ﴾ നിശ്ചയമായും, 'മുസ്ലിം'കളായ [കിഴക്കത്തുള്ള] പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, 'മുഅ്മിനു'കളായ [സത്യവിശ്വാസികളായ] പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, ഭക്തന്മാരായ പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, സത്യവാൻമാരായ പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, ക്ഷമാശീലരായ പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, ഭയപ്പാടുള്ള പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, ദാനധർമ്മം ചെയ്യുന്ന പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, നോമ്പനുഷ്ഠിക്കുന്ന പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, തങ്ങളുടെ ഗൃഹസ്ഥാനങ്ങളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും,

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ
وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ
وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ
وَالصَّيِّمِينَ وَالصَّيِّمَاتِ
وَالْحَافِظِينَ وَالْحَافِظَاتِ
فُرُوجَهُمْ
وَالْحَافِظَاتِ

رواء الطبراني عن أم عمار وأحمد والنسائي عن أم سلمة رضي الله عنهما (*)

ഈമാനില്ലാത്ത ഇസ്‌ലാംകൊണ്ടും പ്രയോജനമില്ല. അഥവാ ശരിയായ ഈമാനുള്ള ഒരാൾ ഇസ്‌ലാം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. യഥാർത്ഥ മുസ്‌ലിം മുഅ്മിനല്ലാതാകുവാനും തരമില്ല. ഇതാണതിന് കാരണം. ചുരുക്കത്തിൽ രണ്ട് വാക്കിന്റെയും സാക്ഷാൽ വിവക്ഷ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണെങ്കിലും, പ്രായോഗികമായി നോക്കുമ്പോൾ അവ പരസ്പരം വേറിട്ടുനിൽക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ലാത്തതാകുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ഈമാൻ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥലം പിടിക്കാതെ ബാഹ്യത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിലെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നവരെ ‘മുനാഫിക്യ’കൾ (കപടവിശ്വാസികൾ) എന്ന് തരംതിരിക്കുന്നത് ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള പാപമോചനത്തിനും, മഹത്തായ പ്രതിഫലത്തിനും, എല്ലാ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും അർഹരായിത്തീരുന്നതിനും ആവശ്യമായ പത്ത് ഗുണങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധിക്കുക.

﴿36﴾ സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരു പുരുഷനാകട്ടെ, സ്ത്രീകളാകട്ടെ- അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചാൽ -തങ്ങളുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് (വേറൊരു) തിരഞ്ഞെടുപ്പ് [അഭിപ്രായം] ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും ആർ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്നുവോ അവൻ, തീർച്ചയായും വ്യക്തമായ വഴിപിഴവ് പിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു!

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا

﴿36﴾ സത്യ വിശ്വാസിക്കും പാടില്ല, ആകാവാതെല്ലാ **وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ** സത്യ വിശ്വാസിനിയായ സ്ത്രീക്കും ഇല്ല **إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا** തീരുമാനിച്ചാൽ, വിധി നടത്തിയാൽ **أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ** ഉണ്ടായിരിക്കാൻ അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും (ദൂതനും) **أَمْرًا** ഒരു കാര്യം **أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ** തിരഞ്ഞെടുക്കൽ (അഭിപ്രായം) അവരുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് **وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ** ആരെങ്കിലും അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചാൽ, എതിർ പ്രവർത്തിച്ചാൽ **فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا** അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ പിഴച്ചു **ضَلَّ** വ്യക്തമായ വഴിപിഴവ്

ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഒരു അടിസ്ഥാന നിയമമാണിത്: അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും ഒരു കാര്യത്തിൽ ഒരു വിധി പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ അതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരാൾക്കും പാടില്ല. അല്ലാഹു വിധിച്ചതിനെതിരായി അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ ഒരിക്കലും വിധിക്കയില്ല. റസൂൽ കൽപിക്കുന്ന വിധികളാകട്ടെ, വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധികളായിരിക്കുന്നതുമാണ്. ഈ വിഷയം വളരെ ശക്തിയായ

ഭാഷയിൽ തന്നെ ക്വർആൻ പലപ്പോഴും ആവർത്തിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും- അഥവാ ക്വർആന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും- നിയമങ്ങൾക്കെതിരായി ഏതെങ്കിലും പണ്ഡിതൻമാരുടെയോ, വിധികർത്താക്കളുടെയോ അഭിപ്രായങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നവരും, സമുദായ പരിഷ്കർത്താക്കളെന്നോ, ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഗുണകാംക്ഷികളെന്നോ സ്വയം അഭിമാനിച്ചുകൊണ്ട് സാക്ഷാൽ ഇസ്‌ലാമിക നിയമങ്ങളിൽ മാറ്റത്തിരുത്തുകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നവരും വ്യക്തമായ വഴിപിഴവിൽപ്പെട്ടവരാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും വിധിയിലേക്കുള്ളിൽ ഒന്ന്പോലും യുക്തിക്കോ, ന്യായത്തിനോ എതിരായിരിക്കുകയില്ലെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. പക്ഷേ, അവയിൽ ചിലതിന്റെ യുക്തിരഹസ്യം നമുക്ക് സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതെ വന്നേക്കാം. എന്നിരിക്കെ, ഒരു മുസ്‌ലിമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിലുള്ള മതവിധി ഇന്നതാണെന്ന് -അംഗീകൃതമായ മാർഗങ്ങളിൽകൂടി അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ, അത് യുക്തിക്കോ ന്യായത്തിനോ യോജിക്കുമോ, ഇല്ലെ എന്നൊന്നും പരിശോധിക്കേണ്ടതില്ല; അതിൽ ജനഹിതം ആരായേണ്ടതുമില്ല. അതപ്പടി സ്വീകരിക്കുവാൻ അവൻ തികച്ചും ബാധ്യസ്ഥനാണ്. പക്ഷേ, ഓരോ നിയമത്തിലും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള യുക്തിതത്വങ്ങൾ കഴിവതും ആരാഞ്ഞറിയുവാൻ അവൻ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമിന്റെ മൗലികപ്രധാനമായ ഒരു സിദ്ധാന്തമാണിത്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിരുത്തേണ്ടതും ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കൾ, ഇസ്‌ലാമിന്റെയും നബി ﷺ യുടെയും പേരിൽ കളങ്കം ചാർത്തുവാൻ ആയുധമാക്കിയതുമായ ഒരു സംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രതിപാദിക്കുന്നത്.

നബി ﷺ യുടെ പോറ്റുപുത്രനും, അവിടുത്തെ മൗലാ (*) യുമായ സൈദുബ്നു ഹാരിമഃ (റ) കൂറൈശീ ഗോത്രത്തിൽ അസദ് കുടുംബത്തിൽ പെട്ട ജഹ്ശിന്റെ മകളും, നബി ﷺ യുടെ അമ്മായിയുടെ മകളും കൂടിയായ സൈനബ് (റ)യെ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നു. ഇത് ഹിജ്റക്ക് മുമ്പാണ്. താൻ കുലീനകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചവളാണെന്ന നിലക്ക് ആദ്യം ഈ വിവാഹത്തിൽ സൈനബ് (റ) അൽപം അനിഷ്ടം പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും നബി ﷺ യുടെ ഇഷ്ടവും, വംശപരമായ ഉച്ചനീചത്വത്തിന് ഇസ്‌ലാമിൽ സ്ഥാനമില്ലെന്ന വസ്തുതയും മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ട് അവർ അതിന് അനുവദിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ക്രമേണ അവർ തമ്മിൽ സ്വരച്ചേർച്ച ഇല്ലാതായി. ഇക്കാരണത്താൽ സൈദ് (റ) അവർക്ക് വിവാഹമോചനം നൽകുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈ വിവാഹമോചനം നടക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നും, ഇദ്ദേഹം (**) കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം സൈനബ് (റ) നബി ﷺ യുടെ ഭാര്യയാകാൻ പോകുന്നുവെന്നും തിരുമേനിക്ക് വഹ്യ് ലഭിച്ചിരുന്നു. പോറ്റുമക്കളെ യഥാർത്ഥ മക്കളായി ഗണിച്ചിരുന്ന അന്നത്തെ ചുറ്റുപാടിൽ, മുഹമ്മദ് സ്വന്തം മകന്റെ ഭാര്യയെ വിവാഹം കഴിച്ചുവെന്നുള്ള ജനസംസാരത്തിനും, ഇസ്‌ലാമിനെതിരായ കുപ്രചാരണങ്ങൾക്കും ഇത് കാരണമായേക്കുമെന്ന് നബി ﷺ ക്ക് തോന്നി. അങ്ങനെ, സൈദ്(റ)ന്റെ തീരുമാനം നബി ﷺ യെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് അതിനെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്ത വചനം.

(*) 'മൗലാ' (مولى) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥവിവരണം 5-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞുവല്ലോ.

(**) ഇദ്ദേഹത്തെ പറ്റി താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്

﴿37﴾ (നബിയേ) അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള -നീയും അനുഗ്രഹം ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള- വനോട് നീ പറഞ്ഞിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): 'നിന്റെ ഭാര്യയെ (വിവാഹമോചനം ചെയ്യാതെ) നിനക്ക് വേണ്ടി നീ വെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക; അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക' എന്ന്. അല്ലാഹു വെളിവാക്കുവാൻ പോകുന്ന കാര്യത്തെ നീ നിന്റെ മനസ്സിൽ മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അല്ലാഹുവാണ് നീ പേടിക്കുവാൻ ഏറ്റവും അവകാശപ്പെട്ടവൻ എന്നിരിക്കെ, നീ ജനങ്ങളെ പേടിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

അങ്ങനെ, സൈദ് അവളിൽനിന്നും ആവശ്യം നിർവ്വഹിച്ചു [വിവാഹമോചനം നടത്തി] കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവളെ നിനക്ക് നാം ഭാര്യയാക്കിത്തന്നു. സത്യവിശ്വാസികളുടെമേൽ, തങ്ങളുടെ ദത്തുപുത്രന്മാരുടെ ഭാര്യമാരുടെ കാര്യത്തിൽ- അവർ അവരിൽനിന്നും ആവശ്യം നിർവ്വഹിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ- യാതൊരു വിഷമവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അത്). അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രാവർത്തികമാക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ

فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

﴿37﴾ **وَإِذْ تَقُولُ** നീ പറഞ്ഞിരുന്ന സന്ദർഭം **الَّذِي** യാതൊരുവനോട് അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു **عَلَيْهِ** അവന്റെ മേൽ **وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ** അവൻ നീയും അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു **أَمْسِكْ** നീ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക **عَلَيْكَ** നിനക്ക് **زَوْجَكَ** നിന്റെ ഭാര്യയെ **وَاتَّقِ اللَّهَ** നീ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക **وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ** നിന്റെ മനസ്സിൽ **مَا** യാതൊരു കാര്യം **اللَّهُ مُبْدِيهِ** അല്ലാഹു അതിനെ വെളിവാക്കുന്നവനാണ് **وَتَخْشَى النَّاسَ** നീ പേടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു **وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ** അല്ലാഹുവത്രെ ഏറ്റവും അർഹൻ, അവകാശപ്പെട്ടവൻ **أَنْ تَخْشَاهُ** നീ അവനെ പേടിക്കുവാൻ **فَلَمَّا قَضَى** അങ്ങനെ നിർവ്വഹിച്ചപ്പോൾ, തീർത്തപ്പോൾ **زَيْدٌ** സൈദ് **مِنْهَا** അവളിൽ നിന്ന് **وَوَجَّعْنَاكَهَا** അവളെ നിനക്ക് നാം ഭാര്യയാക്കി (വിവാഹം ചെയ്തു) **وَطَرًا** തന്നു

ﷺ ചെയ്തതായിരുന്നു ആ വിവാഹം. അതുകൊണ്ടാണ് സൈദ് അവളിൽനിന്ന് ആവശ്യം നിറവേറ്റിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവളെ നാം നിനക്ക് ഭാര്യയാക്കിത്തന്നു (فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഈ പരമാർത്ഥം തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകളിൽനിന്ന് കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കാം. ആഇശാ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇമാം മുസ്ലിം, തിർമദീ (റ) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: ‘മുഹമ്മദ് നബി അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബിൽനിന്ന് വല്ലതും -ജനങ്ങളെ അറിയിക്കാതെ- മറച്ചുവെക്കുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ (37-ാം) ആയത്ത് മറച്ചുവെക്കേണ്ടതായിരുന്നു.’ (*) 53 -ാം വചനത്തിൽ വരുന്നതുപോലെ, കാര്യം തുറന്നു പറയാൻ അല്ലാഹു നാണിക്കുകയില്ലല്ലോ.

സൈദ് (റ)ന്റെ പേർ കൂർആനിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞതും, അല്ലാഹുവും റസൂലും അനുഗ്രഹം ചെയ്തുകൊടുത്തവൻ എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചതും, കൂർആൻ നിലനിൽക്കുന്ന കാലത്തെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തി പരത്തുന്ന ഒരു മഹാഭാഗ്യമത്രെ. സൈനബ് (റ)യാകട്ടെ, തിരുമേനിയുടെ വിവാഹത്തോടുകൂടി സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളിൽ ഒരാളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അവർ അഭിമാനപൂർവ്വം നബി ﷺ യുടെ ഭാര്യമാരോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നതായി ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്: ‘നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ വീട്ടുകാർ വിവാഹം ചെയ്യിച്ച് കൊടുത്തതാണ്. എന്നെ ഏഴ് ആകാശങ്ങൾക്ക് മീതെ നിന്ന് അല്ലാഹു വിവാഹം ചെയ്യിച്ചു കൊടുത്തതാണ്.’ (ബുഖാരി.)

‘നിന്റെ ഭാര്യയെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക’ എന്നീ വാക്യങ്ങൾ (أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ) നബി ﷺ സൈദ് (റ)നോട് പറഞ്ഞതാണ്. തുടർന്നുള്ള രണ്ട് വാക്യങ്ങൾ- ‘അല്ലാഹു വെളിവാക്കാൻപോകുന്ന കാര്യം നീ മനസ്സിൽ മറച്ചുവെക്കുന്നു’ എന്നും, ‘പേടിക്കുവാൻ കൂടുതൽ അവകാശപ്പെട്ടവൻ അല്ലാഹുവാണെന്നിരിക്കെ നീ ജനങ്ങളെ പേടിക്കുന്നു’ എന്നും അല്ലാഹു നബി ﷺ യോട് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുമാകുന്നു. ‘വെളിവാക്കുവാൻ പോകുന്ന കാര്യം’ എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, സൈനബ് (റ)യെ സൈദ് (റ) വിവാഹമോചനം ചെയ്യാൻ പോകുന്നതും, പിന്നീട് നബി ﷺ സൈനബ് (റ)യെ വിവാഹം ചെയ്യുമെന്നുമുള്ളതാണ്.

വേറെ ഒന്നുരണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളും ഇവിടെ സ്ഥലം പിടിച്ചുകാണാം. നബി ﷺ ഒരിക്കൽ സൈനബ്(റ)യെ കണ്ടുവെന്നും, അവരുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ തിരുമേനി ആകൃഷ്ടനായെന്നും, അങ്ങനെ അവരെ വിവാഹം ചെയ്തുകിട്ടുവാൻ തിരുമേനിക്ക് ആഗ്രഹം തോന്നിയെന്നും, ഇതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ‘അല്ലാഹു വെളിവാക്കാൻപോകുന്ന കാര്യം മറച്ചുവെക്കുന്നു’വെന്ന് പറഞ്ഞതെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ ഉൽകൃഷ്ട പദവികളും സ്വഭാവത്തിനും ഒട്ടും നിരക്കാത്തതും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ വൈരികളിൽനിന്ന് രൂപം പുണ്ടതുമായ ഈ പ്രസ്താവനയെ മഹാൻമാരായ പല പണ്ഡിതന്മാരും തക്ക തെളിവുകൾ സഹിതം ശക്തിയുക്തം ഖണ്ഡിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണ്. ഈ പഴഞ്ചൻ പ്രസ്താവനയെ വിമർശിക്കാൻ മുതിർന്ന ചിലർ, അതിനെക്കാൾ വമ്പിച്ച അബദ്ധത്തിൽ പതിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വിമർശനത്തിന് ഇവർ കണ്ടുപിടിച്ച പുതിയ സൂത്രമാണതിന് കാരണം. ‘നീ നിന്റെ ഭാര്യയെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക’. (أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ) എന്ന് തുടങ്ങി ‘പേടിക്കുവാൻ ഏറ്റവും അവകാശപ്പെട്ടവൻ അല്ലാഹുവാണ്’ (أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ) എന്നത്വരെയുള്ള എല്ലാ വാക്യങ്ങളും നബി ﷺ സൈദ് (റ)നോട് പറഞ്ഞതായിട്ടാണ് ഇവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ‘അല്ലാഹു വെളിവാക്കാൻ പോകുന്ന കാര്യമെന്നും, ‘നീ മനസ്സിൽ മറച്ചുവെക്കുന്നു’വെന്നും പറഞ്ഞതിന് ഇവർ നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം ഇതാകുന്നു: ‘സൈനബ് (റ)യുമായി യോജിച്ചുപോകയില്ലെന്ന് സൈദ് (റ)ന് ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; നബി

كما في الفتح وابن جرير (*)

യുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം നടത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ വിവാഹം അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് നബി ൂക്ക് മനോവേദനയുണ്ടാകും; എങ്ങനെയെങ്കിലും ഭാര്യയെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നപക്ഷം പാവത്തിനൊരു കുലീനയെ കിട്ടിയപ്പോഴേക്ക് അവളെ പൂജിക്കുകയാണെന്നും മറ്റും ജനങ്ങൾ കളിയാക്കുകയും ചെയ്യും; എന്നിങ്ങനെയുള്ള ധർമസങ്കടത്തിലാണ് സൈദ് (റ)'.¹

കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ ബാലിശമെന്ന് തോന്നത്തക്ക ഈ അഭിപ്രായം, കേവലം അബദ്ധമത്രെ. 1-ാമതായി ശാസനാരൂപത്തിലുള്ള ക്രിയകളും, വാർത്താരൂപത്തിലുള്ള ക്രിയകളും തമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു (عطف ചെയ്ത്) പറയുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളത് അറബിസാഹിത്യശാസ്ത്രത്തി (علم المعاني)ലെ ഒരു അംഗീകൃത തത്വമാകുന്നു. അപ്പോൾ, أَمْسَكَ (നീ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക) എന്ന ക്രിയയോട് കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ട് وَاتَّقِ (നീ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക) എന്ന് പറഞ്ഞതുപോലെ وَتَخَفِ (നീ മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു) എന്നും, وَتَخْشِ (നീ പേടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു) എന്നുമുള്ള ക്രിയകൾ അതിനോടു കൂടിച്ചേർന്നതാണെന്ന് വെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. 2-ാമതായി: ഈ വാദം ഹദീസുകൾക്കും വിരുദ്ധമാകുന്നു. ഇമാം ബുഖാരി (റ) 'കിതാബുത്തൗഹീദ്'ിൽ ഉദ്ധരിച്ച രണ്ട് രിവായത്തുകളിൽ ഒന്നിന്റെ വാചകം നോക്കുക: جَاءَ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ يَشْكُو فَجَعَلَ النَّبِيُّ ﷺ يَقُولُ أَتَى اللَّهَ وَأَمْسَكَ عَلَيْكَ زَوْجَكَ (സൈദുബ്നു ഹാരിമഃ സങ്കടപ്പെട്ടുകൊണ്ട് നബി ൂയുടെ അടുക്കൽ വന്നു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറയുകയായി: 'നീ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക; നിന്റെ ഭാര്യയെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുക') നബി ൂയുടെ വാചകത്തിൽ വേറെ വാക്കുകളൊന്നും ഈ രിവായത്തിൽ ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ആയത്തിലെ തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങൾ നബി ൂ സൈദ് (റ)നോട് പറഞ്ഞതല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. രണ്ടാമത്തെ രിവായത്തിലെ വാചകം ഇതാണ്: وَتَخَفِ فِي نَفْسِكَ مَا لِلَّهِ مَبْدِيهِ وَتَخْشِ النَّاسَ نَزَلَتْ فِي شَأْنِ زَيْنَبَ وَزَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ (അല്ലാഹു വെളിവാക്കുവാൻ പോകുന്നകാര്യം നീ നിന്റെ മനസ്സിൽ ഒളിച്ചുവെക്കുകയും, നീ ജനങ്ങളെ പേടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു'വെന്നുള്ളത് സൈനബയുടെയും, സൈദുബ്നുഹാരിമയുടെയും വിഷയത്തിൽ അവതരിച്ചതാണ്) ഈ രണ്ട് വാക്യങ്ങളും നബി ൂ പറഞ്ഞതല്ലെന്നും, നബി ൂയോട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതാണെന്നുമാണ് ഈ രണ്ട് രിവായത്തും മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. എന്നി, കൂടുതൽ തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഈ സുറത്തിലെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ إِلَى أَحَقِّ أَنْ تَخْشَاهُ - إلى نفسك എന്ന ഒരു ശീർഷകം തന്നെ ബുഖാരിയിലുണ്ട്. നാം രണ്ടാമതായി ഉദ്ധരിച്ച അതേ രിവായത്ത് തന്നെ ഇവിടെയും അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ശീർഷകത്തിന്റെ വിശദീകരണവേളയിൽ, നാം മേൽ പ്രസ്താവിച്ച വസ്തുതകൾക്ക് നിദാനമായ പല രിവായത്തുകളും ഉദ്ധരിച്ചശേഷം ഇമാം അസ്കലാനീ (റ)തന്റെ 'ഫത്ത് ഹുൽബാരി'യിൽ പറയുകയാണ്: 'വേറെയും പലതും ഈ വിഷയത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്; പല മുഹമ്മദീയരും അവയെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ സമയം ചില വഴിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. ഞാൻ ഉദ്ധരിച്ചതാണ് സ്വീകാര്യ യോഗ്യമായത്. അതിന്റെ ആകെസാരം ഇതാകുന്നു: സൈനബ് പിന്നീട് തന്റെ ഭാര്യയാകുവാൻ പോകുന്നുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു നബി ൂക്ക് അറിയിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നതിനെയാണ് അവിടുന്ന് മറച്ചുവെച്ചിരുന്നത് (*). ഇത് മറച്ചുവെക്കുവാൻ കാരണം, മകന്റെ ഭാര്യയെ വിവാഹംകഴിച്ചുവെന്നുള്ള ജനസംസാരത്തെ ഭയന്നതായിരുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, 'ജാഹിലിയത്തിന്റെ ദത്തുപുത്രനിയമങ്ങളെ തീരെ എടുത്തുകളയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

(*) മറിച്ച് ചിലർ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്പോലെ, അവരെ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന ആശ്രമമല്ല എന്ന് താൽപര്യം.

മുസ്ലിംകളിൽ അത് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായിത്തീരുവാൻവേണ്ടി, അവരുടെ നേതാവുമുഖാന്തരം തന്നെ അത് സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.' (راجع فتح الباري ج ٨ ص ٤٢٥) പോറ്റു പുത്രൻമാർ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ വിവാഹമോചനം ചെയ്താൽ പിന്നീട് ആ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന് ഇസ്ലാമിൽ യാതൊരു വിരോധവുമില്ലെന്ന് പ്രയോഗത്തിൽ കാണിച്ചുകൊടുക്കലാണ്, നബി ﷺ സൈനബ്(റ)യെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തതിലുള്ള യുക്തിയെന്ന് ഈ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കി. അടുത്ത ആയത്തിൽ വീണ്ടും പറയുന്നത് നോക്കുക:

﴿38﴾ അല്ലാഹു നബിക്ക് നിശ്ചയിച്ചു (നിയമിച്ചു) കൊടുത്തതിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ യാതൊരു വിഷമവും ഉണ്ടാകുവാനില്ല; -മുൻകഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളവരിൽ (നപ്പാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന) അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിക്രമം തന്നെ. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയാകുന്നു. (ഖണ്ഡിത) വ്യവസ്ഥയാകുന്നു.

﴿39﴾ അതായത്: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൗത്യങ്ങളെ എത്തിച്ചു [പ്രബോധനം ചെയ്തു] കൊടുക്കുകയും, അവനെ പേടിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ഒരാളെയും പേടിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവർ! [അവരിൽ നപ്പാക്കപ്പെട്ട നടപടി തന്നെ നബിയിലും നടപ്പാക്കിയിരിക്കുകയാണ്].

വിചാരണ നടത്തുന്നവനായി അല്ലാഹുതന്നെ മതി!

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا

﴿38﴾ مِنْ حَرَجٍ ഉണ്ടായിട്ടില്ല, ഇല്ല, ഉണ്ടാകാനില്ല عَلَى النَّبِيِّ നബിയുടെമേൽ അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു നിയമിച്ചതിൽ, നിശ്ചയിച്ചതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടി, ചട്ടം, മാർഗ്ഗം فِي الَّذِينَ خَلَوْا മുൻകഴിഞ്ഞുപോയവരിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന, കാര്യം مِنْ قَبْلُ മുൻപ് وَكَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു أَمْرُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന, നിർണ്ണയം, വ്യവസ്ഥ مَّقْدُورًا നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട, വ്യവസ്ഥ ചെയ്യപ്പെട്ട (ഖണ്ഡിതമായ) رِسَالَاتِ اللَّهِ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന (പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന)വർ اللَّهُ (പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന)വർ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൗത്യങ്ങളെ وَيَخْشَوْنَهُ അവർ അവനെ പേടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു وَلَا يَخْشَوْنَ അവർ പേടിക്കുന്നില്ല أَحَدًا ഒരാളെയും إِلَّا اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ وَكَفَى بِاللَّهِ അല്ലാഹു (തന്നെ) حَسِيبًا വിചാരണക്കാരൻ

സൈനബ് (റ)യുടെ വിവാഹവിഷയത്തിൽ നബി ﷺ യെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു ആക്ഷേപവും അരോപണവുമില്ല; അല്ലാഹു നിയമിച്ചുകൊടുത്തത് നടപ്പിൽ വരുത്തുക മാത്രമേ അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ; ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന ജനങ്ങൾക്ക് മാതൃക കാട്ടുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പേയുള്ള നടപടിയാണ്. അവന്റെ കൽപനാനിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത് അവരുടെ ചുമതലയാണ്; അതിൽ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ മറ്റൊരാളെയും അവർ ഭയപ്പെടുന്നതുമല്ല; അവിശ്വാസികളും വക്ര ബുദ്ധികളും എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും അത് വിലവെക്കേണ്ടതില്ല; അതിനെപ്പറ്റി വിചാരണ ചെയ്തു നടപടി എടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു മാത്രം മതി; അതവൻ നടത്തിക്കൊള്ളും എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. 'മുഹമ്മദ് അവന്റെ മകന്റെ ഭാര്യയെ വിവാഹം കഴിച്ചു' എന്ന് ആക്ഷേപിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം - മൗലിക പ്രധാനമായ ഒരു സിദ്ധാന്തം - ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:-

﴿40﴾ മുഹമ്മദ് നിങ്ങളുടെ പുരുഷൻമാരിൽ ഒരാളുടെയും പിതാവായിട്ടില്ല; എങ്കിലും, (അദ്ദേഹം) അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലും, നബിമാരിൽ അവസാനത്തെവനുമാകുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാവസ്തുവെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

﴿40﴾ അല്ല, ആയിട്ടില്ല **مُحَمَّدٌ** മുഹമ്മദ് ഒരാളുടെയും പിതാവ്, ബാപ്പ **رَّسُولَ اللَّهِ** നിങ്ങളുടെ പുരുഷൻമാരിൽപെട്ട **وَلَكِن** എങ്കിലും, പക്ഷേ **وَأَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ** അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലത്രെ നബിമാരിൽ അവസാനത്തെവനും, അന്ത്യപ്രവാചകനും **وَكَانَ اللَّهُ** അല്ലാഹു ആകുന്നു **بِكُلِّ شَيْءٍ** എല്ലാ വസ്തുവെ (കാര്യത്തെ)പ്പറ്റിയും **عَلِيمًا** അറിയുന്നവൻ

മുഹമ്മദ് നിങ്ങളിൽ ആരുടെയും പിതാവല്ല. എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹം എങ്ങനെയാണ് സൈദിന്റെ പിതാവാകുന്നതും, സൈദ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനാകുന്നതും?! അപ്പോൾ പുത്രൻ വിവാഹം കഴിച്ചവളെ പിതാവ് വിവാഹം ചെയ്തുവെന്ന വാദം തികച്ചും നിരർത്ഥമാകുന്നു. യഥാർത്ഥ പുത്രനല്ലെങ്കിലും പോറ്റുപുത്രനായ സ്ഥിതിക്ക് ഈ വിവാഹം ആക്ഷേപാർഹമാണെന്നാണ് വാദമെങ്കിൽ അതിനും പ്രസക്തിയില്ല. കാരണം, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണ്. അവന്റെ നിയമവ്യവസ്ഥകൾ പ്രബോധനം ചെയ്യാനും, നടപ്പിൽ വരുത്തി മാതൃക കാണിക്കുവാനും ബാധ്യസ്ഥനാണദ്ദേഹം. നിങ്ങളുടെ ഈ ദുഷിച്ച മാമൂൽ നടപടിക്ക് അറുതിവരുത്തി അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമം പ്രായോഗികരംഗത്ത് വരുത്തുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. എനി ഒരു നബിയോ, റസൂലോ വരുവാനുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ മുഖാന്തരം ഇത് നടപ്പിലാക്കാമെന്ന് വെക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, എനി റസൂലോ നബിയോ വരുവാനുമില്ല. മുഹമ്മദ് നബി ﷺ അന്ത്യപ്രവാചകനാണ്. പ്രവാചകത്വശ്രംഖല അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി അവസാനിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭൂത- വർത്തമാന- ഭാവി വ്യത്യാസമില്ലാതെ, സകല കാര്യങ്ങളും അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനാണല്ലോ അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ ആജ്ഞാനിർദ്ദേശങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദ്യചെയ്യാൻ അൽജ്ഞനായ മനുഷ്യൻ ഒട്ടും അർഹതയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞാനിർദ്ദേശങ്ങൾ അപ്പടി ചോദ്യം ചെയ്യാതെ അനുസരിക്കുവാനേ അവൻ അവകാശമുള്ളൂ. അത് അവന്റെ കടമയാകുന്നു. ഇതാണ് ഈ ആയത്തിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം.

‘നുബുവ്വത്ത്’ (പ്രവാചകത്വം) സിദ്ധിച്ചവരെല്ലാം റസൂലായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. ‘രിസാലത്താ’കുന്ന ദിവ്യ ദൗത്യം കൂടി ലഭിച്ചവർക്കാണ് റസൂൽ എന്ന് പറയുന്നത്. അപ്പോൾ മുഹമ്മദ് നബി തിരുമേനി ﷺ നബിമാരിൽ അവസാനത്തെആളാണ് എന്ന് പറയുമ്പോൾ, അവിടുത്തേക്ക് ശേഷം നബിയുമില്ല, റസൂലുമില്ല എന്ന് വ്യക്തമാണ്.

(‘ഖാതമുനബിയ്യിൻ’) എന്നും, (‘ഖാതിമുനബിയ്യിൻ’) എന്നും ഇവിടെ വായനയുണ്ട്. കൂർആൻ വായനക്കാരായ പണ്ഡിതനേതാക്കളിൽ മിക്കവരും ‘ഖാതിം’ എന്നാണ് വായിച്ചിട്ടുള്ളത്. രണ്ടായാലും ‘നബിമാരിൽ അവസാനത്തെവൻ’ -അഥവാ അന്ത്യപ്രവാചകൻ- എന്നുതന്നെയാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം. ഇതിന്റെ ക്രിയാരൂപമായ ‘ഖത്തമ്’ എന്ന വാക്ക് ‘അവസാനിപ്പിച്ചു’ എന്നും ‘മുദ്രവെച്ചു’ -അഥവാ ‘സീൽവെച്ചു’ -എന്നുമുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ച് ‘ഖാതമ്’ എന്ന പദത്തിന് ‘മുദ്ര’ -അഥവാ ‘സീൽ’ എന്നും അർത്ഥം വരും. ‘ഖാതമുനബിയ്യിൻ’ എന്ന വാക്കിന് ‘നബിമാരുടെ മുദ്ര എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യാമെങ്കിൽതന്നെ, അതിന്റെ വിവക്ഷ ‘നബിമാരിൽ അവസാനത്തെ ആൾ’ എന്ന് മാത്രമാകുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ സീൽവെച്ച് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അതിൽ എനി ഒന്നും ഏറ്റുവാനോ, കുറക്കുവാനോ നിവൃത്തിയില്ലാതാക്കി എന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യം.

خاتم എന്ന പദത്തിന്റെ ‘സീൽ- അല്ലെങ്കിൽ- മുദ്ര’ എന്ന അർത്ഥത്തെ ചൂഷണം ചെയ്തും, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തും വരുന്ന ഒരു കക്ഷി അടുത്ത കാലത്ത് നമ്മുടെ നാടുകളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ‘ഖാദിയാനികൾ’ എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ‘അഹ്മദിയ്യാ’ സമുദായക്കാരാണിത്. മുഹമ്മദ് നബി തിരുമേനി ﷺ അന്ത്യപ്രവാചകനാണെന്ന് സമ്മതിച്ചാൽ, അവരുടെ നേതാവും നബിത്വവാദിയുമായ മീർസാഗുലാം അഹ്മദ് ഖാദിയാനിക്ക് നബിത്വം കല്പിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ലല്ലോ; ഇതാണിതിന് കാരണം. ആകയാൽ, النبين خاتم എന്ന വാക്കിന് ‘നബിമാരുടെ സീൽ’ എന്ന് വാക്കർത്ഥം കൊടുക്കുകയും, നബിമാരിൽവെച്ച് ശ്രേഷ്ഠൻ എന്ന് അതിന് വിവക്ഷ നൽകുകയുമാണ് ഇവരുടെ പതിവ്. കൂർആനിൽ നിന്നോ, ഹദീഥിൽ നിന്നോ, പ്രധാന അറബി നിലങ്ങളിൽനിന്നോ ഇവർക്ക് തെളിവുകൾ ഉദ്ധരിക്കാനല്ല. എല്ലാം നേരെമറിച്ചാണുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും അറബി ഗ്രന്ഥങ്ങളിലോ മറ്റോ തങ്ങളുടെ വാദത്തിന് അനുകൂലമാക്കി ചിത്രീകരിക്കുവാൻ സാധിച്ചേക്കുന്ന വല്ല പ്രയോഗങ്ങളും കണ്ടാൽ, അവർ അത് പൊക്കിക്കൊട്ടുന്നത് കാണാം. സ്ഥലദൈർഘ്യത്തെ ഓർത്തു ഇവിടെ കൂടുതൽ വിസ്തരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. മുഹമ്മദ് തിരുമേനി ﷺ യുടെശേഷം ഒരു നബിയോ റസൂലോ വരാമെന്നുള്ള വാദം ഇസ്ലാമിന്റെ മൗലികസിദ്ധാന്തത്തിന് കടകവിരുദ്ധമായതും, മുസ്ലിം സമുദായത്തിന്റെ ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായത്തിനും തീരുമാനത്തിനും എതിരായതും ആണെന്ന് പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണല്ലോ. എങ്കിലും സാധാരണക്കാരുടെ ഓർമ്മക്ക്വേണ്ടി ഈ വ്യാജവാദത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരം വ്യക്തമാക്കുന്ന അൽപം ചില സംഗതികൾ മാത്രം ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം:-

1) മനുഷ്യൻ ബുദ്ധിപരമായ പക്ഷത പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആദ്യ കാലങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകമതമായ ഇസ്ലാം അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ രൂപത്തിൽ നബി ﷺ ക്ക് മുസ് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അറിയപ്പെട്ടിടത്തോളം, ശരീഅത്തും (ഇസ്ലാമിക നിയമസംഹിതയും) വേദഗ്രന്ഥവുമെന്നനിലക്ക് മനുഷ്യസമുദായത്തിൽ അല്ലാഹുവിനാൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ ഗ്രന്ഥം തൗറാത്താകുന്നു. അതാകട്ടെ, ഇസ്റാഇൽ സമുദായത്തിലേക്ക് റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മൂസാ നബി (അ)യുടെ കൈക്ക് അവർക്ക്വേണ്ടി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. മുഹമ്മദ് നബി ﷺ തിരുമേനി മനുഷ്യ ലോകത്തിനാകമാനമുള്ള ദൈവദൂതനാകകൊണ്ടും, തിരുമേനിയുടെ നിയോഗമായപ്പോഴേക്കും മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ബുദ്ധിപരമായ വളർച്ച

പൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചതുകൊണ്ടും തിരുമേനിക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥം- കൂർആൻ- ഇസ്ലാമിന്റെ പരിപൂർണ്ണവും സർവ്വജനീനവുമായ വേദഗ്രന്ഥമായിത്തീർന്നു. ആ ഗ്രന്ഥം യാതൊരു മാറ്റത്തിരുത്തലും കൂടാതെ ലോകാവസാനം വരെ നിലനിൽക്കുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു ഉറപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ, എനി ഒരു പ്രവാചകന്റെയോ റസൂലിന്റെയോ വരവിനാകട്ടെ, വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അവതരണത്തിനാകട്ടെ ആവശ്യമില്ല. നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ വിധോഗത്തിന് അൽപം മുമ്പ് മനുഷ്യസമുദായത്തോടാകമാനം യാത്ര പറഞ്ഞ ഒരു മഹാസമ്മേളനമാണല്ലോ 'ഹജ്ജത്തുൽവിദാ' (حجة الوداع). ഈ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ച് തിരുമേനിക്ക് അവതരിച്ച കൂർആൻ വചനം ഈ പരമാർത്ഥം സ്വീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا - المائدة: 4** (ഇന്ന് നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതം ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കിത്തരുകയും, എന്റെ അനുഗ്രഹം നിങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണമാക്കുകയും, നിങ്ങൾക്ക് ഇസ്ലാമിനെ മതമായി ഞാൻ തുപ്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (മാഇദ: 4.) വിശുദ്ധ കൂർആന്റെ സംരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക: **الحجر: 9** - **إِنَّا نَحْنُ الذِّكْرُ وَإِنَّا لَهُ الْخَافِضُونَ** നാം തന്നെയാണ് പ്രമാണത്തെ- കൂർആനെ- അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. നാം തന്നെ അതിനെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവരുമാകുന്നു. (ഹിജർ: 9)

2) ആദ്യകാലത്ത് മനുഷ്യൻ ബുദ്ധിപരമായ പക്ഷത പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നപോലെ തന്നെ വാർത്താവിതരണം, ഗതാഗതസൗകര്യം, അന്വേഷണ സമ്പർക്കം ആദിയായ നാഗരിക തുറകളിലും മുൻസമുദായങ്ങൾ വളരെ പിന്നിലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് നബി തിരുമേനി ﷺ ക്ക് മുമ്പ് ഭൂലോകത്ത് നിയുക്തരായ എല്ലാ നബിമാരും ചില പ്രത്യേക സമുദായങ്ങളിലേക്ക് മാത്രം നിയുക്തരായി. നബി തിരുമേനി ﷺ യാകട്ടെ, കാലദേശവ്യത്യാസമില്ലാതെ, ലോകാവസാനം വരേക്കുമുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി നിയുക്തനായ റസൂലും. അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്ന ദൈവിക നിയമസംഹിത സകല ജനങ്ങൾക്കും ബാധകമായതാകുന്നു. ഇക്കാരണത്താലും എനി ഒരു പ്രവാചകന്റെയോ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെയോ ആവശ്യം ലോകത്തിന് അവശേഷിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

1. പറയുക: ഹേ, മനുഷ്യരേ! ഞാൻ നിങ്ങൾ എല്ലാവരിലേക്കുമുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലായി അയക്കുന്നു. (അഅ്റാഫ്: 158.)

2. മനുഷ്യർക്ക് ആകമാനം സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും താക്കീത് നൽകുന്നവനും ആയിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ, മനുഷ്യരിൽ അധികമായും അറിയുന്നില്ല. (സബ് 28.) ജാബിർ (റ) നിവേദനം ചെയ്തതും, ബുഖാറീ (റ)യും മുസ്ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ചതുമായ ഒരു നബിവചനവും ഈ വസ്തുത തന്നെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇതര നബിമാർക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അഞ്ച് പ്രത്യേകതകൾ വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ തിരുമേനി പറയുന്നു: **وكان النبي يبعث إلى قومه خاصة وبعثت إلى الناس عامة** (ഒരു നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലേക്ക് മാത്രമായിരുന്നു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഞാൻ മനുഷ്യരിലേക്ക് പൊതുവായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.)

3. നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ നിയോഗം ജനസമുദായത്തിന് ആകമാനമാണെന്നതും, വിശുദ്ധ കൂർആൻ ഇസ്ലാമിന്റെ പരിപൂർണ്ണ നിയമസംഹിതയാണെന്നതും ശരി

തന്നെ, എന്നാലും ഇടക്കാലത്ത് സമുദായത്തെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ നബിമാർ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ആവശ്യമല്ലേ? എന്നാണ് പുത്തൻ നബിത്വവാദികളുടെ ഒരു ന്യായം. കേവലം സാധാരണക്കാരായ പൊതുജനങ്ങൾ ഈ ന്യായം ശരിയാണെന്ന് കരുതുകയും ചെയ്തേക്കാം. എന്നാൽ, പ്രത്യേക വേദഗ്രന്ഥമോ നിയമസംഹിതയോ ഇല്ലാത്ത നബിമാരുടെ ചുമതല തങ്ങൾക്കുമുമ്പ് നിലവിലുള്ള ദൈവികനിർദ്ദേശങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ സ്ഥാനപദവിലേറ്റിരിക്കുമെന്നുമാത്രം. കൂർആന്റെ അനുയായികളാകട്ടെ, പ്രവാചകത്വപദവി ഇല്ലാത്തതെന്ന ഈ കൃത്യം ലോകാവസാനം വരെ നിലനിറുത്തിപ്പോരുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാകുന്നു. ആ നിലക്കും പ്രവാചകന്റെ ആവശ്യം എനി അവശേഷിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

1. നന്മയിലേക്ക് ചെല്ലണമെന്നു പറയുന്ന **وَالَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى تَحْقِيقِ الْإِيمَانِ** എന്നു പറയുന്ന ആളുകളെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമൂഹം. അങ്ങിനിൽ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. (അല്ലാഹു റാൻ: 104.)^{൮൧} **وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ** - التوبة: ൧൧

2. സത്യവിശ്വാസികളായ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ചിലർ ചിലരുടെ -അന്യോന്യം- കാര്യകർത്താക്കളാകുന്നു. അവർ സൽക്കാര്യംകൊണ്ട് കൽപിക്കുകയും, നിഷിദ്ധമായതിനെ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (തൌബഃ 71.)

വിമതസ്ഥർക്ക് മതപ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതും, അന്യോന്യം ഉപദേശിക്കുന്നതും മുസ്‌ലിംകളുടെ കടമയും കർത്തവ്യവുമാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന നിരവധി ക്യാർഷൻ വചനങ്ങളും നബി വചനങ്ങളും ഉണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. പണ്ഡിതൻമാരിലാണ് ഈ ചുമതല പ്രധാനമായും നിലകൊള്ളുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരു ഹദീസിൽ... **وان العلماء ورثة الأنبياء** (പണ്ഡിതൻമാർ നബിമാരുടെ അനന്തരാവകാശികളാണ്) എന്ന് നബി ﷺ അരുളിച്ചെയ്തതും. (അബൂദാവൂദ്; തിർമദീ.)

4. ലോകത്ത് എന്ത് മാറ്റങ്ങൾ തന്നെ സംഭവിച്ചാലും, ക്യാർആൻ അതിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിന് ഭംഗം വരാതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. മനുഷ്യസമുദായം എത്ര ദുഷിച്ചാലും അവരിൽ അൽപം ചിലരെങ്കിലും സത്യത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നവരായും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായും ലോകാവസാനംവരെ അവശേഷിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. മാത്രമല്ല, ഇതൊരു യാഥാർത്ഥ്യം തന്നെയാണെന്ന് നബി ﷺ പ്രവചനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവിടുന്ന് പറയുന്നു:- **ذلك - متفق عليه لا يزال من أمتي أمة قائمة بأمر الله لا يضرهم من خذلهم ولا من خالفهم حتى يأتي أمر الله** (എന്റെ സമുദായത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന അനുസരിച്ച് നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു സമൂഹം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും. അവരെ കൈവെടിയുന്നവരാകട്ടെ, അവരോട് ഭിന്നിച്ചു നിൽക്കുന്നവരാകട്ടെ- ആരും തന്നെ- അവർക്ക് ഉപദ്രവം വരുത്തുകയില്ല. അങ്ങനെ, അവർ അതേ നിലയിലിരിക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന (ലോകാവസാനം) വന്നെത്തും. (ബു: മു.)

5. മേൽപറഞ്ഞതെല്ലാം ശരി, എന്നാലും ഒരു പ്രവാചകൻ എന്തുകൊണ്ട് വന്നുകൂടാ? എന്നാണ് എനി ചോദിക്കുവാനുള്ളത്. ഇതിന് ഏറ്റവും വ്യക്തവും, പ്രധാനവുമായ മറുപടി, നബി തിരുമേനി ﷺ നബിമാരിൽ അവസാനത്തെ ആളാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന നമ്മുടെ

ഈ ആയത്തുതന്നെയാണ്. പക്ഷേ, മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പ്രകാരം, അതിന്റെ അർത്ഥവിവക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പുതിയ കൃത്രിമ നബിമാരുടെ അനുയായികൾ പല ദുർവ്യാപ്തങ്ങളും നടത്തിയിരിക്കയാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇവരുടെ ദുർവ്യാപ്തങ്ങളെ തികച്ചും നിരർത്ഥമാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന ചില സംഗതികൾ കൂടി ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

1 -ാമതായി: ഈ ആയത്തിലെ خاتم النبیین എന്ന വാക്കിന് നബി തിരുമേനി നൽകുന്ന അർത്ഥം എന്താണെന്ന് നോക്കാം. തിരുമേനിയായല്ലോ കൂർആൻ ജനങ്ങൾക്ക് പ്രബോധനം ചെയ്തതും, വിവരിച്ചുതന്നതും. അപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിനാണ് ഏത് നിലക്കും മുൻഗണന നൽകേണ്ടത്. 2 -ാമതായി: പ്രധാന അറബിനിഘണ്ടുക്കളും പണ്ഡിതന്മാരും അതിന് നൽകിയ അർത്ഥം എന്താണെന്നും 3 -ാമതായി നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ കാലത്തും, അതിനുശേഷവും പുതിയ നബിത്വവാദത്തെക്കുറിച്ച് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന നിലപാട് എന്താണെന്നും പരിശോധിച്ചുനോക്കാം. ഈ വിഷയകമായി പ്രധാന ഹദീഥ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഹദീഥുകൾ ഏതാനും ഉദ്ധരിക്കുന്ന പക്ഷം അത് വളരെയധികം ദീർഘിച്ചുപോകും. പല സ്വഹാബികൾ വഴിയായും, പല വാചകങ്ങളിലായും വന്നിട്ടുള്ള പ്രസിദ്ധമായ നിരവധി ഹദീഥുകളിൽ രണ്ടെണ്ണം മാത്രം ഉദാഹരണത്തിന് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:

1) നബി ﷺ പ്രസ്താവിച്ചതായി ജാബിർ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീഥിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: എന്റെയും മറ്റ് നബിമാരുടെയും ഉപമ, ഒരു പുരുഷന്റേതുപോലെയാണ്; അയാൾ ഒരു വീട് നിർമിച്ചു. ഒരു ഇഷ്ടിക്കല്ലിന്റെ സ്ഥാനം ഒഴിച്ച് മറ്റൊരാൾ അയാൾ പൂർത്തിയാക്കുകയും ഭാഗിയാക്കി നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ, അതിൽ പ്രവേശിച്ച അത് നോക്കുന്നവരെല്ലാവരും പറയുകയായി: 'ഈ ഒരു കല്ലിന്റെ സ്ഥാനം ഒഴിച്ച് മറ്റുള്ളതെല്ലാം എന്തൊരു ഭംഗി ! എന്നാൽ ഈ കല്ലിന്റെ സ്ഥാനം ഞാനാകുന്നു. പ്രവാചകന്മാർ എന്നെക്കൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (فانا موضع اللبنة ختم بي الأنبياء) ഈ ഹദീഥ് ഇമാം ബുഖാരി, മുസ്ലിം (റ) തുടങ്ങിയ പല മഹാൻമാരും ഉദ്ധരിച്ചതാകുന്നു. ഇവിടെയും ഇതുപോലുള്ള മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിലും ختم എന്ന ക്രിയക്ക് 'സീൽ വെക്കപ്പെട്ട്' എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്താൽപോലും 'അവസാനിപ്പിക്കപ്പെട്ടു'വെന്നല്ലാതെ അതിന് വിവക്ഷ നൽകുവാൻ സാധ്യമാവുകയില്ല. 'എന്നെക്കൊണ്ട് നബിമാർക്ക് ശ്രേഷ്ഠത നൽകപ്പെട്ടുവെന്നാണ്' ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്ന് അറബി അറിയാവുന്ന ഒരു 'അഹ്മദി'ക്ക് പോലും പറയുവാൻ പറ്റുകയില്ല.

2) അലിയ് (റ)നോട് നബി ﷺ പറയുകയുണ്ടായി: എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നീ, മൂസാ നബിയെ സംബന്ധിച്ച് ഹാറൂന്റെ പദവിയിലാകുന്നു. പക്ഷേ, എന്റെശേഷം ഒരു നബിയും ഇല്ല. (إلا إنه لا نبي بعدي) ഈ ഹദീഥും ബുഖാരിയും, മുസ്ലിം (റ) ഉദ്ധരിച്ചതാണ്.

അറബിഭാഷാ നിഘണ്ടുക്കളിൽ പ്രസിദ്ധവും പ്രധാനവുമായ എല്ലാ നിഘണ്ടുക്കളിലും കാണാവുന്ന ചില വാക്കുകളാണ് ഇവ: (١) ختم القوم آخرهم (٢) ختم القوم وخاتمهم وآخرهم (٣) ، ختم الشيء بلغ آخره അതായത്:

1) ജനങ്ങളുടെ 'ചൊത്തം' എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അവരിൽ അവസാനത്തെ ആൾ എന്നാകുന്നു.

2) ജനങ്ങളുടെ 'ഖിത്താമും', 'ഖാത്തമും', 'ഖാത്തിമും' എല്ലാം തന്നെ അവരിൽ അവസാനത്തെവനാകുന്നു.

3) ഒരു കാര്യം 'ചെത്ത് ചെത്ത്' എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ അന്ത്യത്തിലേത്തി എന്നർത്ഥം. കൂടുതൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടതില്ല.

മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ തിരുമേനി ﷺ-ക്ക് ശേഷം ഒരു പുതിയ നബി വരികയില്ലെന്നും, വിശുദ്ധ കൂർആനും നബിവാക്യങ്ങളും അക്കാര്യം തുറന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമുള്ള തീർപ്പ് ഇസ്ലാമികവൃത്തത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരാൾക്കും പക്ഷാന്തരമില്ല. ഇത് ഇസ്ലാമിലെ ഒരു മൗലികസിദ്ധാന്തമായി മുസ്ലിംകൾ അംഗീകരിക്കുകയും, ഇതിനെതിരായ വിശ്വാസം അനിസ്ലാമികവും, ഇതിനെതിരായ വാദം ഇസ്ലാമിൽ നിന്നുള്ള വ്യതിയാനവുമായി അവർ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വഹാബികളുടെ കാലത്തും, അവരുടെ കാലശേഷവും മാത്രമല്ല, നബി തിരുമേനി ﷺ-യുടെ കാലത്തും, ചില പ്രവാചകത്വവാദികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വാദത്തെക്കുറിച്ച് പരിശോധിക്കുകയോ തെളിവുകൾ അന്വേഷിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ നബി ﷺ-യോ ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട മുസ്ലിംഭരണകർത്താക്കളിൽ ആരെങ്കിലുമോ മുതിർന്നിട്ടില്ല. നേരെ മറിച്ച് ഇസ്ലാമിക ഭരണകൂടം അവർ കള്ളവാദികളാണെന്ന് വിധിക്കുകയും, യുദ്ധമോ വധമോ നടത്തുകയുമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഇസ്ലാം ചരിത്രം വായിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം അറിയാവുന്ന വസ്തുതയാണിത്. നബി ﷺ-ക്കുശേഷം ഒരാൾ, താൻ പ്രവാചകനാണെന്ന് വാദിക്കുമ്പോൾ അതിന് തെളിവുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കുന്നത് പോലും സത്യവിശ്വാസത്തിൽനിന്നുള്ള വ്യതിയാനമായിട്ടാണ് ചില മഹാൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പ്രവാചകസമാപ്തി (ختم النبوة) യെക്കുറിച്ച് പല പണ്ഡിതന്മാരും പ്രത്യേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾതന്നെ രചിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിവരം അത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ചുരുക്കത്തിൽ, മുഹമ്മദ് നബി ﷺ-ക്ക് ശേഷം അല്ലാഹുവിൽനിന്ന വഹ്യ് ലഭിക്കുകയും പ്രവാചകത്വ സ്ഥാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രവാചകനും ഈ ലോകത്ത് എനി വരുവാനില്ല. ഉണ്ടെന്ന് എപ്പോഴെങ്കിലും ആരെങ്കിലും വാദിക്കുന്നപക്ഷം അവർക്ക് സിദ്ധിക്കുന്ന വഹ്യ്യം, പ്രവാചകത്വവും, സഹായവും എല്ലാംതന്നെ പിശാചിൽനിന്നുള്ളതായിരിക്കും. الشعراء - هل أنبئكم على من تنزل الشياطين تنزل على كل أفك أثيم - (നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ വർത്തമാനം അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ, ആരുടെമേലിലാണ് പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങുന്നതെന്ന്? മഹാവ്യാജനും, ദുഷ്ടനുമായ എല്ലാവരുടെയും മേലത്രെ അവർ ഇറങ്ങുന്നത്. (സു: ശുഅറാഖ്: 221, 222) അതുകൊണ്ട് പുതിയൊരു നബിത്വവാദം ഉന്നയിക്കുന്നവരോട് നമുക്ക് പറയാം. لكم دينكم ولي دين (നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതം. എനിക്ക് എന്റെ മതം.)

വിഭാഗം - 6

﴿41﴾ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുവിൻ, ധാരാളം സ്മരണ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا

كَثِيرًا

﴿42﴾ കാലത്തും, വൈകുന്നേരവും അവൻ 'തസ്ബീഹ്' [പരിശുദ്ധിയുടെ കീർത്തനം] ചെയ്തുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

﴿41﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ اللَّهُ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുവിൻ, ഓർമ്മിക്കുവിൻ **ذِكْرًا كَثِيرًا** ധാരാളമായ സ്മരണ, അധികമായ ഓർമ്മ ﴿42﴾ **وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً** നിങ്ങൾ അവന് തസ്ബീഹ് (പരിശുദ്ധിയുടെ കീർത്തനം) ചെയ്യുകയും വേണം രാവിലെ **وَأَصِيلًا** വൈകുന്നേരവും

സ്മരിക്കുക, ഓർമ്മിക്കുക, പറയുക, കീർത്തനം ചെയ്യുക, പ്രഖ്യാപിക്കുക എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥങ്ങൾ വരാവുന്ന വാക്കാണ് **ذَكَرَ** (ദിക്ർ). മനസാ, വാചാ, കർമ്മണാ അല്ലാഹുവിനെ കുറിച്ചുള്ള ബോധമാണ് സാക്ഷാൽ ദിക്ർ. ഹാദ്, തസ്ബീഹ്, ദുആ, നമസ്കാരം, തക്ബീർ, തഹ്ലീൽ, ധ്യാനം മുതലായവമൂലമാണത് പ്രകടിപ്പിക്കുക. അതുകൊണ്ട് സാധാരണമായി ദിക്ർ എന്ന് പറയുന്നത് ഇവയെക്കുറിച്ചാണ്. ദിക്റിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് തസ്ബീഹും, നമസ്കാരവും. (സൂ: റൂം 18 ന്റെയും സൂ: അൻകബൂത്ത് 45 ന്റെയും വിവരണത്തിൽ വായിച്ചത് ഇവിടെയും ഓർക്കുക.) അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം സ്മരിക്കുകയും, അവന്റെ സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതിനുള്ള ഒരു കാരണമെന്നോണം അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿43﴾ നിങ്ങളുടെ മേൽ അനുഗ്രഹം നേരുന്നവനത്ര അവൻ [അല്ലാഹു]; അവന്റെ മലക്കുകളും തന്നെ (അനുഗ്രഹം നേരുന്നു); -നിങ്ങളെ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രകാശത്തിലേക്ക് വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി. അവൻ സത്യവിശ്വാസികളിൽ വളരെ കരുണയുള്ളവനാണ് താനും.

﴿44﴾ അവർ അവനെ കാണുന്ന ദിവസം അവർക്കുള്ള ഉപചാരം, 'സലാം' എന്ന് (സമാധാനസന്ദേശം) ആയിരിക്കും. അവർക്ക് മാന്യമായ പ്രതിഫലം അവൻ ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ
لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ
لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا

﴿43﴾ അവൻ **الَّذِي يُصَلِّي** സ്വലാത്ത് (അനുഗ്രഹം) നേരുന്നവനാണ് **عَلَيْكُمْ** നിങ്ങളുടെമേൽ **وَمَلَائِكَتُهُ** അവന്റെ മലക്കുകളും **لِيُخْرِجَكُمْ** നിങ്ങളെ അവൻ പുറത്ത് കൊണ്ടുവരുവാൻവേണ്ടി **مِنَ الظُّلُمَاتِ** അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്ന് **إِلَى النُّورِ** പ്രകാശത്തിലേക്ക് **وَكَانَ** അവൻ ആകുന്നു **بِالْمُؤْمِنِينَ** സത്യവിശ്വാസികളിൽ **رَحِيمًا** വളരെ കരുണയുള്ളവൻ **﴿44﴾ تَحِيَّتُهُمْ** അവരുടെ ഉപചാരം, അഭിവാദ്യം **يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ** അവരവനെ കാണുന്ന ദിവസം **أَجْرًا كَرِيمًا** സലാമാണ് **وَأَعَدَّ لَهُمْ** അവർക്ക് അവൻ ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു മാന്യമായ പ്രതിഫലം

صَلَاة എന്ന വാക്കിനാണ് അനുഗ്രഹം നേരുക എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. (സ്വലാത്ത്) എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുള്ള ക്രിയാരൂപമത്രെ അത്. 'പ്രാർത്ഥന, അനുഗ്രഹം, കാരുണ്യം' എന്നൊക്കെയാണതിന്റെ അർത്ഥം. അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യവും നൽകുന്നു. മലക്കുകൾക്കിടയിൽ അവരുടെ ഗുണഗണങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. 'അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം നേരുന്നു' ('സ്വലാത്ത് ചെയ്യുന്നു') എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്. മലക്കുകൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഗുണത്തിന്വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, അവർക്ക് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നതായി സൂറത്തുൽ മുഅ്മിൻ (ഗാഫിർ) 7, 8, 9 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലക്കുകൾ അനുഗ്രഹം നേരുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇതത്രെ. അങ്ങനെ, അസത്യം, ദുർമാർഗ്ഗം, അജ്ഞത, ദുർഭാഗ്യം ആദിയായ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വിമുക്തി ലഭിക്കുവാനും, സന്മാർഗ്ഗത്തിന്റെയും സൽഭാഗ്യത്തിന്റെയും വെളിച്ചത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുവാനും അല്ലാഹുവിന്റെയും മലക്കുകളുടെയും 'സ്വലാത്ത്' അവർക്ക് സഹായകമായിത്തീരുന്നു.

സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് സലാം ലഭിക്കുന്നു. (സു: യാസീൻ 58) മരണവേളയിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ മലക്കുകൾ ചെന്നു സലാം പറയുകയും, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (സു: നഹ്ൽ 32) സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ കാവൽക്കാരായ മലക്കുകൾ അവർക്ക് സലാം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്യും. (സു: സൂമർ 73) 'സലാം! സലാം!!' എന്നിങ്ങനെയല്ലാതെ, വ്യർത്ഥമായതോ, പാപകരമായതോ ആയ ഒന്നുംതന്നെ അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽവെച്ച് കേൾക്കുകയില്ല. (സു: വാക്വീഅ: 25, 26) സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ ഉപചാരവാക്യം സലാമായിരിക്കും. (സു: യൂനുസ് 10.) ചുരുക്കത്തിൽ, എവിടെയും, ആരിൽനിന്നും, അവർക്ക് സലാമിന്റെ- ശാന്തിയുടെ -സമാധാനത്തിന്റെ- രക്ഷയുടെ- അഭിവാദ്യമാണ് സിദ്ധിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, 'സത്യവിശ്വാസികളേ' എന്ന് സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈ രണ്ട് വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച പ്രസ്താവനകൾ ഓരോന്നും ഓരോ സത്യവിശ്വാസിക്കും എത്രമേൽ ആവേശകരമാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! നബി തിരുമേനി ﷺ നമസ്കാരാനന്തരം, സാധാരണ ദുആ ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ നാമും ദുആ ചെയ്യുക: اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ (അല്ലാഹുവേ, നീയാണ് സലാം നിന്റെ പക്കൽനിന്നാണ് സലാം.) അല്ലാഹുവേ, നീ ഞങ്ങൾക്ക് അനുഗ്രഹവും, അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് മോചനവും, നിത്യശാന്തിയും നൽകണേ! آمين

﴿45﴾ ഹേ, നബിയേ! നിശ്ചയമായും നാം നിന്നെ സാക്ഷിയും, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും, താക്കിതുകാരനും ആയിക്കൊണ്ട് അയച്ചിരിക്കുകയാണ്.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا

وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾

﴿46﴾ അല്ലാഹുവിലേക്ക് അവന്റെ ഉത്തരവനുസരിച്ച് ക്ഷണിക്കുന്നവനായും, പ്രകാശം നൽകുന്ന ഒരു വിളക്കായും (നിന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു).

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا

مُنِيرًا ﴿٤٦﴾

﴿47﴾ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് വലുതായഔദാര്യം (അഥവാ അനുഗ്രഹം) ഉണ്ടെന്ന് നീ അവർക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക.

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ هُمْ مِنَ اللَّهِ
فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾

﴿48﴾ അവിശ്വാസികളെയും, കപടവിശ്വാസികളെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അവരുടെ ശല്യത്തെ നീ (അവഗണിച്ചു) വിട്ടേക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനായി അല്ലാഹുതന്നെ മതി!

وَلَا تَطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾

﴿45﴾. يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ഹേ നബിയേ إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം أَرْسَلْنَاكَ നിന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു وَنَذِيرًا സാക്ഷിയായി وَمُبَشِّرًا സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനായും. അല്ലാഹുവിനോട് താക്കീത് നൽകുന്നവനായും ﴿46﴾ وَدَاعِيًا ക്ഷണിക്കുന്ന (വിളിക്കുന്ന)വനായും إِلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിനോട് بِأَذْنِهِ അവന്റെ ഉത്തരവ് (സമ്മത) പ്രകാരം وَسِرَاجًا വിളക്കായും പ്രകാശം (വെളിച്ചം) നൽകുന്ന ﴿47﴾ وَبَشِّرِ നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക السَّامِعِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് أَنَّ هُمْ അവർക്കുണ്ടെന്ന് مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് فَضْلًا അനുഗ്രഹം, ഔദാര്യം كَبِيرًا വലുതായ, മഹത്തായ ﴿48﴾. وَلَا تَطِعِ നീ അനുസരിക്കുകയും അരുത് الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ وَالْمُنَافِقِينَ കപടവിശ്വാസികളെയും وَدَعْ വിട്ടു(തള്ളി)കളയുകയും ചെയ്യുക أَذُنَهُمْ അവരുടെ ശല്യത്തെ, ഉപദ്രവത്തെ, സ്വൈര്യക്കേടിനെ تَوَكَّلْ നീ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ അല്ലാഹു തന്നെ മതി وَكِيلًا ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവൻ, ഭരമേൽക്കുന്നവൻ

നബി തിരുമേനി ﷺ യെ റസൂലായി നിയോഗിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും, തിരുമേനിയുടെ സ്ഥാനപദവികളും കർത്തവ്യങ്ങളും ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

1) സമുദായത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതി വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ അവർ പാലിച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ച് ക്ലിയാമത്തുനാളിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും, ജീവിതത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളിലും അവർക്ക് മാതൃക സാക്ഷ്യം കാണിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ തിരുമേനി 'സാക്ഷി' (شاهد) യാകുന്നു.

2) സജ്ജനങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ഉണ്ടാവാൻനിൽക്കുന്ന പുണ്യഫലങ്ങളെയും, പ്രതിഫലങ്ങളെയും കുറിച്ച് 'സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും' (مبشّر) ആകുന്നു.

3) ദുർജ്ജനങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ഉണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷകളെയും, ഭവിഷ്യത്തുകളെയുംകുറിച്ച് ഭയപ്പെടുന്ന 'താക്കീതുകാരനും' (نذير) ആകുന്നു.

4) അല്ലാഹുവിന്റെ ഉത്തരവും, കൽപ്പനയും, അനുമതിയും അനുസരിച്ച് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്- അഥവാ തൗഹീദിന്റെയും സൻമാർഗത്തിന്റെയും പാതയിലേക്ക്- പ്രബോധനം വഴി ജനങ്ങളെ 'ക്ഷണിക്കുന്നവനും' (داع إلى الله) ആകുന്നു.

5) അജ്ഞാനവും, അസത്യവും, ദുരാചാരവും നിറഞ്ഞു ഇരുട്ടുമുടിയ ലോകത്തിന് ജ്ഞാനത്തിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും, സദാചാരത്തിന്റെയും വെളിച്ചം നൽകുന്നതിന് വേണ്ടി ഹിറാമല ഗുഹയിൽ നിന്ന് ഉദയം ചെയ്ത് ലോകമാകമാനം പ്രഭപരത്തി പ്രകാശിപ്പിച്ചുവന്ന സൂര്യ 'വിളക്കും' (سراج منير) ആകുന്നു.

സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സന്തോഷവാർത്തയും, അല്ലാത്തവർക്ക് ഭയവാർത്തയും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതിനെതിരിൽ അവിശ്വാസികളുടെയും, കപടവിശ്വാസികളുടെയും ചേരിയിൽനിന്ന് വിവിധതരത്തിലുള്ള എതിർപ്പുകളും, ഉപദ്രവങ്ങളും അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. ഇത് അന്നും ഇന്നും എന്നും കാണാവുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥ്യമത്രെ. നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ മുകളിൽ വിവരിച്ച കൃത്യനിർവ്വഹണങ്ങളിൽ ഇവരുടെ ശല്യം മൂലം നേരിടുന്ന വിഘാതങ്ങളെ അവഗണിച്ചു മുന്നോട്ട് പോകുവാനും, എല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചു മനസ്സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും അല്ലാഹു നബി ﷺ യെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ഈ മഹത്തായ ഉപദേശം നബി ﷺ യുടെ ചര്യയെ മാതൃകയാക്കുന്ന എല്ലാ മത പ്രബോധകന്മാരും സദാ ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

അടുത്ത വചനം മുതൽ സംസാരമൂലം മറ്റൊരു വശത്തേക്ക് തിരിയുന്നു. ചില വൈവാഹിക നിയമങ്ങളാണ് അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. നിയമങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യരാൽ വിരചിതമായ സാധാരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന പ്രതിപാദനരീതിയും, കൂർആന്റെ പ്രതിപാദനരീതിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കുക! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿49﴾ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസിനികളായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുകയും, പിന്നീട് അവരെ സ്വർഗ്ഗിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി അവരെ നിങ്ങൾ വിവാഹമോചനം 'തലാക്' ചെയ്തുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ നിങ്ങൾ എണ്ണിക്കണക്കേക്കേണ്ടുന്ന യാതൊരു 'ഇദ്ദയും' നിങ്ങളോട് അവർക്ക് (ബാധ്യത) ഇല്ല. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവർക്ക് 'മുത്അത്ത്' മോചന വിഭവം നൽകുകയും, അവരെ ഭാഗിയായ പിരിച്ചുയക്കൽ പിരിച്ചുയക്കുകയും ചെയ്യണം.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ
الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ
أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ
مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا ۖ فَمَتَّعُوهُنَّ
وَسَرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾

﴿49﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ النِّسَاءَ الَّتِي نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنْ قَبْلُ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيهَا أَنْ تَتَوَدَّعُوا عَلَيْهَا سَرًّا حَرَامًا وَلَكُمْ فِيهَا جُنَاحٌ مِمَّا كَفَرْتُمْ مِنْ قَبْلُ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيهَا أَنْ تَتَوَدَّعُوا عَلَيْهَا سَرًّا حَرَامًا وَلَكُمْ فِيهَا جُنَاحٌ مِمَّا كَفَرْتُمْ مِنْ قَبْلُ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيهَا أَنْ تَتَوَدَّعُوا عَلَيْهَا سَرًّا حَرَامًا

‘സ്പർശിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി’ എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം സംയോഗം ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പ് എന്നാണ്. ഇതേ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ ‘തൊടുക, സമീപിക്കുക, ചൊല്ലുക, മുടുക, വിവാഹം നടത്തുക’ (نكح, تَغَشَّى, اقْبَضَ, قَرَّبَ, مَلَأَ, مَسَسَ) എന്നിങ്ങനെയുള്ള പദപ്രയോഗങ്ങളും കൂർത്തു ഉപയോഗിച്ചുകാണാം. കൂർത്തുന്റെ ഭാഷാമര്യാദകളിൽ ഒന്നാണ് ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ. ഭാര്യയും ഭർത്താവുമായി -വിവാഹമോചനംകൊണ്ടോ, മരണംകൊണ്ടോ വേർപെട്ടശേഷം ഭാര്യക്ക് മറ്റൊരു വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ പാടില്ലാതെ, നിർബന്ധമായും അവൾ കാത്തിരിക്കേണ്ടുന്ന കാലത്തിനാണ് ‘ഇദ്ദ’ (العدة) എന്ന് പറയുന്നത്. ഋതു കാലം എത്താത്തവളും, ഋതുകാലം കഴിഞ്ഞവളും മുമ്പ് മാസവും, ഋതുമതികൾ മുമ്പ് ഋതുകാലവും, ഗർഭിണികൾ പ്രസവം വരെയും, ഭർത്താവ് മരണപ്പെട്ടവൾ നാലുമാസവും പത്ത് ദിവസവും ‘ഇദ്ദ’ ആചരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മുൻവിവാഹത്തിൽ ഗർഭം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കലാണ് ഇദ്ദയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായത്. പിതൃബന്ധത്തിൽ കലർപ്പോ സംശയമോ ഉണ്ടായേക്കുന്നത് ഇസ്ലാമിക ദൃഷ്ടി വമ്പിച്ച ആപത്താണല്ലോ. വിവാഹത്തിന്ശേഷം വധുവരൻമാർ തമ്മിൽ സമീപനം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം വിവാഹമോചനത്തിന്റെ പേരിൽ ഇദ്ദ ആവശ്യമില്ല എന്നാണ് ആയത്തിന്റെ സാരം.

‘നിങ്ങളോട് അവർക്ക് ബാധ്യതയില്ല’ (مَالِكُمْ عَلَيْهِنَ) എന്നും നിങ്ങൾ എണ്ണിക്കണക്കുണ്ടാകുന്ന ഇദ്ദ’ (عِدَّةٌ تَعْتَدُونَهَا) എന്നുമുള്ള പ്രയോഗത്തിൽ ചില സൂചനകളുണ്ട്: സ്ത്രീ ഇദ്ദ ആചരിക്കുന്നത് പുരുഷന്റെ ഒരവകാശം വകവെച്ച് കൊടുക്കലാണ്. ഇത് സ്ത്രീകളുടെ കടമയാണ്. സന്താനത്തിന്റെ വംശബന്ധം പിതാവുമായിട്ടാണുള്ളത്. ഇദ്ദയുടെ കാലം മൊത്തക്കണക്കിൽ പൂർത്തിയാക്കിയാൽ പോരാ, കൃത്യമായിത്തന്നെ പൂർത്തിയാക്കണം എന്നൊക്കെയാണത്.

വിവാഹമോചനം നിമിത്തം ഭർത്താവുമായി വേർപെടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സ്വാഭാവികമായ അസ്ഥസ്ഥ്യത്തിന് ഒരു താൽക്കാലിക ആശ്വാസമെന്ന നിലക്ക് ഭർത്താവ് ഭാര്യക്ക് കൊടുക്കേണ്ടതുള്ള വിഭവത്തിനാണ് ‘മുത്അത്ത’ എന്ന് പറയുന്നത്. ഇത് എത്രയാണെന്ന് നിർണയിക്കപ്പെട്ടില്ല. പരിതഃസ്ഥിതിയനുസരിച്ച് ഇത് കണക്കാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സു: അൽബക്വരയിൽ പറയുന്നു:

وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدْرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ - البقرة: ٢٣٦

സാരം: ‘അവർക്ക് -വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്ക് -നിങ്ങൾ ‘മുത്അത്ത’ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം. കഴിവുള്ളവന് അവന്റെ സാധ്യത അനുസരിച്ചും, തിടുക്കക്കാരുന് അവന്റെ കഴിവനുസരിച്ചും ബാധ്യതയുണ്ട്, ഇതിനെത്തുടർന്നുള്ള (അൽബക്വരയിലെ) ആയത്തിൽ, സ്പർശനത്തിന് മുമ്പ് വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്ത്രീക്ക് ‘മഹർ’ (വിവാഹമൂല്യം) നിർണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ പകുതി കൊടുക്കണമെന്ന് വ്യക്തമാ

ക്കിയിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ഇങ്ങനെ പകുതി 'മഹ്ർ' കൊടുക്കപ്പെടുന്നവർക്ക് 'മുത്അത്ത്' കൊടുക്കൽ നിർബന്ധമില്ലെന്നും ആ ആയത്തുകളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ആകയാൽ, സ്പർശനത്തിനുമുമ്പ് വിവാഹമോചനം നൽകപ്പെടുന്നവർക്ക് 'മുത്അത്ത്' കൊടുക്കണമെന്ന നിർബന്ധം, അവർക്ക് മഹ്ർ നിർണയിക്കപ്പെടാത്തപ്പോഴാണെന്നും, 'മഹ്ർ' നിർണയിക്കപ്പെടാത്തപക്ഷം അവർക്ക് 'മുത്അത്ത്' മാത്രമേ നിർബന്ധമായി കൊടുക്കേണ്ടതുള്ളൂവെന്നും, മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. കൂടുതൽ വിശദീകരണത്തിന് അൽബക്വറഃ 236, 241 ആയത്തുകളുടെ വിവരണം നോക്കുക.

ഭംഗിയായ നിലയിൽ പിരിച്ചുവിടണം (سرحوهن سراحا جميلا) എന്ന് പറഞ്ഞത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. ഭർത്താവിനും ഭാര്യക്കുമിടയിലുള്ള പെരുമാറ്റച്ചട്ടത്തിന്റെ ചുരുക്കം- ക്വർആന്റെ ഭാഷയിൽ إسك بمعروف أو تسريح بإحسان (സദാചാര മര്യാദയനുസരിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ഗുണകരമായ നിലക്ക് പിരിച്ചയക്കുക) എന്നുള്ളതാണ്. ദേഹത്തിലോ, മാനത്തിലോ, സ്വരത്തിലോ, അവകാശത്തിലോ ഒന്നുംതന്നെ യാതൊരു അനീതിയും കൈകടത്തലും വരാതെയായിരിക്കണം ഭാര്യമാരെ പിരിച്ചുവിടുന്നത്.

﴿50﴾ ഹേ, നബിയേ, നീ പ്രതിഫലങ്ങൾ [വിവാഹമുല്യങ്ങൾ] കൊടുത്തിട്ടുള്ളവരായ നിന്റെ ഭാര്യമാരെ നാം നിനക്ക് അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു നിനക്ക് 'ഫൈആ'ക്കി [യുദ്ധത്തിൽ കൈവശം വരുത്തി]ത്തന്നവരിൽ നിന്നും നിന്റെ വലക്കൈ ഉടയ്ക്കാക്കിയിട്ടുള്ളതും [അടിമസ്ത്രീകളെയും], നിന്റെ ഒന്നിച്ചു (രാജ്യം ത്യജിച്ചു) ഹിജ്റഃപോന്നവരായ നിന്റെ പിതൃവൃപുത്രീമാരെയും, അമ്മായികളുടെ പുത്രികളെയും, നിന്റെ അമ്മാമന്റെ പുത്രികളെയും, നിന്റെ ഇളയമ്മ- മുത്തമ്മമാരുടെ പുത്രികളെയും.

സത്യവിശ്വാസിനിയായ ഒരു സ്ത്രീ അവളുടെ സ്വന്തം ദേഹം നബിക്ക് ദാനം നൽകിയെങ്കിൽ, നബി അവളെ വിവാഹം ചെയ്തെടുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം- സത്യവിശ്വാസികൾക്കില്ലാതെ നിനക്ക് മാത്രമായുള്ളതെന്ന നിലക്ക്- അവളെയും (അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു).

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ
الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا
مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ
عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ
عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ
خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ

وَأَمْرًا مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا
لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

നബി ﷺ യുടെ കൂടെ മദീനയിലേക്ക് ഹിജ്രപോന്നവർ. ഈ മൂന്ന് ഇനം സ്ത്രീകളും നബി ﷺ ക്കെന്നപോലെ മറ്റുള്ള സത്യവിശ്വാസികൾക്കും അനുവദനീയം തന്നെയാകുന്നു.

4) സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച സ്ത്രീകളിൽ ആരെങ്കിലും നബി ﷺ ക്ക് തന്റെ ദേഹത്തെ ദാനമാക്കുകയും, നബി ﷺ അവളെ വിവാഹംചെയ്തു സ്വീകരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അത്തരം സ്ത്രീകൾ. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ ഈ ഇനം നബി ﷺ ക്ക് മാത്രം അനുവദനീയമായതും, മറ്റാർക്കും അനുവദിക്കപ്പെടാത്തതുമായതും.

(خالصة لك من دون المؤمنين)

നബി ﷺ യുടെ മിക്ക ഭാര്യമാർക്കും 12 1/2 'ഊകിയഃ' ഖജ്ജി (*) യായിരുന്ന മഹർ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഉമ്മുഹബീബഃ (റ)യുടെ വിവാഹം അബീസീനീയായിൽവെച്ച് നജ്ജാശി (നെഗാശി) രാജാവ് മുഖാന്തരമാണ് ഉണ്ടായത്. നബി ﷺ ക്ക് വേണ്ടി അദ്ദേഹം അവർക്ക് 400 ദീനാർ (പൊൻപണം) മഹർ കൊടുത്തു. സഫിയ്യഃ (റ) , ജുവൈരിയഃ (റ) എന്നിവരുടെ മഹർ അവരെ അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് തിരുമേനി മോചിപ്പിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഈ രണ്ടുപേരും യുദ്ധത്തിൽ ചിരപിടിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു.

'വലക്കെ ഉടമയാക്കിയവർ' എന്ന് പറഞ്ഞത് സ്വന്തം ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള അടിമകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. (ഈ പ്രയോഗത്തെക്കുറിച്ച് സു: മുഅ്മിനുന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണ്. അടിമത്തത്തെ സംബന്ധിച്ച് പല വിവരങ്ങളും സു: മുഹമ്മദിൽ കാണാം. إِنْ شَاءَ اللَّهُ) യുദ്ധത്തിൽവെച്ച് 'ഫൈആയി' ലഭിക്കുന്നവർ- അഥവാ യുദ്ധത്തിൽ ചിരപിടിക്കപ്പെട്ട അധീനത്തിൽ വന്നവർ- എന്ന് അടിമകളെ വിശേഷിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് ഒരാൾക്ക് ദാനമായി ലഭിച്ചതോ, അയാൾ വിലക്ക് വാങ്ങിയതോ ആയ അടിമസ്ത്രീകൾ തീരെ അനുവദനീയമല്ല എന്നുദ്ദേശ്യമാക്കിക്കൂടാത്തതാണ്. കാരണം, ഇങ്ങനെയുള്ള അടിമകളുടെ ഉടമസ്ഥതയും ഇസ്ലാമിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ ദമ്പതിയായിരുന്ന മാരിയഃ (مَارِيَةُ الْقُبْطِيَّة - رَضِيَ) എന്ന മഹതി ഒരു അടിമസ്ത്രീയായിരുന്നുവല്ലോ. ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന മുകാൗകിസ് തിരുമേനിക്ക് അവരെ സമ്മാനമായി അയച്ചുകൊടുത്തതായിരുന്നു. ഇവരിലാണ് തിരുമേനിയുടെ പുത്രൻ ഇബ്റാഹീം ജനിച്ചതും. ഈ സുറത്ത് അവതരിച്ചതിന് ശേഷമായിരുന്നു അത്. അപ്പോൾ, 'അല്ലാഹു നിനക്ക്

ഫൈആക്കിത്തന്നിട്ടുള്ള' (مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചത് അടിമകളുടെ ഉത്ഭവത്തെയും, അടിമകളിൽവെച്ച് കൂടുതൽ ഉത്തമമായ വകുപ്പിനെയും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. നബി ﷺ ക്ക് സത്യവിശ്വാസികൾക്കും 'ഫൈഓ' അനുവദനീയമാക്കിയത് അല്ലാഹു അവർക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്ത ഒരു അനുഗ്രഹമാണെന്ന സൂചനയും അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന സ്വത്തുക്കൾ (الْغَنِيمَةُ) മുമ്പുള്ള നബിമാർക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്നും, അത് നബി ﷺ ക്ക് സിദ്ധിച്ച പ്രത്യേകതകളിൽ ഒന്നാണെന്നും തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചതായി പ്രധാന ഹദീഥ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം കാണാവുന്നതാണ്.

ചില മതസ്ഥർ വളരെ അകന്ന കുടുംബബന്ധം പോലുമുള്ള സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യാറില്ല. മറ്റ് ചില മതസ്ഥർ സഹോദരസഹോദരിമാരുടെ മക്കളെപ്പോലും വിവാഹം നടത്താറുണ്ട്. ഇസ്ലാമാകട്ടെ, രണ്ടിനുമിടയിൽ ഒരു മധ്യനില അംഗീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മാതാപിതാക്കളുടെ നേരെ സഹോദരസഹോദരിമാരെ അന്യോന്യം വിവാഹബന്ധം പാടില്ലാത്ത

(*) ഊകിയഃ (أُوقِيَّة)ക്ക് 40 ദിർഹം (വെള്ളിപ്പണം) ആകുന്നു.

അടുത്ത ബന്ധുക്കളായും, അവരുടെ മക്കളായും, അവരെക്കാൾ അകന്നവരെയും പരസ്പരം വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടാവുന്ന കുടുംബങ്ങളായും ഇസ്‌ലാം ഗണിക്കുന്നു. 'നിന്റെ പിതൃ വ്യന്യേയും അമ്മായികളുടെയും, അമ്മാവന്യേയും ഇളയമ്മ-മുത്തമ്മമാരുടെയും പുത്രിമാരെയും' എന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞത് ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാക്കിയതാകുന്നു.

ഇവരെക്കുറിച്ച് 'നിന്റെ ഒന്നിച്ച് ഹിജ്റ പോന്നവരായ (الآتي هاجر ن معك)' എന്നും വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഈ ഇനങ്ങളിൽ അന്ന് മദീനയിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു്യിൽ നിന്നുള്ള ഹിജ്റയിൽ പങ്കെടുത്തവരായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, അക്കാലത്ത് ശിർക്കിന്റെ നാടുകളിൽ (دار الشرك) നിന്ന് ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചവർ ഇസ്‌ലാമിന്റെ നാട്ടിൽ (دار الاسلام) ലേക്ക് ഹിജ്റ പോരേണ്ടതും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ നിലക്ക് ഇസ്‌ലാമിന് വേണ്ടി കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും ത്യാഗങ്ങളും സഹിച്ചുവരുന്ന ആ സ്ത്രീകൾക്ക് മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ മുൻഗണന നൽകേണ്ടതുമാണ്. ഈ വിശേഷണംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഇതൊക്കെയാണ്. അല്ലാതെ, ഹിജ്റ പോരാത്തവരെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്ന് വിരോധിക്കുകയല്ല ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഇസ്‌ലാമിന് വിജയം കൈവന്നതിന് ശേഷം അടിയന്തിരഘട്ടം നേരിട്ടാലല്ലാതെ- ഹിജ്റയില്ല (لا هجرة بعد الفتح) എന്നുള്ളതും സ്മരണീയമാകുന്നു. പക്ഷേ, നബി ﷺ യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഹിജ്റയിൽ പങ്കുള്ള കുടുംബങ്ങളെ മാത്രമേ വിവാഹം കഴിക്കാവൂ എന്നും വരാവുന്നതാണ്. (كما في البيضاوى وغيره)

അവസാനത്തെ ഇനം സ്ത്രീകളെ നബി ﷺ ക്ക് പ്രത്യേകമായി അല്ലാഹു അനുവദിച്ചു കൊടുത്തതാണെന്ന് അല്ലാഹുതന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീ തനിക്ക് മഹ്റിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്നും, തന്റെ ദേഹം ദാനമായിത്തരുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞാൽ, അവളെ ആ നിലക്ക് ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കുവാൻ ഒരു മുസ്‌ലിമിനും പാടുള്ളതല്ല. അങ്ങനെയുള്ള വിവാഹബന്ധം ഇസ്‌ലാമിക ദൃഷ്ടിയിൽ സാധ്യവുമല്ല. ആദ്യത്തെ മൂന്ന് ഇനം സ്ത്രീകളെ കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ-

നബി ﷺ യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട്- 'നിന്റെ' എന്നും 'നിനക്ക്' എന്നുമായിരുന്നു പ്രയോഗം. ഈ ഇനത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ഗൈലിയിൽ അല്ലാഹു മാറ്റം വരുത്തിയത് നോക്കുക. 'നബിക്ക് അവളുടെ ദേഹം ദാനം നൽകിയെങ്കിൽ' എന്നും, 'നബി ﷺ അവളെ വിവാഹം ചെയ്തു സ്വീകരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ' എന്നും (إن وهبت نفسها للنبي - إن أراد النبي أن يستنكحها) ആണല്ലോ ഇവിടത്തെ വാചകം. മുൻഗൈലിയനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ 'നീ' എന്നും 'നിനക്ക്' എന്നും പറയേണ്ടതായിരുന്നു. നബി ﷺ ഒരു പ്രവാചകനെന്ന നിലക്കും- താഴെ വരുന്ന ആയത്തുകളിൽ നിന്നും ആഇശ: (റ)യുടെ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നതുപോലെ- തിരുമേനിക്ക് അല്ലാഹു കൊടുത്തതുള്ള പ്രത്യേകതകളിൽ ഒന്നെന്നനിലക്കുമാണ് ഈ അനുവാദം എന്നത്രെ ഈ പ്രയോഗം കാണിക്കുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നബി അവരുടെ സ്വന്തം ദേഹത്തെക്കാൾ ബന്ധപ്പെട്ടവനാണ് (النبي أولى بالمؤمنين من أنفسهم) എന്നുള്ള 6-ാം വചനം ഇവിടെ അനുസ്മരണീയമാണ്. നബി ﷺ യുടെ ഭാര്യയായി ജീവിക്കുവാൻ- സ്വന്തം അവകാശങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട്- ഒരു സ്ത്രീ ആവേശവും അപേക്ഷയും സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ അത് അവളുടെ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റേയും, ത്യാഗമനഃസ്ഥിതിയുടെയും ആഴത്തെയാണല്ലോ കാണിക്കുന്നത്. അവളുടെ അപേക്ഷ നിരസിക്കുന്നത് എത്രമാത്രം സങ്കടമായിരിക്കും?! നുബു വൃത്തിന്റെ പദവിയെക്കുറിച്ച് സാമാന്യം അറിവോ, സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ മധുരിമയോ സിദ്ധിക്കാത്തവർക്ക് മാത്രമേ ഇതിലടങ്ങിയ യുക്തിരഹസ്യത്തെപ്പറ്റി സംശയിക്കുവാൻ അവകാശം

മുഖ്യം

നബി ﷺ യുടെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരാളായ സൗദ: (റ)യെ അവിടുന്ന് വിവാഹമോചനം ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. തന്നെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യരുതെന്നും, തനിക്ക് യാതൊരു വകാശവും വകവെച്ചു തരേണ്ടതില്ലെന്നും, തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരാളായിക്കൊണ്ട് 'മഹ്ശറി'ൽ ഒരുമിച്ചുകൂടുകമാത്രമാണ് തന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ആ മഹതി തിരുമേനിയോടപേക്ഷിച്ചു. അതനുസരിച്ച് നബി ﷺ അവരുടെ അടുക്കൽ താമസിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന ഊഴം അവർ ആതുശ: (റ)യുടെ ഊഴത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. സ്വന്തം ദേഹത്തെ നബി ﷺ ക്ഷ്യാനം ചെയ്ത ഒരു മഹതിയായിരുന്നു ഖൗല: (റ). വളരെ സദ്വൃത്തയായ ഒരു മഹതിയായിരുന്നു അവർ. വേറെയും ചില സ്ത്രീകൾ നബി ﷺ ക്ക് സ്വയം ദാനം ചെയ്തതായി നിവേദനങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും, ഇങ്ങനെ ദാനംചെയ്ത ഒരു സ്ത്രീയുമായി തിരുമേനി ദാമ്പത്യസമ്പർക്കം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ഇമാം അസ്കലാനീ (റ) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (كما في الفتح وغيره)

ആതുശ: (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇമാം ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (റ) ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: നബി ﷺ ക്ക് സ്വന്തം ദേഹത്തെ ദാനം നൽകുന്ന സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ദേഷ്യം തോന്നാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു സ്ത്രീ അവളുടെ ദേഹത്തെ ദാനം കൊടുക്കുകയോ?! എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. അങ്ങനെ, ... ترحى من تشاء... എന്നുള്ള (അടുത്ത) കൂർആൻവചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞുപോയി: ما ارى ربك الا يسارع في هواك (അങ്ങയുടെ റബ്ബ് അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടത്തിൽ ധൃതി കൂട്ടുന്നതായിട്ടല്ലാതെ എനിക്ക് കാണുമാറാകുന്നില്ല!) സ്വന്തം ദേഹത്തെ നബി ﷺ ക്ക് ദാനം നൽകാൻ ഒരു സ്ത്രീ സന്നദ്ധയാകുന്നത് ആ സ്ത്രീക്ക് തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യാപദവി സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള അത്യാഗ്രഹംകൊണ്ട് മാത്രമാണെന്ന് അനസ് (റ) തന്റെ മകളോട് പറഞ്ഞതായി ഇമാം ബുഖാരിയും അഹ്മദും (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിലും, അടിമ സ്ത്രീകളെ ദമ്പതിമാരായി സ്വീകരിക്കുന്നതിലും സത്യവിശ്വാസികൾ വേറെയും പല നിയമങ്ങളും, മര്യാദകളും പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നാലിൽ കൂടുതൽ ഭാര്യമാരെ ആർക്കും വിവാഹം കഴിച്ചുകൂടാ, മഹർ കൊടുക്കൽ എല്ലാവർക്കും നിർബന്ധമാണ്. സാക്ഷികൾ വേണം, കൈകാര്യക്കാരൻ- 'വലിയ്'- വേണം, ഇങ്ങനെ പലതും. ഇവിടെ അതൊന്നും വിവരിച്ചിട്ടില്ല. കൂർആനിലെ മറ്റ് ചില വചനങ്ങളിൽനിന്നും, നബിചര്യയിൽനിന്നും അത് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'അവരുടെ ഭാര്യമാരുടെയും വലക്കൈ ഉടമയാക്കിയവരുടെയും കാര്യത്തിൽ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളത് നമുക്കറിയാം.

(قد علمنا ما فرضنا) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഇതാക്കെയാണ്. തുടർന്നുകൊണ്ട് നബി ﷺ യെ സംബന്ധിച്ച് വിവാഹവിഷയത്തിൽ ചില പ്രത്യേക നിയമങ്ങളും വിട്ടുവീഴ്ചയും ഏർപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കാരണം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് നോക്കുക: لئلا يكون عليك حرج (നിന്റെ മേൽ യാതൊരു വിഷമവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്.) നബി ﷺ തിരുമേനിക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള സ്ഥാനപദവി എത്രമാത്രം മഹത്തരമാണെന്ന് ഈ വാക്യത്തിൽനിന്നും, അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നും- അല്ല, ഈ സൂറയിലെ പല ആയത്തുകളിൽനിന്നും- ഏറെക്കുറെ ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿51﴾ അവരിൽ [ഭാര്യമാരിൽ] നിന്ന് നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ പിന്നോട്ട് (മാറ്റി) നിറുത്താം; നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നിന്നിലേക്ക് അടുപ്പിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യാം. നീ വിട്ടുനിറുത്തിയവരിൽ ആരെയെങ്കിലും നീ ആവശ്യപ്പെടുന്ന തായാലും നിനക്ക് തെറ്റില്ല. അവരുടെ കണ്ണുകൾ കുളിർക്കുവാനും, അവർ വ്യസനിക്കാതിരിക്കുവാനും, നീ അവർക്ക് കൊടുത്തതുകൊണ്ട് അവർ -അവരെല്ലാവരും- തൃപ്തിപ്പെടുവാനും കൂടുതൽ അടുപ്പമായ [സൗകര്യപ്രദമായ]താണത്.

നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളതിനെ അല്ലാഹു അറിയുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, സഹനമുള്ളവനും മാകുന്നു.

﴿٥١﴾ تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ أَبْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقْرَءَ أَعْيُنُهُمْ وَلَا تَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ

اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾

﴿51﴾ تَرْجِي നിനക്ക് പിന്നോട്ട് നിറുത്താം, പിന്തിക്കാം مَنْ تَشَاءُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് وَتُؤَيِّ നിനക്ക് അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം, അണുപ്പിക്കാം إِلَيْكَ നിങ്കലേക്ക് مَنْ تَشَاءُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ وَمَنْ ഏതൊരാളെ, ആരെയെങ്കിലും أَبْتَغَيْتَ നീ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ, നിനക്ക് വേണമെന്നുവെച്ചാൽ مِمَّنْ عَزَلْتَ നീ വിട്ടുനിറുത്തിയ (അകറ്റിവെച്ച)വരിൽ നിന്ന് فَلَا جُنَاحَ എന്നാൽ തെറ്റില്ല عَلَيْكَ നിന്റെ മേൽ ذَلِكَ أَدْنَى അത് കൂടുതൽ അടുപ്പം (സൗകര്യം) ഉള്ളതാണ് أَنْ تَقْرَءَ കുളിർക്കുവാൻ (സമാധാനിക്കുവാൻ) أَعْيُنُهُنَّ അവരുടെ കണ്ണുകൾ وَلَا يَحْزَنَ അവർ വ്യസനിക്കാതിരിക്കുവാനും وَيَرْضَيْنَ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുവാനും بِمَا آتَيْنَهُنَّ നീ അവർക്ക് കൊടുത്തതുകൊണ്ട് كُلُّهُنَّ അവരെല്ലാവരും وَاللَّهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയുന്നു مَا فِي قُلُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളത് وَكَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു عَلِيمًا സർവ്വജ്ഞൻ حَلِيمًا സഹനമുള്ളവൻ

നബി ﷺ ക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരുമായി വിവാഹബന്ധം തുടരാം. അല്ലാത്തവരെ വിവാഹമോ ചന്ദനം നൽകി വിടാം. നിലവിലുള്ള ഭാര്യമാർക്കിടയിൽ- ഇന്നിന്ന ദിവസങ്ങളിൽ ഇന്നിന്നവരുടെ കൂടെ താമസിക്കുക എന്ന് ഊഴം നിശ്ചയിക്കാം. ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കണമെന്ന് തോന്നുന്നവരെ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യാം എന്നൊക്കെയാണ് 'നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ പിന്നോട്ട് മാറ്റി നിർത്തുകയും, ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നിന്നിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരുള്ളവർ അവർക്കിടയിൽ താമസത്തിന് സമമായി ഊഴം നിശ്ചയിക്കൽ നിർബന്ധമുണ്ട് നബി ﷺ യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് നിർബന്ധമില്ലെന്നും, യുക്തം

പോലെ ചെയ്യാമെന്നും ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇതനുസരിച്ച് തിരുമേനി ചില ഭാര്യമാരെ ഊഴത്തിന്റെ നിർബന്ധത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കിയെന്നും, പക്ഷേ, അത് പ്രാവർത്തികമാക്കാതെ വീണ്ടും ഊഴം പാലിക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും ബലവത്തായ ഹദീസുകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇമാം അഹ്മദ് (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ആഇശ: (റ) പറയുന്നു: നബി ﷺ അവിടുത്തെ ഭാര്യമാർക്കിടയിൽ (ദിവസങ്ങൾ) ഭാഗിക്കുകയും, അതിൽ നീതി പാലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ പറയുമായിരുന്നു: اللهم هذا فعلى فيما أملك فلا تلمنى فيما تملك ولا أملك (അല്ലാഹുവേ, എന്റെ അധീനത്തിൽപ്പെട്ട കാര്യത്തിലുള്ള എന്റെ പ്രവൃത്തിയാണിത്. നിന്റെ അധീനത്തിലുള്ളതും, എന്റെ അധീനത്തിലല്ലാത്തതുമായ കാര്യത്തിൽ നീ എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തരുതേ!)

വിവാഹമോചനം നൽകിയവരെ വീണ്ടും വിവാഹത്തിലേക്ക് മടക്കി എടുക്കുകയും, ഊഴത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കിയവർക്ക് വീണ്ടും ഊഴം വകവെച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് വിരോധമില്ല എന്നാണ് ആയത്തിലെ അടുത്തവാക്യം കാണിക്കുന്നത്. അഥവാ നബി തിരുമേനി ﷺ യുക്തവും, ഹിതവും അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു അനുവാദം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീയെ അകറ്റിനിറുത്തിയതിലോ, മറ്റെവളെ അടുപ്പിച്ചതിലോ തിരുമേനിയുടെമേൽ ആക്ഷേപത്തിന് വഴിയില്ല. ഇന്നപ്രകാരമേ ചെയ്യാവൂ എന്ന് നിർബന്ധം നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. തിരുമേനിയാണെങ്കിൽ നീതിക്കും മര്യാദക്കും എതിരായി ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആളുമല്ല. അപ്പോൾ, ഭാര്യമാരുടെ കാര്യത്തിൽ അവിടുന്ന് സ്വീകരിക്കുന്ന നയങ്ങളെല്ലാം ഔദാര്യപൂർവ്വമായിരിക്കും. തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യമാരാകട്ടെ, ഐഹികസുഖസൗകര്യങ്ങളെക്കാൾ അല്ലാഹുവിന്റെയും, റസൂലിന്റെയും പ്രീതിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി നിലകൊള്ളുന്നവരാണ് താനും. ചുരുക്കത്തിൽ, നബി ﷺ ക്ഷൗർ പ്രസ്താവിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യം അല്ലാഹു വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ഭാര്യമാർക്ക് സന്തോഷവും മനസ്സമാധാനവും ഉണ്ടാകുവാനേ അവകാശമുള്ളൂ. അവകാശവാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുവാനോ, അതിന്റെ പേരിൽ വഴക്കും പിണക്കവും ഉണ്ടാക്കുവാനോ പിന്നെ പഴുതുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമല്ല. ‘അവരുടെ കണ്ണുകൾ കുളിർക്കുവാനും’ (.... أن تفر...) എന്ന് തുടങ്ങിയ വാക്യത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ ഇമാം ഇബ്നുജരീർ (റ), ഇബ്നുക്വഥീർ (റ) മുതലായ പ്രധാന കുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെല്ലാം സ്വീകരിച്ചതും, കുർആന്റെ വാക്യങ്ങളോടും ഹദീസുകളോടും കൂടുതൽ അനുയോജ്യവുമായ വിവരണമാണ് മുകളിൽ കണ്ടത്. ഈ വാക്യത്തിന് ചിലർ വേറെ വ്യാഖ്യാനം നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അത് ശക്തമായിത്തോന്നുന്നില്ല.

28 മുതൽ 34 കൂടിയ ആയത്തുകളിൽ നബി ﷺ യുടെ ഭാര്യമാരെക്കുറിച്ച് പലതും പ്രസ്താവിച്ചു. ഐഹികസുഖങ്ങളെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് നബി ﷺ യെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞുപോയ്ക്കൊള്ളാമെന്നും, അല്ലാത്തവർ തിരുമേനിയൊന്നിച്ച് അച്ചടക്കത്തോടും അനുസരണയോടുംകൂടി ജീവിക്കണമെന്നും അറിയിച്ചു. അവരുടെ ഉന്നതപദവികളെയും, അവരുടെ കടമകളെയും വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു. 50-ാം വചനത്തിൽ നബി ﷺ ക്ക് വിവാഹം ചെയ്യാവുന്ന സ്ത്രീകൾ ഏതെല്ലാമെന്ന് വ്യക്തമാക്കി. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കുവാനും അല്ലാത്തവരെ വിട്ടേക്കുവാനും മറ്റുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ തിരുമേനിക്ക് നൽകുകയും ചെയ്തു. എനി, ഇപ്പോൾ നബി ﷺ യൊന്നിച്ച് നിലവിലുണ്ടായിരിക്കുന്ന ഭാര്യമാരെല്ലാംതന്നെ, പിരിഞ്ഞുപോകുകയോ, പിരിച്ചുവിടുകയോ ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലാത്തവരും, മരണവരെ നബി ﷺ യുടെ ഭാര്യമാരായിരിക്കുവാൻ തികച്ചും അർഹരായ ഭാഗ്യവതികളും ആയിരിക്കുമല്ലോ.

﴿52﴾ ശേഷം (ഇനിമേലിൽ) നിനക്ക് സ്ത്രീകൾ [ഭാര്യമാർ] അനുവദനീയമാകുന്നതല്ല; (പുതുതായി) വല്ല ഭാര്യമാരെയും ഇവർക്ക് പകരം സ്വീകരിക്കുകയും പാടില്ല- അവരുടെ നന്മ (അഥവാ സൗന്ദര്യം) നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയാലും ശരി; നിന്റെ വലക്കെ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരൊഴികെ, (അവരെ സ്വീകരിക്കാം.) അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു.

لَا تَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا

﴿52﴾ مِنْ بَعْدُ സ്ത്രീകൾ (ഭാര്യമാർ) അനുവദനീയമാകയില്ല لَا تَحِلُّ لَكَ ശേഷം, പിന്നീട് (മേലിൽ) وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ നീ പകരം സ്വീകരിക്കലും പാടില്ല مِنْ أَزْوَاجٍ അവർക്ക് ഇവർക്ക് പുതുതായി വല്ല ഭാര്യമാരെയും وَلَوْ أَعْجَبَكَ നിന്നെ ആശ്ചര്യ (കൗതുക)പ്പെടുത്തിയാലും حُسْنُهُنَّ അവരുടെ നന്മ, ഗുണം إِلَّا مَا مَلَكَتْ ഉടമപ്പെടുത്തിയതൊഴികെ يَمِينُكَ നിന്റെ വലക്കെ وَكَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും رَقِيبًا വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ

ഈ വചനം അവതരിക്കുമ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യമാരായി ഒമ്പതുപേരാണ് നിലവിലുണ്ടായിരുന്നത്. ആഇശ, ഹഫ്സ, ഉമ്മുഹബീബ, സൗദ, ഉമ്മുസലമ, സ്വഹിയ്യ, മൈമൂന, സൈനബ്, ജുവൈരിയ്യ (റ) എന്നിവരാണ്. (*) ഇതിനുശേഷം നബി ﷺ പുതുതായി വിവാഹം ചെയ്യുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരു ഭാര്യയെ വിവാഹമോചനം ചെയ്തു പകരം പുതിയൊരു ഭാര്യയെ സ്വീകരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇബ്റാഹീം എന്ന കുട്ടിയുടെ മാതാവും ഈജിപ്തിൽനിന്ന് സമ്മാനമായി അയച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ട അടിമസ്ത്രീയുമായിരുന്ന മാരിയ്യ (റ)യെ തിരുമേനി സ്വീകരിച്ചത് ഈ വചനം അവതരിച്ചതിനുശേഷമായിരുന്നു. അടിമസ്ത്രീകളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

വിഭാഗം - 7

﴿53﴾ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നബിയുടെ വീടുകളിൽ വല്ല ഭക്ഷണത്തിലേക്കും (ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട്) നിങ്ങൾക്ക് അനുവാദം കിട്ടിയാലല്ലാതെ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കരുത്; അതിന്റെ പാകം [വേവ്] നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരല്ലാത്തവരിൽ (വേണം പ്രവേശിക്കുന്നത്).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرٍ نَظِيرِينَ إِنَّهُ

(*) ഈ ഒമ്പത് പേരെ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം ഈ സൂറത്തിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നോക്കുക.

പക്ഷേ, നിങ്ങൾ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; ഭക്ഷണം കഴിച്ചാൽ പിരിഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യുവിൻ; വല്ല വർത്തമാനത്തിനുമായി നേരംപോക്കിലേർപ്പെട്ടു നില്ക്കാനെയും (ആയിരിക്കണം). (കാരണം) നിശ്ചയമായും അതൊക്കെ, നബിയെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. അപ്പോൾ (അത് തുറന്നുപറയുവാൻ) നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് ലജ്ജയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് (തുറന്നു കാട്ടുവാൻ) ലജ്ജ കാണിക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾ അവരോട് [നബിമാരുടെ ഭാര്യമാരോട്] വല്ല സാധനവും ചോദിക്കുന്നതായാൽ മറയുടെ പിന്നിൽനിന്ന് ചോദിച്ചുകൊള്ളണം. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും കൂടുതൽ ശുദ്ധമായിട്ടുള്ളതത്രെ അത്. അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിന് ശല്യമുണ്ടാക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് പാടുള്ളതുമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യമാരെ ഒരിക്കലും നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിപ്പാനും പാടില്ല. നിശ്ചയമായും, അതൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ വമ്പിച്ച കാര്യമാകുന്നു.

وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا فَإِذَا
طَعِمْتُمْ فَأَتَشَرُّوا وَلَا مُسْتَعْسِينَ
لِحَدِيثٍ^٤ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى
النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِيهِ مِنْكُمْ

وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي ۚ مِنَ الْحَقِّ ۚ وَإِذَا
سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ ۚ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ
لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ
لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا
أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ
أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ

عَظِيمًا

[illegible]

ഉള്ളുക (പിരിഞ്ഞുപോകുക) وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ നേരംപോക്കിലേർപ്പെടാത്തവരായും, (തങ്ങിനിൽക്കാതെയും) لِحَدِيثٍ വല്ല വർത്തമാനത്തിനും إِنَّ ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അത് كَانَ يُؤْنِي ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു التَّبَيُّ നബിയെ فَيَسْتَحْيِي അപ്പോഴദ്ദേഹത്തിന് ലജ്ജയുണ്ടാകും مِنْكُمْ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ لَا يَسْتَحْيِي അവൻ ലജ്ജ കാണിക്കയില്ല وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ നിങ്ങളവരോട് ചോദിക്കുന്ന യഥാർത്ഥത്തെ (കാര്യത്തെ)ക്കുറിച്ച് فَاسْأَلُوهُنَّ എന്നാലവരോട് ചോദിക്കുവിൻ مَتَاعًا വല്ല സാധനവും, ഉപകരണവും فَاسْأَلُوهُنَّ എന്നാലവരോട് ചോദിക്കുവിൻ ذَلِكَكُمْ أَطْهَرُ നിങ്ങളുടെ പിന്നിൽനിന്ന് أَطْهَرُ അത് കൂടുതൽ ശുദ്ധമായതാണ്, വെടിപ്പുള്ളതാണ് لِقُلُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് وَقُلُوبِهِنَّ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും وَمَا كَانَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പാടില്ലതാനും أَنْ تُوْذُوا നിങ്ങൾ ശല്യപ്പെടുത്തൽ, സൈന്യംകെടുത്തൽ رَسُولِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിനെ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا നിങ്ങൾ വിവാഹം ചെയ്യലും പാടില്ല أَبَدًا അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യമാരെ مِنْ بَعْدِهِ അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം ഒരിക്കലും, എന്നെന്നും إِنَّ ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അത് كَانَ ആകുന്നു عِنْدَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ عَظِيمًا വമ്പിച്ചത്

അനസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി -മുസ്ലിം മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: 'നബി ﷺ സൈനബ് (റ)യെ വിവാഹം കഴിച്ച അവസരത്തിൽ കുറേ ആളുകളെ (സദ്യക്ക്) ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. ഭക്ഷണം കഴിച്ച ശേഷം ആളുകൾ വർത്തമാനം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയായി. നബി ﷺ സ്ഥലം വിട്ടെഴുന്നേറ്റു പോകാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അവർ എഴുന്നേറ്റ് പോകുന്നില്ല. അങ്ങനെ തിരുമേനി അവിടന്ന് സ്ഥലം വിട്ടുപോയി. ഈ അവസരത്തിൽ ഏതാനും പേർ സ്ഥലം വിട്ടു. മൂന്നുപേർ അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നു. തിരുമേനി (കുറേ കഴിഞ്ഞു മടങ്ങി) വീട്ടിലേക്ക് വന്നപ്പോഴും അവരവിടെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് അവരും എഴുന്നേറ്റു പോയി. ഈ വിവരം ഞാൻ തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചു. അവിടുന്ന് വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഞാനും (പതിവ്പോലെ) ഒന്നിച്ച് പ്രവേശിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. നോക്കുമ്പോൾ എനിക്കും തിരുമേനിക്കുമിടയിൽ മറ ഇടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈയവസരത്തിൽ **يوت النبي** (ഈ) ആയത് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു.' നബി ﷺ സേവനം ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി പത്ത് വയസ്സ് പ്രായത്തിൽ മാതാവ് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്ന്, തിരുമേനിക്ക് ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്ത ആളാണ് അനസ് (റ). തിരുമേനിയുടെ വിധേയ ഗവരേക്കും വിശ്വസ്തനായ ഒരു ഭൃത്യനും, വീട്ടിലെ ഒരംഗവും എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം തിരുമേനിയോടൊപ്പം ജീവിച്ചുപോന്നു. എന്നാൽ, പർദ്ദാസമ്പ്രദായം നടപ്പിലായപ്പോൾ അത് അദ്ദേഹത്തിനും ബാധകമായിരുന്നു.

കേവലം ദീർഘമായ ഈ തിരുവചനത്തിൽ, നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ സ്ഥാനപ്രസിദ്ധി കളെ മാനിച്ചുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികൾ ആചരിക്കേണ്ടുന്ന പല മര്യാദകളെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അവയിൽ ഒരു കാര്യം- തിരുമേനിയുടെ ശേഷം അവിടുത്തെ പത്നിമാരെ ആരും വിവാഹം ചെയ്തുകൂടാ എന്നത്- ഒഴിച്ച് മറ്റെല്ലാം തന്നെ, മുസ്‌ലിംകൾ എപ്പോഴും പരസ്പരം ആചരിക്കേണ്ടത് തന്നെയാകുന്നു. തിരുമേനിയുടെ കാര്യത്തിൽ

അവ കൂടുതൽ കർശനമായി സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട് താനും. തിരുമേനിയുടെ വീടുകളിൽ, അഥവാ അവിടുത്തെ ഭാര്യമാർ നിവസിക്കുന്ന വീടുകളിൽ, പ്രവേശനത്തിനുള്ള അനുവാദം കിട്ടിയാലല്ലാതെ ആർക്കും ഇനിമേലിൽ പ്രവേശിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് ഈ വചനം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. (അനുവാദം ചോദിക്കുന്ന രൂപം, അതിന്റെ ആവശ്യകത, അനുവാദം കൂടാതെ പ്രവേശിക്കുന്ന വീടുകൾ ആദിയായവയെക്കുറിച്ച് സുറത്തുനൂറിൽ വിശദീകരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.) അനധികൃതമായി അന്യവീടുകളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതായാൽ നേരിടുവാൻ ഐശ്വര്യമുള്ള ദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആർക്കും ഊഹിച്ചറിയാമല്ലോ. സദ്യ വേളകളിലാവട്ടെ, അല്ലാത്തപ്പോഴാകട്ടെ, ക്ഷണിക്കപ്പെടാതെ ചെന്നു ഭക്ഷണത്തിൽചെന്ന് പങ്കെടുക്കുന്നതും, ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടാൽതന്നെയും വീട്ടിൽചെല്ലുമ്പോൾ അനുമതികൂടാതെ പ്രവേശിക്കുന്നതും പാടില്ലാത്തതാണ്. ഭക്ഷണം പാകമാകുന്നത്- തയ്യാറാകുന്നത്- നോക്കിക്കാത്തതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഉചിതമല്ല. ഇതും വീട്ടുകാർക്ക് പല നിലക്കും ശല്യമായി അനുഭവപ്പെടും. അതുകൊണ്ട് മുൻകൂട്ടിച്ചെന്നു കാത്തിരിക്കാൻ ഇടവരാതെ യഥാസമയത്ത് മാത്രം ചെന്നു ചേരേണ്ടതാകുന്നു. ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർമാത്രം ചെല്ലുക, ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞാലുടൻ സ്ഥലം വിട്ടുപോകുക, പിന്നീടവിടെ ചുറ്റിപ്പറ്റി നിൽക്കാതിരിക്കുക, ഇതെല്ലാം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ക്ഷണിക്കപ്പെടാതെ സദ്യവട്ടങ്ങളിലും, ഭക്ഷണവേളയിലും കടന്നുചെല്ലുന്ന സമ്പ്രദായം കേവലം നിന്ദ്യവും അന്യായവും കൂടിയാണ്. ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവൻ ക്ഷണം നിരസിക്കുന്നതും ശരിയല്ല. ഇത്തരം പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഹദീഥിൽ കൂടുതൽ വിശദീകരിച്ചുകാണാം. ദീർഘിച്ചുപോകുമെന്ന് കരുതി വിട്ടുകളയുകയാണ്.

ഇതെല്ലാം കേവലം നിസ്സാരകാര്യങ്ങളല്ലേ, ഇത്ര ഗൗരവത്തോടെ അവ എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ടോ? എന്നൊക്കെ പലരും ധരിച്ചേക്കാം. അല്ല, ഇക്കാലത്ത് പലരുടെ വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ ആ നില പ്രകടമാകാറുണ്ട്. ഇവർക്കുള്ള മറുപടി യത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്: 'നിശ്ചയമായും അതൊക്കെ നബിയെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു. അത് തുറന്ന് പറയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ലജ്ജയുണ്ടായേക്കാം. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, യഥാർത്ഥത്തക്കുറിച്ച് ലജ്ജ കാണിക്കയില്ല (ان ذلكم كان يؤذي النبي...) നബി ﷺ യെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നത് പ്രത്യേകിച്ചും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ശല്യം ഉണ്ടാക്കുന്നത് പൊതുവിലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ എത്രമാത്രം ആക്ഷേപകരമാണെന്ന് ഇതേ വചനത്തിലെ തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളും, താഴെ വരുന്ന 57- 59 എന്നീ വചനങ്ങളും മറ്റും പരിശോധിച്ചാലറിയാവുന്നതാണ്. ഒരാൾക്ക് മറ്റൊരാളെക്കൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ശല്യം ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. നബി ﷺ യെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നത് മറ്റൊര ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതിനേക്കാളും ഭയങ്കരമാണ്. അന്യന്റെ പെരുമാറ്റത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന സ്വൈര്യക്കേടിനെക്കുറിച്ച് തുറന്നുപറയുവാൻ മാനുന്മാരായ ആളുകൾ മടിച്ചേക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. അത് മറ്റുള്ളവർ കണ്ടറിയേണ്ടതാണ്, കണ്ടറിയാത്തവരെ അത് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് ആവശ്യവുമാണ് എന്നിങ്ങനെ പലതും ഈ വാക്യത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. നബി ﷺ യുടെ ഭാര്യമാരോട് വല്ല സാധനവും ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ടാകുമ്പോൾ അത് മറയുടെ പിന്നിൽ നിന്ന് ചോദിക്കണം, അഥവാ അകത്ത് കടന്നുചെന്നും മുഖത്തോട് മുഖമായും അവരോട് സംസാരിച്ചുകൂടാ. ഇതാണ് ആയത്തിലെ മറ്റൊരു കൽപന. ഇതിന് രണ്ട് കാരണവും അല്ലാഹു പറയുന്നു: ഇരുകൂട്ടരുടെയും ഹൃദയങ്ങളുടെ നിഷ്കളങ്കതക്കും, ശുദ്ധതക്കും അതാണ് അനുയോജ്യമായത്; തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യമാരുടെ അന്തസ്സിനും, മാന്യതക്കും നിരക്കാത്ത പെരുമാറ്റം തിരുമേനിയെ ശല്യപ്പെടുത്തലുമാണ്. ഇതാണെങ്കിൽ മഹാപാപവും! നബി ﷺ യുടെ ഭാര്യമാരെ സംബന്ധിച്ച് മാത്രമല്ല, അന്യസ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ച് പൊതുവിൽ ആചരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു മര്യാദയാണിത്. മാന്യതയിലും ശ്രേഷ്ഠതയിലും ഉന്നത നിലവാരത്തിൽ

ലുള്ളവരാകുമ്പോൾ വിശേഷിച്ചു.

നബി ﷺ യുടെ ഭാര്യമാരിൽ പർദ്ദ നടപ്പാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഉമർ (റ) ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതായും, ഉമർ (റ)ന്റെ അഭിപ്രായം ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് അവതരിച്ച ചില കുർആൻ വചനങ്ങളിൽ ഈ ആയത്തും ഉൾപ്പെടുന്നതായും ഹദീസുകളിൽ കാണാം. പക്ഷേ, വഹ്യ ലഭിക്കാത്തസ്ഥിതിക്ക്നബി ﷺ അത് നടപ്പിലാക്കാൻ മുമ്പോട്ട് വന്നതുമില്ല. തിരുമേനി സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം ഒന്നും കൽപിക്കുകയില്ലല്ലോ. (وما يطق عن الهوى) അനസ് (റ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: ‘റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ യോട് ഉമർ (റ) പറയുകയുണ്ടായി: റസൂലേ, അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ നല്ല മനുഷ്യരും, ചീത്ത മനുഷ്യരും പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളോട് (അങ്ങയുടെ ഭാര്യമാരോട്) പർദ്ദ സ്വീകരിക്കുവാൻ അങ്ങുന്ന് കൽപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ?’ അങ്ങനെ, ഹിജ്റ അഞ്ചാംകൊല്ലം ദുൽകഅ്ദ മാസത്തിൽ ജഹ്ശിന്റെ മകൾ സൈനബിനെ നബി ﷺ വിവാഹം കഴിച്ച ആ വിവാഹസദ്യ കഴിഞ്ഞ രാവിലെ പർദ്ദയുടെ ഈ വചനം അവതരിച്ചു. (ബു; മു. മുതലായവർ) അനസ് (റ)ന്റെ ഈ പ്രസ്താവനയും, അൽപം മുമ്പ് ഉദ്ധരിച്ച പ്രസ്താവനയും പരസ്പരം പിൻബലം നൽകുന്നവയാകുന്നു. നബി ﷺ യുടെ വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന മര്യാദകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കൽപനകൾ അവതരിക്കുവാൻ പല നിലക്കും യോജിച്ച ഒരു സന്ദർഭത്തിലാണ് ഇതിന്റെ അവതരണമുണ്ടായതെന്ന് അവയിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാം.

ഒരു ഹദീസിൽ നബി ﷺ പറയുന്നു: **إِنَّمَا جَعَلَ الْأَسْتِذَانُ مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ** (പ്രവേശനത്തിന് സമ്മതം ചോദിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന കണ്ണിന്റെ -നോട്ടത്തിന്റെ- കാരണത്താലാകുന്നു- ബു; മു.) മറ്റൊരു നബി വചനം അബൂഹുറയ്റഃ (റ) ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: ‘കണ്ണുകളുടെ വ്യഭിചാരം നോട്ടമാണ്, ചെവികളുടെ വ്യഭിചാരം കേൾക്കാൻ ശ്രമിക്കലാണ്, നാവിന്റെ വ്യഭിചാരം സംസാരിക്കലാണ്, കയ്യിന്റെ വ്യഭിചാരം സ്പർശിക്കലാണ്, കാലിന്റെ വ്യഭിചാരം കാലടിവെക്കലാണ്- നടന്നുചെല്ലലാണ്-, ഹൃദയം ഇച്ഛിക്കുകയും മോഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ജനനേന്ദ്രിയം അതിനെ യഥാർത്ഥമാക്കുകയോ കളവാക്കുകയോ ചെയ്യും.’ (ബു; മു.)

റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ യുടെ കാലശേഷം, അവിടുത്തെ ഭാര്യയായിരുന്ന ഒരാളെയും ആർക്കും തീരെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ പാടില്ല എന്നാണ് ആയത്തിൽ അവസാനമായി പ്രസ്താവിച്ചത്. തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യമാർ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളാണെന്ന് 6-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അപ്പോൾ മാതാക്കളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നപോലെ അവരെയും വിവാഹം ചെയ്തുകൂടാത്തതാണ്. നിലവിലുള്ള ഒമ്പത് ഭാര്യമാർക്ക് പുറമെ എനിമറ്റാരെയും വിവാഹം ചെയ്യരുതെന്ന് നബി ﷺ യെ വിലക്കിയതുപോലെ, പ്രസ്തുത ഭാര്യമാർ നബി ﷺ യുടെ ശേഷം വേറെ ഭർത്താക്കളെ സ്വീകരിക്കുന്നതും ഇതുമൂലം തടയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതെല്ലാം നബി ﷺ യുടെ ഉന്നതസ്ഥാനത്തെയും, അവിടുത്തെ പത്നിമാരോട് സത്യവിശ്വാസികൾ ബഹുമാനപൂർവ്വം പെരുമാറേണ്ടുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയും കുറിക്കുന്നു. ‘നിശ്ചയമായും അത് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ വമ്പിച്ച കാര്യമാണ്’ (الله عظيم) **إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ عُنْدَ اللَّهِ** എന്നുള്ള സമാപനവാക്യം മനസ്സിരുത്തി ആലോചിച്ചുനോക്കുക!

പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അച്ചടക്കമര്യാദയും, നിയമങ്ങളും പാലിക്കുന്നവരിൽതന്നെ, ദുർവിചാരക്കാരും, കളങ്കഹൃദയന്മാരും ഉണ്ടായേക്കാം, നേരെമറിച്ച് സദുദ്ദേശവും, ശുദ്ധഹൃദയവും ഉള്ളവർക്ക് ചിലപ്പോൾ നിയമാതിർത്തികൾ കൃത്യമായി പാലിക്കാൻ കഴിയാതെയും വന്നേക്കാം. എന്നാൽ ഓരോരുത്തരുടെയും ഉള്ളുകളെക്കൊണ്ടല്ലാ അല്ലാഹു അറിയുമെന്നും, അതതിന് തക്ക നടപടികൾ അവൻ എടുത്തുകൊള്ളുമെന്നും അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാ

ട്ടുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് പർവ്വ ആചരിക്കണമെന്ന നിയമത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴿54﴾ നിങ്ങൾ വല്ലകാര്യവും വെളിവാക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ മറച്ചുവെക്കുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു എല്ലാകാര്യത്തെപ്പറ്റിയും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

﴿54﴾ നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്ന പക്ഷം വല്ല കാര്യവും അല്ലെങ്കിൽ മറച്ചുവെക്കുന്നതായാൽ إِنَّ اللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ആകുന്നു بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ

﴿55﴾ തങ്ങളുടെ പിതാക്കളിലാകട്ടെ, പുത്രന്മാരിലാകട്ടെ, സഹോദരന്മാരിലാകട്ടെ, സഹോദരന്മാരുടെ പുത്രന്മാരിലാകട്ടെ, സഹോദരിമാരുടെ പുത്രന്മാരിലാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളിലാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ വലക്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരിലാകട്ടെ (ഒന്നുംതന്നെ) അവരുടെമേൽ യാതൊരു കുറ്റവുമില്ല. (നബിമാരുടെ പത്നിമാരേ,) നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ!

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا أُمَّهَاتِهِمْ وَلَا أَسْرَائِهِمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَتْ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെമേലും സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നവനാകുന്നു.

إِنَّ اللَّهَ كَانَتْ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾

﴿55﴾ തങ്ങളുടെ പിതാക്കളിൽ ആവരുടെ പിതാക്കളിൽ لَا جُنَاحَ ആവരുടെ പുത്രന്മാരിലുമില്ല وَلَا إِخْوَانِهِمْ ആവരുടെ സഹോദരന്മാരിലുമില്ല وَلَا أُمَّهَاتِهِمْ ആവരുടെ സഹോദരി പുത്രന്മാരിലുമില്ല وَلَا أَسْرَائِهِمْ ആവരുടെ സ്ത്രീകളിലുമില്ല وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ ആവരുടെ വലക്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരിലുമില്ല وَاتَّقُوا اللَّهَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ, ഭയഭക്തി കാണിക്കുവിൻ إِنَّ اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിനോട് إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയ

മായും അല്ലാഹു **كَانَ** ആകുന്നു **عَلَى كُلِّ شَيْءٍ** എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെമേലും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവൻ, സന്നദ്ധൻ

ഏഴ് കൂട്ടരെയാണ് ഇവിടെ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. നബി ﷺ യുടെ ഭാര്യമാരല്ലാത്ത ഇരരസ്ത്രീകളുടെ പർദ്ദാനിയമത്തിലും ഈ ഏഴ് കൂട്ടർ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവർതന്നെ. കൂടുതൽ അടുത്ത കുടുംബങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത്. അമ്മാവൻമാരും, പിതൃ വ്യൻമാരും മറ്റുചിലരും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നും, 'തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകൾ' (نِسَائِهِنَّ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം മുസ്ലിംസ്ത്രീകൾ എന്നാണെന്നും, വിമതസ്ഥരായ സ്ത്രീകളിലും പർദ്ദാനിയമം ആചരിക്കണമെന്നും മറ്റും സൂറത്തുനൂറിൽ വേണ്ടതുപോലെ നാം വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞതാകുന്നു. (സൂ: നൂർ 31-ാം വചനവും വിവരണവും നോക്കുക.)

﴿56﴾ നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവും, അവന്റെ മലക്കുകളും നബിയുടെമേൽ 'സ്വലാത്ത്' [അനുഗ്രഹം] നേരുന്നു. ഹേ, വിശ്വസിച്ച്വരേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ നിങ്ങൾ 'സ്വലാത്ത്' [അനുഗ്രഹം] നേരുകയും, (ശരിയാവണ്ണം) 'സലാം' [ശാന്തി] നേരുകയും ചെയ്യുവിൻ.

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

﴿56﴾ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **وَمَلَائِكَتُهُ** അവന്റെ മലക്കുകളും **يُصَلُّونَ** അവർ അനുഗ്രഹം നേരുന്നു, സ്വലാത്ത് ചെയ്യുന്നു **عَلَى النَّبِيِّ** നബിയുടെമേൽ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ഹേ, വിശ്വസിച്ച്വരേ **صَلُّوا** നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹം നേരുവിൻ **عَلَيْهِ** അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ **وَسَلِّمُوا** നിങ്ങൾ സലാം നേരുകയും ചെയ്യുവിൻ **تَسْلِيمًا** (ശരിയാവണ്ണമുള്ള) ഒരു സലാം അന്തർ

صلاة ('സ്വലാത്ത്') എന്ന വാക്കിന് 'അനുഗ്രഹം, ആശീർവാദം, പ്രാർത്ഥന എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരും. سلام ('സലാം') എന്ന വാക്കിന് 'ശാന്തി, സമാധാനം, രക്ഷ' എന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥം വരും. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 'സ്വലാത്ത്' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അവന്റെ അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യവും കൊടുത്തരുളുക എന്നത്രെ. മലക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചാകുമ്പോൾ പാപമോചനത്തിനും നന്മക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നും, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചാകുമ്പോൾ അനുഗ്രഹത്തിനും നന്മക്കുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നും, ഉദ്ദേശ്യമായിരിക്കും. ഇതുപോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 'സലാമിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സമാധാനവും, ശാന്തിയും, രക്ഷയും നൽകുക എന്നും, നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നും താൽപര്യമാകുന്നു. നബി ﷺ യുടെ പേരിൽ 'സ്വലാത്ത്' ചെല്ലുക, അഥവാ അനുഗ്രഹം നേരുക എന്ന് പറയുന്നതിന്റെയും, 'സലാം' ചൊല്ലുക അഥവാ ശാന്തി- അല്ലെങ്കിൽ സമാധാനം -നേരുക എന്ന് പറയുന്നതിന്റെയും ഉദ്ദേശ്യം ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. നബി ﷺ യുടെ പേരിൽ 'സ്വലാത്തും സലാമും' നേരുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം ഈ തിരുവചനത്തിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാം. നബി ﷺ ക്ക് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും അവിടുത്തെ സമുദായത്തിന് കൂടി

ലഭിക്കുന്ന ഭാഗ്യമായിരിക്കുന്നതാണ്.

നബി ﷺ പറഞ്ഞതായി അലി (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'യാതൊരുവന്റെ അടുക്കൽവെച്ച് എന്നെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവൻ എന്റെമേൽ 'സ്വലാത്ത്' നേർന്നില്ലയോ അവനത്രെ ലുബ്ധൻ. (തി.) മറ്റൊരു നബി വചനം ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ജനങ്ങളിൽ വെച്ച് കിയാമത്ത് നാളിൽ എന്നോട് ഏറ്റവും ബന്ധപ്പെട്ടവൻ, അവരിൽവെച്ച് എന്റെമേൽ കൂടുതൽ 'സ്വലാത്ത്' നടത്തുന്നവനാകുന്നു.' (തി.) തിരുമേനി പറഞ്ഞുകേട്ടതായി അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറും (റ) അബൂഹുറയ്റഃ (റ)യും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'എന്റെമേൽ ആരെങ്കിലും ഒരു പ്രാവശ്യം 'സ്വലാത്ത്' നേർന്നാൽ, അല്ലാഹു അവന്റെമേൽ അതിന് പത്തു പ്രാവശ്യം സ്വലാത്ത് നേരുന്നതാണ്.' (മു.)

﴿57﴾ അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും യാതൊരു കൂട്ടർ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നുവോ അവരെ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ശപിക്കുന്നതാണ്. അവർക്ക് നിന്ദ്യകരമായ ശിക്ഷ അവൻ ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

﴿58﴾ സത്യവിശ്വാസികളെയും, സത്യവിശ്വാസിനികളെയും - അവർ പ്രവർത്തിച്ചതല്ലാത്തതിന്റെ പേരിൽ - ശല്യപ്പെടുത്തുന്നവരാകട്ടെ, അവർ അപരാധവും, പ്രത്യക്ഷമായ കുറ്റവും (സ്വയം) ഏറ്റെടുത്ത് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَا أَكْتَسَبُوا
فَقَدْ أَحْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

﴿57﴾ إِنَّ നിശ്ചയമായും الَّذِينَ യാതൊരുവന്റെ അടുക്കൽവെച്ച് എന്നെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവൻ എന്റെമേൽ 'സ്വലാത്ത്' നേർന്നില്ലയോ അവനത്രെ ലുബ്ധൻ. (തി.) മറ്റൊരു നബി വചനം ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ജനങ്ങളിൽ വെച്ച് കിയാമത്ത് നാളിൽ എന്നോട് ഏറ്റവും ബന്ധപ്പെട്ടവൻ, അവരിൽവെച്ച് എന്റെമേൽ കൂടുതൽ 'സ്വലാത്ത്' നടത്തുന്നവനാകുന്നു.' (തി.) തിരുമേനി പറഞ്ഞുകേട്ടതായി അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറും (റ) അബൂഹുറയ്റഃ (റ)യും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'എന്റെമേൽ ആരെങ്കിലും ഒരു പ്രാവശ്യം 'സ്വലാത്ത്' നേർന്നാൽ, അല്ലാഹു അവന്റെമേൽ അതിന് പത്തു പ്രാവശ്യം സ്വലാത്ത് നേരുന്നതാണ്.' (മു.)

﴿58﴾ സത്യവിശ്വാസികളെയും, സത്യവിശ്വാസിനികളെയും - അവർ പ്രവർത്തിച്ചതല്ലാത്തതിന്റെ പേരിൽ - ശല്യപ്പെടുത്തുന്നവരാകട്ടെ, അവർ അപരാധവും, പ്രത്യക്ഷമായ കുറ്റവും (സ്വയം) ഏറ്റെടുത്ത് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങൾക്കോ, ശക്തിമഹത്വത്തിനോ, അധികാരാവകാശങ്ങൾക്കോ അനുയോജ്യമല്ലാത്തതും, അവയെ അവഗണിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ പ്രസ്താവനകളും പ്രവർത്തനങ്ങളും അല്ലാഹുവിനെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നവയാണെന്ന് മൊത്തത്തിൽ പറയാം. അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നതായി നബി ﷺ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ട് തിരുവചനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം:

1. 'അല്ലാഹു പറയുന്നു: ആദമിന്റെ പുത്രൻ എന്നെ വ്യാജമാക്കി: അവൻ അത് പാടില്ലായിരുന്നു. അവൻ എന്നെക്കുറിച്ച് പഴി പറഞ്ഞു; അതും അവൻ പാടില്ലായിരുന്നു. അവൻ എന്നെ വ്യാജമാക്കിയെന്ന് പറഞ്ഞത് അവന്റെ ഈ വാക്കാണ്: 'എന്നെ ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ചതു പോലെ അവൻ- അല്ലാഹു- എന്നെ വീണ്ടും സൃഷ്ടിക്കുന്നതല്ലതന്നെ.' എന്നെ പഴി പറഞ്ഞതാകട്ടെ, 'എനിക്ക് സന്താനമുണ്ടെന്ന്' അവൻ പറഞ്ഞതാണ്. ഒരു ഇണയെയോ, സന്താനത്തെയോ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഞാൻ മഹാ പരിശുദ്ധനുമത്രെ!' (ബു)

2. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ആദമിന്റെ പുത്രൻ എന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നു. (അതായത്) അവൻ കാലത്ത് ചീത്ത പറയുന്നു. ഞാനത്രെ കാലം. രാത്രിയെയും, പകലിനെയും ഞാൻ കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. (*) (ബു; മു.) ഈ ഹദീഥുകൾ മുസ്ലിം വെച്ചുകൊണ്ട് പരിശോധിച്ചാൽ, ഇന്ന് പലരിൽനിന്നും സാധാരണ കേൾക്കാറുള്ള 'പ്രകൃതി വഞ്ചിച്ചു; കാലം ചതിച്ചു' മുതലായ വാക്കുകൾ അബദ്ധം നിറഞ്ഞവയാണെന്ന് കാണാം.

നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ സ്ഥാനപദവികൾക്ക് നിരക്കാത്തതും, അവിടുത്തെ തരം താഴ്ത്തിക്കാട്ടുന്നതുമായ എല്ലാ പ്രസ്താവനകളും, പ്രവർത്തനങ്ങളും നബിയെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നവതന്നെ. തിരുമേനിയെ പരിഹസിക്കുക, അവിടുത്തെ ചരുകളെയോ, പ്രവൃത്തികളെയോ പുച്ഛിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ വിമർശിക്കുക മുതലായവയെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടും. 69-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ ഇതിന് ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. സ്വന്തം ദേഹത്തെക്കൊണ്ടും, മാതാപിതാക്കൾ, സന്താനങ്ങൾ തുടങ്ങിയ മറ്റെല്ലാവരേക്കൊണ്ടും നബി ﷺ യെ സ്നേഹിക്കാത്തവന്റെ 'ഈമാൻ' പോലും ശരിയായ ഈമാനാവുകയില്ലല്ലോ. അതുപോലെ, നബി ﷺ യെ ഏതെങ്കിലും വിധേന ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതും, അവിടുത്തേക്ക് മനോവേദന ഉളവാക്കുന്നതും കൂടുതൽ ഗൗരവപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ്, അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരേ വാക്കിൽ താക്കീത് നൽകിയിരിക്കുന്നതും. അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനെയും ശല്യപ്പെടുത്തുന്നവർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പ്രതിഫലത്തെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് നോക്കുക! അതിൽനിന്ന് ആ മഹാപാപം എത്രമേൽ ഭയങ്കരമാണെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ശാപം! പോരാ, നിന്ദയും അപമാനകരവുമായ പരലോകശിക്ഷയും!! (അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ. ആമീൻ.)

അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും ശല്യപ്പെടുത്തുന്നവരെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം തുടർന്നുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികളെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചും അല്ലാഹു ഗൗരവമായി താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. അവർ അത്മുലം അപരാധവും, പ്രത്യക്ഷമായ കുറ്റവും സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന അനന്തരഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ഈ വാക്യത്തിൽനിന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. 'ഒരു മുസ്ലിമിന് ഒരു മുസ്ലിമിന്റെ സർവ്വതും- അവന്റെ രക്തവും, അവന്റെ ധനവും, അവന്റെ

(*) 'ഞാനത്രെ കാലം' എന്ന വാക്യംകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ തുടർന്നുള്ള വാക്യത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ലോകത്ത് നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ നിയന്ത്രണ മനുസരിച്ചുമാത്രം നടക്കുന്നതാണെന്ന് സാരം.

മാനവും- ഹറാമാണെന്ന് നബി ﷺ പ്രഖ്യാപിച്ചതാണല്ലോ (رواه مسلم وغيره) എന്നിരിക്കെ, ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന് ഹാനി വരുത്തുന്നതെല്ലാം അവന് ശല്യമുണ്ടാക്കലായിരിക്കും. പരദൂഷണത്തെ (الغيبة) സംബന്ധിച്ച് പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹദീസിൽനിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. ഹദീസ് ഇതാണ്: 'പരദൂഷണം' എന്നാൽ എന്താണെന്ന് നബി ﷺ യോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'നീ നിന്റെ സഹോദരനെക്കുറിച്ച് അവന് തൃപ്തികേടുവരുത്തുന്നത് പറയലാണ്.' അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു: കണ്ടുവോ: ഞാൻ പറയുന്ന കാര്യം അവനിൽ ഉള്ളതായിരുന്നാലോ (എന്നാലത് പരദൂഷണമാകുമോ)?! തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നീ പറയുന്ന കാര്യം അവനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ നീ അവനെ പരദൂഷണം പറഞ്ഞു. നീ പറയുന്നത് അവനിൽ ഇല്ലെങ്കിലോ, നീ അവനെപ്പറ്റി അപരാധം- നുണ- പറഞ്ഞു.' (മുസ്ലിം.)

വിഭാഗം - 8

﴿59﴾ ഹേ, നബിയേ!

നിന്റെ ഭാര്യമാരോടും, പുത്രിമാരോടും, സത്യവിശ്വാസികളുടെ സ്ത്രീകളോടും പറയുക: അവർ തങ്ങളുടെമേൽ തങ്ങളുടെ മേലാടകളിൽനിന്നും (കുറെ ഭാഗം) താഴ്ത്തിയിട്ടുകൊള്ളണമെന്ന്. അവർ (തിരിച്ച്) അറിയപ്പെടുവാൻ വളരെ എളുപ്പമുള്ളതാണ്. അപ്പോഴവർക്ക് ശല്യംബാധിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ

وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ

مِنْ جَلَبِيبِهِنَّ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ

فَلَا يُؤْذَيْنَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

رَّحِيمًا

﴿59﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ഹേ, നബിയേ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ നിന്റെ ഭാര്യമാരോട് പറയുക وَبَنَاتِكَ നിന്റെ പുത്രിമാരോടും وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ സ്ത്രീകളോടും പറയുക: അവർ തങ്ങളുടെമേൽ തങ്ങളുടെ മേലാടകളിൽനിന്നും (കുറെ ഭാഗം) താഴ്ത്തിയിടണം, തൂക്കിയിടട്ടെ عَلَيْهِنَّ അവരുടെമേൽ അവരുടെ മേലാടകളിൽനിന്നും (കുറെ ഭാഗം) താഴ്ത്തിയിടണം, തൂക്കിയിടട്ടെ ذَٰلِكَ അത് أَدْنَىٰ കൂടുതൽ അടുത്തതാണ്, എളുപ്പമായതാണ് أَنْ يُعْرَفْنَ അവർ അറിയപ്പെടുവാൻ (അവരെ തിരിച്ചറിയാൻ) فَلَا يُؤْذَيْنَ അപ്പോൾ അവർ ശല്യപ്പെടുത്തുകയില്ല وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا അല്ലാഹു ആകുന്നു പൊറുക്കുന്നവൻ رَّحِيمًا കരുണാനിധി

റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ ക്കും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ശല്യമുണ്ടാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ശക്തിമത്തായ താക്കീത് ചെയ്തശേഷം, അവരുടെ പരിശുദ്ധതയും മാനുഷതയും കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ചില നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കു

നത്. അമുസ്ലിം സ്ത്രീകളുടെയും, ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയിൽ താൽപര്യമില്ലാത്ത സ്ത്രീകളുടെയും വേഷവിധാനങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു നിലപാട് മുസ്ലിം സ്ത്രീകളുടെ വേഷവിധാനത്തിൽ ആചരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഈ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. വീട്ടിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള കുപ്പായം, മക്കന, ഉടുതുണി മുതലായവയ്ക്ക് പുറമെ, വെളിയിൽ പോകുമ്പോൾ മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾ, നബി ﷺ യുടെ വീട്ടുകാർ വിശേഷിച്ചും- ശരീരം മറയ്ക്കേണ്ട ഒരു വസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കണമെന്ന് അത് ശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ശാസനയിൽ അടങ്ങിയ യുക്തിയും അല്ലാഹു നമുക്ക് വിവരിച്ചുതരുന്നു. ഇങ്ങനെ ശരീരം മൂടിമറച്ച ഒരു സ്ത്രീയെ കാണുമ്പോൾ, അവൾ ഒരു മുസ്ലിം സ്ത്രീയാണെന്നും, ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയിൽ താൽപര്യമുള്ള മാനുസ്ത്രീയാണെന്നും എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാകുന്നു. അഥവാ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് ഇവരെ വേഗം തിരിച്ചറിയുവാൻ ഇത് കാരണമാകുന്നു. മാത്രമല്ല, ഹൃദയശുദ്ധിയും, സ്വഭാവഗുണവുമില്ലാത്ത ആളുകൾ അന്യസ്ത്രീകളുമായി കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ ഉണ്ടായേക്കാവുന്നിടത്തുള്ള ശല്യങ്ങൾക്ക്-അഹിതമായ പെരുമാറ്റങ്ങൾക്കും സംസാരങ്ങൾക്കും- ഇത് തടസ്സമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. (ذلك أدنى ان يعرفن فلا يؤذين)

‘ജിൽബാബ്’ (جلباب) എന്ന പദത്തിന്റെ ബഹുവചനമാണ് ‘ജലാബീബ്’ (جلايب) മേലാട എന്ന് ഇതിന് അർത്ഥം പറയാം. പ്രധാന തഹ്സീറുകളിലും, അറബി നിഘണ്ടുക്കളിലും ഈ വാക്കിന് കൊടുത്തിട്ടുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ പരസ്പരം അക്ഷരവ്യത്യാസം കാണാമെങ്കിലും സാരത്തിൽ ഏതാണ്ടെല്ലാം യോജിക്കുന്നുണ്ട്, ‘മക്കനയെക്കാൾ വലിയ വസ്ത്രം, മൂടിപ്പുതക്കുന്നത്, പുതപ്പ്, മുഖമൂടി (ആളെ തിരിച്ചറിയാതിരിക്കാൻവേണ്ടി തലയും മുഖവും മൂടുന്നത്). ശരീരം മുഴുവൻ മറക്കുന്ന വസ്ത്രം, കുപ്പായത്തിനും മക്കനക്കും മീതെയായി സ്ത്രീകൾ ചുറ്റിപ്പുതക്കുന്ന മൂടുപടം, മുകളിൽനിന്ന് അടിവരെ മറക്കുന്നത്, വിശാലമായ വസ്ത്രം’ എന്നൊക്കെയാണ് അവ. (*) ‘മേൽമൂടി, മേലാട, ചുറ്റിപ്പുത, മേലങ്കി, മൂടുവസ്ത്രം’ മുതലായ വാക്കുകളിൽ മലയാളത്തിൽ ഇതിന് വിവർത്തനം നൽകപ്പെടുന്നു. (**) ‘അവരുടെമേൽ താഴ്ത്തിയിടണം’ (يدين عليهن) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞവാക്ക് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ശരീരം മുഴുവനും- തലയും, കഴുത്തും, മുഖവും അടക്കം- ‘ജിൽബാബ്’ കൊണ്ട് മൂടി മറക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഇതിൽനിന്ന് വരുന്നത്. പക്ഷേ, സുറത്തുനുർ 31-ാം വചനത്തിൽനിന്നും, അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നുമായി, സ്ത്രീയുടെ മുഖവും കൈപടങ്ങളും മറക്കൽ നിർബന്ധമില്ലെന്നും നാം കണ്ടു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെയും, മുൻകയ്യും മുഖവും നിർബന്ധത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കുന്നത് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സാധാരണനിലയിലാകുമ്പോൾ മാത്രമാണ് സുറത്തുനുറിൽ മുഖം ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, വെളിയിൽ പോകുമ്പോൾ മുഖവും മറക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യമെന്നും, എങ്കിലും കണ്ണിന്റെ കാഴ്ചക്ക് ഭംഗംവരാത്തവണ്ണം കണ്ണുകൾ അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കണമെന്നും സ്വഹാബികളും, താബിളുകളും അടക്കമുള്ള പല മഹാനാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് താനും. أعلم الله

പർദ്ദയെക്കുറിച്ച് വന്നിട്ടുള്ള കൂർആന്റെ പ്രസ്താവനകളും, നബിവചനങ്ങളും നിഷ്പക്ഷമായി പരിശോധിച്ചാൽ ഇവിടെ നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന നയം ഇതാണെന്ന് കാണാം: സ്ത്രീകൾ മുഖം മറക്കണമെന്നോ മറക്കരുതെന്നോ സ്വതവേ നിർബന്ധമില്ല. സാധാരണഗ

(*) ثوب اكبر من الخمار، الملحفة، اللحاف، القناع، ثوب يستر جميع البدن، الملائة التي تشتمل بها المرأة فوق

الدرع والخمار، ما يستر من فوق الى اسفل، الثوب الواسع ونحوها

(**) Gown, Flowing outer garment എന്ന് ‘കാമുസ് അസ്രീ’യിലും, Smock, Women's gown എന്ന് ‘ഫറാഇദ്’ലും കാണാം.

തിയിൽ ഈ രണ്ടിലൊന്നിൽ നിർബന്ധം ചെലുത്തുവാനും പാടില്ല. പരിതഃസ്ഥിതികളുടെയോ, ചുറ്റുപാടിന്റെയോ വ്യത്യാസം അനുസരിച്ച് മുഖവും കഴിയുന്നത്ര മറക്കുന്നത് ചിലപ്പോൾ നന്നായിരിക്കുകയും, ചിലപ്പോൾ അത്യാവശ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. (*)

സുറത്തുനൂറിൽവെച്ച് ഇസ്ലാമിലെ പർദ്ദയെപ്പറ്റി സവിസ്തരം വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു കൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതൽ ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. ഒരു കാര്യം ഒന്നുകൂടി ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത് ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ അധികപ്പറ്റാവുകയില്ല. ഇസ്ലാമിക സംസ്കാരങ്ങളെയും, ധാർമികമൂല്യങ്ങളെയും പുഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഭൗതിക പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ തേർവാഴ്ച നിർവിഘ്നം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തും- അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ- മുസ്ലിംസ്ത്രീകളുടെ പർദ്ദയെ കഴിവതും വെട്ടിക്കുറക്കുവാനും, അതിനുവേണ്ടി കൂർആനെയും സുന്നത്തിനെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുവാനും, മുസ്ലിംകളുടെ പർദ്ദാസമ്പ്രദായം അവരുടെ പുരോഗതിക്ക് തടസ്സമാണെന്ന് ഘോഷിക്കുവാനും മുതിരുന്ന പലരെയും ഇന്ന് കാണാം. ഇവരുടെ കെണിയിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കുവാനും, അങ്ങനെ, 57-ാം വചനത്തിലെ താക്കീതിന് പാത്രമായിത്തീരാതിരിക്കുവാനും ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. والله الموفق

﴿60﴾ കപടവിശ്വാസികളും, തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ രോഗമുള്ളവരും, മദീനയിൽ (കള്ളവാർത്ത പ്രചരിപ്പിച്ച്) ഭീതി ഉളവാക്കുന്നവരും വിരമിക്കാത്തപക്ഷം, നിശ്ചയമായും (നബിയേ) നിന്നെ നാം അവരിൽ ഇളക്കിവിടുകതന്നെ ചെയ്യും. പിന്നീട്, അല്പമാത്രമല്ലാതെ, അവർ അവിടത്തിൽ നിന്നോട് അയൽവാസം നടത്തുകയില്ല;

﴿61﴾ (അതും) ശപിക്കപ്പെട്ടവരായ നിലയിൽ! എവിടെവെച്ച് കണ്ടുമുട്ടിയാലും അവർ പിടിക്കപ്പെടുകയും, (നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം) അറുകൊല ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

﴿٦٠﴾ لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ

فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ

فِي الْمَدِينَةِ لَنُغَرِّبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا

جُأْوِرُونَك فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦١﴾

مَلْعُونِينَ ۖ أَيَنَّمَا تُقْفُوا أَخَذُوا

وَقَتْلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦٢﴾

(*) (دمشق) ഡമസ്കസ്കാരനായ മുഹമ്മദ് നാസിറുദ്ദീൻ അൽബാനി (محمد ناصر الدين الألباني) എന്ന പണ്ഡിതൻ حجاب المرأة المسلمة (മുസ്ലിം സ്ത്രീയുടെ പർദ്ദ) എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൂർആന്റെയും, സുന്നത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ പർദ്ദയുടെ നാനാവശങ്ങളെക്കുറിച്ച് സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതെഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഇതിന്റെ രണ്ടാംപതിപ്പ് കാണുവാൻ സാധിച്ചത്. ഈ വിഷയകമായി വളരെ ചർച്ച നടത്തിയശേഷം അദ്ദേഹം ഈ അഭിപ്രായത്തിനാണ് മുൻഗണന അതിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. (الحمد لله)

﴿62﴾ മുൻകഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളവരിൽ (സ്വീകരിച്ച) അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടി ക്രമം (തന്നെ)! അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടി ക്രമത്തിന് യാതൊരു മാറ്റം വരുത്തലും നീ കണ്ടെത്തുന്നതേയല്ല.

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

﴿60﴾ وَالَّذِينَ الْمُنَافِقُونَ കപടവിശ്വാസികൾ യാതൊരു കുട്ടരും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ട് مَرَضٌ രോഗം ഭീതിയുണ്ടാക്കുന്നവരും الْمَرْجِفُونَ മദീനയിൽ لَنُغْرِبَنَّ നിശ്ചയമായും നിന്നെ നാം ഇളക്കിവിടും, പ്രേരിപ്പിക്കും ثُمَّ لَا يَجَاوِرُونَكَ പിന്നീട് അവർ നിന്നോട് അയൽവാസം നടത്തുകയില്ല فِيهَا അതിൽ إِلَّا قَلِيلًا അൽപമായിട്ടല്ലാതെ ﴿61﴾ مَلْعُونِينَ ശപിക്കപ്പെട്ടവരായിക്കൊണ്ട് أَخَذُوا അവർ എവിടെവെച്ച് കാണപ്പെട്ടാലും, അവരെ കണ്ടുമുട്ടിയാലും أَوْ قَاتِلُوا അവർ പിടിക്കപ്പെടും അഥവാ തുടങ്ങിയ ഒരു (നിഷ്കരണമായ) കൊലനടത്തൽ ﴿62﴾ سُنَّةَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടി ക്രമം യാതൊരു കുട്ടരിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ മുൻകൂട്ടി നീ കണ്ടെത്തുന്നതേയല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിക്ക് تَبْدِيلًا ഒരു മാറ്റം വരുത്തലും

ബാഹ്യത്തിൽമാത്രം മുസ്ലിംവേഷം ധരിച്ച മൂനാഹികളും, ദേഹേച്ഛകൾക്കും തോന്നിയവാസങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ച് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന പിഴച്ച മനഃസ്ഥിതിക്കാരും, മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ വ്യാജവാർത്തകൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു ഭീതിയും, നടുക്കവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളും- അവരവരുടെ നിലപാട് നിറുത്തൽ ചെയ്യാത്തപക്ഷം നേരിടേണ്ടിവരുന്ന ഭവിഷ്യത്തിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു താക്കീത് നൽകുകയാണ്. എനിയും ഈ നില അവർ തുടരുകയാണെങ്കിൽ അവരെ മദീനയിൽനിന്ന് നിന്ദ്യൻമാരായ നിലയിൽ ആട്ടിപ്പുറത്താക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി ﷺ ക്ക് കൽപന കൊടുക്കും; പിന്നീട് അവർക്ക് അയൽപക്കത്തൊന്നും താമസിക്കുവാൻ നിർദ്ദാഹമുണ്ടായിരിക്കയില്ല; വല്ല അവസരവും അതിനവർക്ക് ലഭിച്ചാൽതന്നെ, ശപിക്കപ്പെട്ട ഒരു വർഗമായിട്ടല്ലാതെ ജീവിക്കുവാനും സാധ്യമാകുകയില്ല; കാരണം, കിട്ടിയേടത്തുവെച്ച് അവരെ പിടിച്ചു നിഷ്കരണം കൊല ചെയ്തുകളയുന്നതാണ്. ഇതാണ് താക്കീത്. ഈ വചനം അ വ ത റ 1 ചുതിന് ശേഷം അധികം താമസിയാതെ മുസ്ലിംകൾക്ക് ഇത്തരക്കാരുടെ ശല്യം ഇല്ലാതായിത്തീരുകയും, മദീനയിൽ അവരുടെ പ്രതാപം നാമാവശേഷമാകുകയും ചെയ്തു.

﴿63﴾ മനുഷ്യർ അന്ത്യസമയത്തെ പറ്റി നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. നീ പറയുക: 'നിശ്ചയമായും, അതിന്റെ അറിവ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ മാത്രമാകുന്നു.' (നബിയേ) നിനക്ക് അറിയിച്ചുതരുന്നത് എന്താണ്. [നിനക്ക് എന്തറിയാം]?! അന്ത്യസമയം (ഒരുപക്ഷേ) അടുത്ത അവസരത്തിൽ ഉണ്ടായേക്കാം.

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ

إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ

لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

﴿64﴾ അവിശ്വാസികളെ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ശപിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർക്ക് ജലിക്കുന്ന അഗ്നിയെ അവൻ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;-

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ

سَعِيرًا ﴿٦٤﴾

﴿65﴾ അതിൽ (അവർ) എന്നെന്നും നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ. യാതൊരു ബന്ധുവിനെയോ, സഹായകനെയോ അവർ കണ്ടെത്തുകയില്ല.

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا

وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾

﴿66﴾ നരകത്തിൽ അവരുടെ മുഖങ്ങൾ മറിച്ചിടപ്പെടുന്ന ദിവസം (അന്ന്) അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും: 'ഹാ! ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുകയും, റസൂലിനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ!'

يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ

يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا

الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾

﴿63﴾ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു, ചോദിക്കും النَّاسُ മനുഷ്യർ عَنْ السَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തെപ്പറ്റി قُلْ നിന്നീ പറയുക إِنَّمَا عَلَّمَهَا നിശ്ചയമായും അതിന്റെ അറിവ്, വിവരം عِنْدَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ മാത്രമാണ് وَمَا എന്തൊന്നാണ് يُدْرِيكَ നിനക്കറിയിച്ചു തരുന്നത് السَّاعَةِ അന്ത്യസമയം ആയേക്കാം تَكُونُ ഉണ്ടാവുക قَرِيبًا അടുത്ത് ﴿64﴾ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَعَنَ الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ ശപിച്ചിരിക്കുന്നു وَأَعَدَّ لَهُمْ അവർക്ക് ഒരുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു سَعِيرًا ജലിക്കുന്ന തീ ﴿65﴾ خَالِدِينَ ശാശ്വതരായ നിലയിൽ فِيهَا അതിൽ وَلَا تَنْصِيرًا എക്കാലവും لَا يَجِدُونَ അവർ കണ്ടെത്തുകയില്ല وَلِيًّا ഒരു ബന്ധുവെയും സഹായകനെയും ഇല്ല ﴿66﴾ يَوْمَ تَقَلَّبُ മറിച്ചിടപ്പെടുന്ന ദിവസം وَجُوهُهُمْ അവരുടെ മുഖങ്ങൾ فِي النَّارِ നരകത്തിൽ يَقُولُونَ അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും ഹാ ഞങ്ങളായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ أَطَعْنَا اللَّهَ ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചിരുന്നു وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ റസൂലിനെയും അനുസരിച്ചിരുന്നു (എങ്കിൽ)

﴿67﴾ അവർ (ഇങ്ങനെ) പറയുകയും ചെയ്യും: 'ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ നേതാക്കളെയും, ഞങ്ങളുടെ മുപ്പൻമാരെയും അനുസരിച്ചുകളഞ്ഞു; അങ്ങനെ, അവർ ഞങ്ങളെ വഴി പിഴുപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്;

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا

وَكُبَرَآءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا ﴿٦٧﴾

﴿68﴾ 'ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ!
അവർക്ക് ശിക്ഷയിൽനിന്ന് രണ്ടിരട്ടി നീ
നൽകേണമേ! അവരെ വമ്പിച്ച ശാപം
ശപിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!!'

رَبَّنَا ءَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعَنِّمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾

﴿67﴾ إِنَّا نَشَاءُ رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ നീശ്ശയ
മായും ഞങ്ങൾ سَادَتَنَا ഞങ്ങളുടെ നേതാക്കളെ
ഞങ്ങളിൽ വലിയവരെ (മുപ്പൻമാരെ)യും فَأَضَلُّونَا അങ്ങനെ അവർ ഞങ്ങളെ വഴിപിഴ
പ്പിച്ചു ﴿68﴾ رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ آتِهِمْ നീ അവർക്ക് കൊടുക്കേണമേ ضِعْفَيْنِ രണ്ടിരട്ടി
رَبَّنَا لَعْنًا كَبِيرًا അവരെ നീ ശപിക്കുകയും വേണമേ
തായ (വമ്പിച്ച) ശാപം

അന്ത്യസമയമാകുന്ന പ്രളയഘട്ടത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കുന്നവരോട് അതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാ
ഹുവിന്മാത്രമേ അറിവുള്ളൂവെന്ന് മറുപടി പറയുവാൻ നബി ﷺ യോട് കൽപിക്കുന്നു. അല്ലാ
ഹുവല്ലാത്ത ഒരാൾക്കും ഇത് സംബന്ധിച്ച വിവരം അവൻ നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് നബി
ﷺ ക്ക് അതെങ്ങിനെ അറിയുവാൻ സാധിക്കും?! എന്നാൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് ചോദ്യംചെയ്യു
ന്നവർ, വാസ്തവത്തിൽ മരണാനന്തരജീവിതത്തെയും, പരലോകത്തെയും നിഷേധിക്കു
ന്നവരാണ്. ആകയാൽ, അന്നത്തെ ദിവസം ആ നിഷേധികളുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കു
മെന്ന് അല്ലാഹു തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നു. അഥവാ, അന്ത്യസമയം എപ്പോഴെന്നല്ല അവർ
അന്വേഷിക്കേണ്ടത്; അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന സംഭവ വികാസങ്ങളെയും, അന്നത്തെ
അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെയും സംബന്ധിച്ചാണ് അന്വേഷിച്ചറിയേണ്ടത് എന്ന് അവരെ ഓർമ്മി
പ്പിക്കുന്നു.

വിഭാഗം - 8

﴿69﴾ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ,
നിങ്ങൾ യാതൊരു കൂട്ടരേപോലെ
ആവരുത്: അവർ മൂസായെ ശല്യപ്പെ
ടുത്തുകയും, എന്നിട്ട് അവർ പറഞ്ഞ
തിൽനിന്ന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഒഴി
വാ(ക്കി നിരപരാധിത്വം തെളിയി)ക്കു
കയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അല്ലാഹു
വിന്റെ അടുക്കൽ പ്രമുഖനായ ഒരാളു
മായിരുന്നു.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ ءَاذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا
قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾

﴿69﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ لَا تَكُونُوا നിങ്ങൾ ആകരുത്
യാതൊരു കൂട്ടരേപ്പോലെ آذَوْا مُوسَى അവർ മൂസായെ ശല്യപ്പെടുത്തി
ദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു ഒഴിവാക്കി, നിരപരാധിയാക്കി مِمَّا قَالُوا അവർ പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന്
അദ്ദേഹമായിരുന്നുതാനും وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ പ്രമുഖൻ

57, 58 എന്നീ ആയത്തുകളുടെ വിവരണത്തിൽനിന്ന് 'ശല്യപ്പെടുത്തുക' എന്നതിന്റെ വിവിധ രൂപങ്ങൾ നാം മനസ്സിലാക്കിയല്ലോ. മൂസാ നബി (അ)ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായത്തിൽനിന്ന് അനുഭവപ്പെട്ട ശല്യങ്ങൾ നിരവധിയാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകത്വത്തെ നിഷേധിച്ചിരുന്ന പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവിഭാഗക്കാരിൽ നിന്ന് മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം ജനതയായ ഇസ്റാഇലിലുൾപ്പെട്ടവർ പോലും ധാരാളം ശല്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നു. അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ചില വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ പ്രത്യേകം സൂചനകളൊന്നും അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഇവിടെ അവ മൊത്തത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൂർആനിലും, ഹദീഥിലും, മഹാൻമാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണപ്പെടുന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഇവിടെ അതിന് ഉദാഹരണമായി എടുക്കാവുന്നതാകുന്നു.

ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധം നടത്തേണ്ടുന്ന ഘട്ടം വന്നപ്പോൾ ഇസ്റാഇലിലെ മൂസാ നബി (അ)യോട് പറഞ്ഞു: 'നീയും, നിന്റെ റബ്ബും പോയി യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഞങ്ങളിവിടെ ഇരിക്കുകയാണ്.' - 24:5 - (اذهب أنت وربك فقاتلا إنا ههنا قاعدون - المائدة) 'തീഹ്' മരുഭൂമിയിൽവെച്ച് 'മന്നാ'യും 'സൽവാ'യും (ഒരു തരം കട്ടിത്തേനും, കാടപ്പക്ഷിയും) സുഭിക്ഷം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ അവർ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ഒരേ ഭക്ഷണത്തിന്മേൽ ക്ഷമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയില്ല.' - (البقرة 2: 61) - (ان نصبر على طعام واحد - البقرة 2: 61) മറ്റൊരവസരത്തിൽ അവർ ശഠിച്ചു: 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ പരസ്യമായിക്കൊണ്ടുവോളം നിന്നെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.' - 55: 2 - (أنا نؤمن لك حتى نرى الله جهره - البقرة) മൂസാ നബി (അ) തൗറാത് ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻവേണ്ടി സീനാപർവ്വതത്തിൽ പോയി വന്നപ്പോഴേക്കും അവർ പശുക്കുട്ടിയെ ദൈവമാക്കി ആരാധിച്ച സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇങ്ങനെ പലതും.

മൂസാ (അ) വളരെ ലജ്ജാശീലനായിരുന്നുവെന്നും, അതിനാൽ ശരീരത്തിന്റെ അൽപഭാഗം വെളിവാകുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വളരെ സങ്കോചപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന് വെള്ളപ്പാറ്റയോ മറ്റോ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണെന്ന് ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുപറഞ്ഞുകയുണ്ടായെന്നും, അദ്ദേഹം ഏകനായി കുളിക്കുവാൻവേണ്ടി വസ്ത്രങ്ങൾ അഴിച്ചുവെച്ച ഒരവസരത്തിൽ ആ പ്രസ്താവന ശരിയല്ലെന്ന് ജനങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹു ഒരു അവസരം ഉണ്ടാക്കിയെന്നും നബി ﷺ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഈ കൂർആൻവചനം തിരുമേനി ഓതുകയും ചെയ്തു. (അഹ്മദ്, ബുഖാരി (റ) മുതലായവർ ഇത് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.) ഹാറൂൻ നബി (അ)യെ കാണാതായ ഒരവസരത്തിൽ മൂസാ (അ) അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റുമുള്ള വേറെ ആരോപണങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ നടത്തപ്പെട്ടതായി ചില രിവായത്തുകൾ കാണാം.

ഇങ്ങനെയുള്ള യാതൊരു ശല്യങ്ങളും നബി തിരുമേനി ﷺ ക്ക് സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്ന് ഉണ്ടാകരുതെന്നും അങ്ങനെ വല്ലതും ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽ അതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നല്ലാതെ നബി ﷺ ക്ക് അതുകൊണ്ട് ദോഷമൊന്നും പിണയുവാനില്ലെന്നും, അല്ലാഹു തിരുമേനിയുടെ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നും സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഇതുമൂലം താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. നബി ﷺ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പൊതുസ്വത്തുക്കൾ ഭാഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരാൾ പറയുകയുണ്ടായി: 'അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ഓഹരി ചെയ്യലാണിത്.' ഇതുകേട്ടപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ മുഖം ചുവന്നു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യം മൂസാ നബിയിലുണ്ടാകട്ടെ! ഇതിനെക്കാൾ വലിയ തോതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ശല്യം ബാധിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം

അത്

ക്ഷമിച്ചു.'

(رحمة الله على موسى لقد اوذى بأكثر من هذا فصبر - متفق عليه)

﴿70﴾ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; നേരെ ചൊവ്വായ വാക്കുപറയുകയും ചെയ്യുവിൻ;-

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا

قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾

﴿70﴾ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ اتَّقُوا اللَّهَ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ وَقُولُوا പറയുകയും ചെയ്യുവിൻ قَوْلًا سَدِيدًا ചൊവ്വായ (നേരായ) വാക്ക്

﴿71﴾ (എന്നാൽ) അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളെ നന്നാക്കിത്തരുകയും, നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും ആർ അനുസരിക്കുന്നുവോ, തീർച്ചയായും അവൻ വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചു.

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ

ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

﴿71﴾ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നന്നാക്കിത്തരും يُصْلِحْ لَكُمْ നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളെ, പ്രവർത്തനങ്ങളെ وَيَغْفِرْ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യും ذُنُوبَكُمْ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ وَمَنْ يُطِيعِ ആരെങ്കിലും അനുസരിച്ചാൽ, ആർ വഴിപ്പെട്ടുവോ اللَّهُ അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും فَقَدْ فَازَ എന്നാലവൻ ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചു فَوْزًا عَظِيمًا വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം, വിജയം

രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഇവിടെ സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ അവരോട് വാഗ്ദാനവും ചെയ്യുന്നു. അനുസരണവും സൽകർമവും വഴി അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക, അഥവാ അവനോട് ഭയഭക്തിയുണ്ടായിരിക്കുക, അക്രമത്തിന്റെയും അന്യായത്തിന്റെയും കലർപ്പില്ലാത്ത നേരെ ചൊവ്വായ വാക്കുകൾ പറയുക, ഇതാണ് രണ്ട് ഉപദേശങ്ങൾ. ഈ രണ്ട് ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ കർമ്മങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും അവൻ നന്നാക്കിക്കൊടുക്കും. അഥവാ നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടുന്ന സഹായവും പരിതഃസ്ഥിതികളും പ്രദാനം ചെയ്യുകയും, അതിന് നല്ല പ്രതിഫലങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യും. ഇതത്രെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും കൽപനാനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നതാരോ അവർതന്നെയാണ് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം സിദ്ധിക്കുന്നവർ.

﴿72﴾ ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, പർവ്വതങ്ങളുടെയുംമേൽ (ഇത്) 'അമാനത്തി'നെ നാം (എടുത്ത്) കാട്ടുകയുണ്ടായി. എന്നാലവ അത് ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന് വിസമ്മതിക്കുകയും, അതിനെപ്പറ്റി പേടിക്കുകയും ചെയ്തു. മനുഷ്യൻ അത് ഏറ്റെടുത്തു. നിശ്ചയമായും അവൻ, അക്രമകാരിയും, അറിവുകെട്ടവനുമാകുന്നു.

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ
يَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

﴿72﴾ നിശ്ചയമായും നാം **عَرَضْنَا** നാം കാട്ടി, പ്രദർശിപ്പിച്ചു **الْأَمَانَةَ** അമാനത്തിനെ ആകാശങ്ങളുടെമേൽ **وَالْأَرْضِ** ഭൂമിയുടെയും പർവ്വതങ്ങളുടെയും **وَالْجِبَالِ** അപ്പോഴവ വിസമ്മതിച്ചു **أَنْ يَحْمِلَهَا** അവ അത് ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന്, വഹിക്കുന്നതിന് **فَأَبَيْنَ** അവ പേടിക്കുകയും ചെയ്തു **مِنْهَا** അതിനെപ്പറ്റി **وَحَمَلَهَا** അത് ഏറ്റെടുത്തു, വഹിച്ചു **الْإِنْسَانُ** മനുഷ്യൻ **إِنَّهُ كَانَ** നിശ്ചയമായും അവനാകുന്നു **ظَلُومًا** അക്രമകാരി **جَهُولًا** അറിവുകെട്ടവൻ, മൂഢൻ

﴿73﴾ കപടവിശ്വാസികളായ പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും, ബഹുദൈവവിശ്വാസികളായ പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അത്); സത്യവിശ്വാസികളായ പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും മേൽ അല്ലാഹു പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുവാനും (വേണ്ടിയാകുന്നു). അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ

غَفُورًا رَحِيمًا

﴿73﴾ അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി **الْمُنَافِقِينَ** കപടവിശ്വാസികളെ **وَالْمُنَافِقَاتِ** കപടവിശ്വാസിനികളെയും **وَالْمُشْرِكِينَ** ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളെയും **وَالْمُشْرِكَاتِ** ബഹുദൈവ വിശ്വാസിനികളെയും **وَيَتُوبَ اللَّهُ** അല്ലാഹു പശ്ചാത്താപം (മടക്കം) സ്വീകരിക്കുവാനും **عَلَى الْمُؤْمِنِينَ** സത്യ വിശ്വാസികളുടെ മേൽ **وَالْمُؤْمِنَاتِ** സത്യ വിശ്വാസിനികളുടെയും **وَالْمُؤْمِنَاتِ** അല്ലാഹു ആകുന്നു **غَفُورًا** വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ **رَحِيمًا** കരുണാനിധി

‘അമാനത്ത്’ (الأمانة) എന്നാൽ, വിശ്വാസപൂർവ്വം ഒരാളുടെ പക്കൽ സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഏൽപിക്കപ്പെടുന്ന അനാമത്ത്- അഥവാ സൂക്ഷിപ്പ് വസ്തു- എന്നാകുന്നു. വിശ്വസ്തത എന്നത്രെ വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളാകുന്ന മതശാസനകളാ (التكاليف الدينية) ഇവിടെ വിവക്ഷ. നിർബന്ധനിയമങ്ങൾ (الفرائض) എന്നും, അനുസരണം (الطاعة) എന്നും മറ്റും ചില മഹാൻമാർ ഈ ‘അമാനത്തിന്’ വിവക്ഷ നൽകാറുണ്ടെങ്കിലും, അവയെല്ലാംതന്നെ സാരത്തിൽ പരസ്പരം യോജിച്ചതോ, അല്ലെങ്കിൽ അമാനത്തിലെ ചില പ്രധാന വശങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതോ ആണെന്ന് കാണാം.

വളരെ അർത്ഥഗർഭമായതും, ആഴത്തിൽ ചിന്തിച്ചു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതുമായ വചനങ്ങളാണിത്. ആകാശഭൂമികളും, പർവ്വതങ്ങളുമെല്ലാം സൃഷ്ടികളിൽ വമ്പിച്ചത് തന്നെ. എങ്കിലും അവയുടെ പ്രകൃതിസ്വഭാവങ്ങൾ ഈ അമാനത്താകുന്ന ശാസനാഭാരം ഏറ്റുവാങ്ങി സ്വീകരിക്കുവാൻ പര്യാപ്തങ്ങളല്ല. അഥവാ അത് അവയ്ക്ക് യോജിച്ചതല്ല. കേവലം ഒരു ചെറുജീവിയായ മനുഷ്യന്റെ ആകൃതിയും, പ്രകൃതിയും ഒന്നുവേറെയാണ്. വിശേഷബുദ്ധിയും, വിവേചനാശക്തിയും, അവന് പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ അമാനത്ത് ഏറ്റുവാങ്ങുവാനും, അത് കൈകാര്യം ചെയ്യാനും അർഹൻ അവനത്രെ. അത് അവന്നാണ് യോജിപ്പും. അങ്ങനെ, പ്രസ്തുത സൂക്ഷിപ്പുമുതൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യനെയാണ് ഏൽപ്പിച്ചതും, മനുഷ്യനാണ് ഏറ്റെടുത്തതും. ഉപമാ രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞ ആദ്യത്തെ വചനത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു.

ഈ അമാനത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെയാണ് واشفقن منها (അവ അതിനെപ്പറ്റി പേടിക്കുകയും ചെയ്തു) എന്ന വാക്യം കുറിക്കുന്നത്. وحملها الإنسان (മനുഷ്യൻ അത് ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവന്റെ പ്രകൃതിവിശേഷത അതിനെ അനുകൂലിച്ചുവെന്നാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ചില കൂർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് പോലെ, ഇത് ആത്മീയ ലോകത്ത് വെച്ച് നടന്ന സംഭവത്തെ ഉദ്ധരിച്ചതുമായിരിക്കാം. അതായത്: അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കരാർ ആത്മീയലോകത്ത് വെച്ച് അല്ലാഹുവിനോട് മനുഷ്യവർഗം നടത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് സൂ: അഅ്റാഫ് 172 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്പോലെയുള്ള ഒരു സംഭവമായിരിക്കും. الله أعلم. ഏതായാലും ആയത്തിലടങ്ങിയ തത്വം നാം മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് തന്നെ.

മതശാസനകളാകുന്ന അമാനത്ത് ഏറ്റെടുത്തത് മനുഷ്യനാണെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ട് മലക്കുകളിലോ, ജിന്നുകളിലോ അല്ലാഹുവിന്റെ യാതൊരുവിധ ശാസനകളും ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്ന് അർത്ഥമില്ല. ജിന്നവർഗത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരും, മലക്കുകളെ വിദ്യുച്ഛക്തിപോലുള്ള എന്തോ ചില ശക്തികളായി ചിത്രീകരിക്കുന്നവരും തങ്ങളുടെ പൊള്ളവാദങ്ങൾക്ക് ഇതുപോലെയുള്ള ചില കൂർആൻ വാക്യങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യാറുണ്ട്. സന്ദർഭോചിതം നാമതിനെ പലപ്പോഴും ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുണ്ട്. മലക്കുകളെപ്പറ്റി സൂ: തഹ്റീമിൽ ما يؤمنون - التحريم (അല്ലാഹു അവരോട് കൽപ്പിച്ചതിന് അവർ അനുസരണക്കേട് ചെയ്തുകയില്ല: അവരോട് കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് അവർ ചെയ്യുകയും ചെയ്യും.) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും, ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയുംകുറിച്ച് സൂ: ദാരിയാത്തിൽ لا يعبدون - الداريات (ജിന്നിനെയും ‘ഇൻസിനെ’ -മനുഷ്യനെ -യും എന്നെ ആരാധിക്കുവാനല്ലതെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല.) എന്നുമറ്റും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതാകുന്നു. പക്ഷേ, മലക്കുകളോടും, ജിന്നുകളോടുമുള്ള ശാസനകൾ അവരുടെ പ്രകൃതിസ്വഭാവങ്ങൾക്കും, പ്രത്യേകതകൾക്കും അനുയോജ്യമായിരിക്കുമെന്നും, നമുക്ക് അതിനെപ്പറ്റി

-കുർആനിലോ ഹദീഥിലോ പ്രസ്താവിച്ചുകണ്ടതല്ലാതെ- ഒന്നും തീർത്തുപറയുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും വ്യക്തമാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ അമാനത്താകുന്ന ഈ ചുമതലാഭാരം ഏറ്റെടുക്കുകവഴി മനുഷ്യൻ വമ്പിച്ച ഒരു ഉത്തരവാദിത്തം ഏറ്റിരിക്കുകയാണ്. ആ ഉത്തരവാദിത്തം വേണ്ടതു പോലെ നിറവേറ്റുന്നപക്ഷം അവൻ ഉൽകൃഷ്ടനും, മഹാഭാഗ്യവാനുമാകുന്നു. എന്നാൽ, അവന്റെ പൊതുനില നോക്കുമ്പോൾ അവൻ അക്രമകാരിയും, അനീതി ചെയ്യുന്നവനുമാണ്; അവൻ അറിവുകെട്ടവനും ഭോഷനുമാണ്. പല വിഡ്ഢിത്തത്തിലും അവൻ ചെന്നുചാടും.

മനുഷ്യസഹജമാണതെല്ലാം. പല പ്രേരണകൾക്കും, താൽക്കാലികമായ ദേഹേച്ഛകൾക്കും, വിവിധ വിചാരവികാരങ്ങൾക്കും അവൻ വിധേയനാകും. അങ്ങനെ, ഭവിഷ്യത്തിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാതെ അനീതിയും വിഡ്ഢിത്തവും അവൻ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെയെല്ലാം അതിജയിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ യഥാർത്ഥജീവിതത്തിന് വേണ്ടി പരിശ്രമിക്കാനാവശ്യമായ ഉപാധികൾ അവന്റെ വശംതന്നെയുണ്ട് താനും. നന്മകളെയും തിന്മകളെയും വിവേചിച്ചറിയുവാനുള്ള ബുദ്ധിശക്തി അവനിലുണ്ട്. കൂടാതെ, അവന്റെ യഥാർത്ഥമായ വിജയത്തിന് ആസ്പദമായ സകല മാർഗദർശനങ്ങളും പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന യഥാവിധി അല്ലാഹു കൊടുത്തരുളിയിട്ടുമുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, ഒരു വശത്ത് അവനെ വമ്പിച്ച നാശഗർഭത്തത്തിലേക്ക് ആഴ്ത്തുന്ന ദുഷ്പ്രേരണകളും, മറ്റൊരുവശത്ത് അവനെ മഹാഭാഗ്യത്തിലേക്ക് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന സൽപ്രേരണകളും അവന്റെ കൂടെയുണ്ട്. ഇവ രണ്ടിൽ ഏതാണവൻ അനുസരിക്കുന്നത്? ഏതിനാണ് അവൻ മുൻഗണന നൽകുന്നത്? ഈ പരീക്ഷണമത്രെ 'അമാനത്ത്' ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

ദുഷ്പ്രേരണകൾക്ക് വശംവദനായി, അല്ലാഹുവിനെ ധിക്കരിക്കുന്ന മുശ്റിക്കോ മുന്നാഫികോ ആയിത്തീരുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് അവന് ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നു. അതല്ല, സൽപ്രേരണകൾക്കനുസരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന് കീഴ്പെട്ട് ജീവിക്കുന്ന മുഅ്മിനാവുകയാണെങ്കിൽ, സ്വാഭാവികമായി വരുന്ന അവന്റെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു മാപ്പ് നൽകുകയും, അവന്റെ കൃപാകടാക്ഷത്തിന് പാത്രമാക്കുകയും ചെയ്യും. പുരുഷനെന്നോ സ്ത്രീയെന്നോ ഇവിടെ വകഭേദമില്ല. രക്ഷാശിക്ഷകളുടെ മാനദണ്ഡം എല്ലാവർക്കും ഒന്നുതന്നെ.

അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാം പൊറുത്തുതരുകയും, കരുണ നൽകുകയും ചെയ്യട്ടെ. അല്ലാഹു ഏൽപ്പിച്ച അമാനത്ത് വേണ്ടത്പോലെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ അവൻ നമുക്ക് തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ. ആമീൻ.

والحمد لله أولا وآخرا